

အရှင်ဇ္ဈိုင်
ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်
အရှင်ဇ္ဈိုင်ဘဏာသိပိသ
၏

သ ာ သ န ာ တော် ရွှေး
လျှောက်ထားချက်

[ရွှေကျိုင်ရိုက်းလုံးဆိုင်ရာ ဒသမအားဖြုံး
သံလုံးတော် အစည်းအဝေးကြီး၌ လျှောက်ထားသည်။]

နယူးဘားမား ပိဋကပုန့်ပိတိက်၊
အမရပူရမြို့

၇၁ ပုဂ္ဂိုလ်

သွေ့ပြုပုဂ္ဂိုလ်တော့ ဟဒ္ဓံ၊ သရေး သွေ့ နယူဉ်ခဲကာ၊
ပညာပုဂ္ဂိုလ်တော့ ဟဿံ၊ အနယူဉ်နှစ် သာသနနာ။

သွေ့ပြုပုဂ္ဂိုလ်တာ။ ။သာသနာတော်ကို ဉာဏ်ညို၍ သွေ့ တရား ဖြင့်
ရဟန်းပြုခဲ့သော သွေ့ပြုပုဂ္ဂိုလ်တွေ့၍ သည် ဘုရား တရား
သံသာကိုစွဲကို လည်းကောင်း၊ ကျောင်းတိုက်ဝယ် ပြုရမည့်
ဝတ်ကြီး ဝတ်ထော်ကိုစွဲကိုလည်းကောင်း သွေ့ ဖိုင်ရာ ဤကိုင်
အားလုံးကို အမြဲကြီးစား အားထုတ်လေ့ရှု၏။

ပညာပုဂ္ဂိုလ်တာ။ ။တရားတော်ပညာကို စွဲလို၍ ရဟန်းပြုခဲ့သော
ပညာပုဂ္ဂိုလ်တွေ့၍ သည် ၁၁ပေလပ်၏၏။၉, ပို့ချမှု, ဝိမယ်
နာ သာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်းမှုဟူ၍ သော ပညာရေးဆိုင်ရာ
ကိုစွဲကို အမြဲကြီးစား အားထုတ်လေ့ရှု၏။

သာယာပုဂ္ဂိုလ်တာ။ ။မှတ်ဝတ်တေားကြောင့် ဖြစ်စေ၊ အသက်မွေး
ကြပ်မည့်တေားမြတ်ဖြစ်စေ ရဟန်းပြုခဲ့သော တယာပုဂ္ဂိုလ်တာ
ပုဂ္ဂိုလ်သည် တေားလွှတ်ဖို့ အရေး၊ အသက်မွေးချောင်မည့်
အရေးကိုသာ ကြိုးစားအားထုတ်၏။

ဒီရိုးအယာပုဂ္ဂိုလ်တာ။ ။ပြုခဲ့သော ရ-မျိုးတွင် တိုက်ရှိက်မပါဝင်လဲ
ဘာယာထုံးစံအတိုင်း သာမဏေပြုရာမှ ရဟန်းဖြစ်ခဲ့သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကား ဆရာတောင်းအထံ နည်းခံပိုလျှင် သွေ့ပြုပုဂ္ဂိုလ်၊
ပညာပုဂ္ဂိုလ်အမျိုးအစားတွင် ပါဝင်နိုင်၏။ ထိုသို့မဟုတ်လျှင်
ရိုးတိုးယားတားနှင့် လာသံလာဘလိုလားသော အမျိုးအစား
တွင် ပါဝင်သွားတတ်ပါသည်။

(က) (မဟာဂန့်ဘရုစာပေ)

ပို့သန္တဝါဒခြင်းများ။ ။လူဝတ်ကြောစီဘဝမှ ရဟန်းသာမဏောဘဝသို့ ကူးပြောင်းခြင်းသည် ပို့သန္တအသစ် နေခြင်းနှင့် တူ၏၊ ပို့သန္တနေသူသည် ဖွားမြင်သောအော် ပို့ပြောင်းရာမိဘ မျိုးရုံးထုံးစံအတိုင်းသာ ထူားလာ နေထိုင်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရဟန်းသာမဏေများလည်း မိမိကို ရှင် ရဟန်းပြုပေးသော ဆရာသမားတို့၏ ရုံးနှင့်စံအတိုင်းသာ စားဝတ် နေထိုင်မှု ကို ပြုလေ့ရှုံးကြပါသည်။

အဋ္ဌကထာ။ ။ ပဗ္ဗ္ဗာ ဟို နာဇေယာ ပို့သန္တဂုဟကသေးစိသား ယာယာ မန္တယာ ယတ္ထ ပို့သန္တ် ဂက္ဗို့၊ တေသံယေဝ ကုလာ နံ့ အာစာရုံ သံက္ဗို့၊ ငံ့ သံက္ဗူးပို့ (သာမဏေရာပို) ယေသံ့ သန္တ်ကေ ပုံဗ္ဗ္ဗာ်၍၊ တေသံ့ယေဝ အာစာရုံ ဂက္ဗို့၊ [သဋ္ဌာ ယတန်သံယုတ်၊ အာသီဝိသဝို့၊ စတုတွယ်ယုတ်။]

၅၉။ အဋ္ဌကထာကို ထောက်ထား၍ နောက် အမျိုးသားတို့သည် သွေ့၍၊ ပညာပဗ္ဗ္ဗာ်တို့တွင် ပါ ဝင်ကြသာ သာသနာဝန်ယောက်း ရဟန်း သာမဏေကောင်း များ ဖြစ်ကြပါစေရန် ရည်သန်လျက် ၅၉ “သာသနာတော်ရေး လျောက်ထားချက်နှင့် နောက်ဆက်တဲ့ ပို့နို့စွဲယဉ်ာန ခံဥပဒေ စိစစ်ချက်ကို ဆရာတော်၏ ခွင့်ပြုချက်အရ ပုံ့နို်ထုတ်ဝေပါ သည်။

နှစ်မျိုး

ဘာသာ တပည့်တော်များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ဖြစ်
လေးစားပါအည် ကြသော လူကြီး လူကောင်းများ၊ အခိုးရ
အနရှိများ၊ အထက်တန်းကျောင်းဆရာများ
နှင့် ကျောင်းသားများကို မကြာမကြာ တွေ့ရပါသည်၊ တစ်ချို့
မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာအကြောင်းကို ကောင်းကောင်း မသိကြသော်
လည်း ဗုဒ္ဓဘာသာကိုကား မိရိုးပလာအဖြစ်ဖြင့် လေးစားကြပါ
သည်။

အားလုံးသော လောက်း မိမိ၏မိဘကို သူတစ်ပါးက အပြစ်
တူစန်းမြင်း တင်သည်ကို မခံချင်သူကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်
အားလုံးပင် မိမိတို့ ကိုးကွယ်ထားသော
ရဟန်းသံသာတော်များကို သူတစ်ပါးက အပြစ်မြင်းမြင်းကို မခံ
ချင်ကြပါ။ ရဟန်းသံသာတော်များကိုလည်း (အပြစ်တင်စရာ ဖျို့
အောင်) သီတင်းသုံးစေချင်ကြပါသည်၊ တတ်နှင်ပါလျှင် ရဟန်း
တော်များက ကျေးဇူးအထိုးသီး၌ ကလေးသူငယ်တို့အား ပညာ
သင်ပေး၍ ယဉ်ကျေးလိမ္မာအောင် သင်ပြုစေလိုကြပါသည်၊ ကမ္မ
ဋ္ဌာန်း ကျောင်းများ၌လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အမှန် ကြိုးစားသော
ယောဂိုံသံသာများကိုသာ ဖူးမျှော်လိုကြပါသည်၊ ဤ အချက်
များသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ရှင်ရောလူပါအားလုံးသောတူသော
အချက်များ ဖြစ်ပါသည်။

ဤစာတမ်းကို ဤသို့ ရယန်း ရှင်လူ အများ၏ အထိခန္ဓုကို သိ စီမံခြင်း ရပါသောကြောင့် (၁) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အလိုကော် ကို ဖော်ပြသော ဉာဏ်အကယာ အသနာတော် ကိုလည်းကောင်း၊ (၂) ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ အလိုကော်အတိုင်း သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်ကြသော ရွှေးဆမာတော်ကြီးများ၏ ဉာဏ်အကယာတော်ကိုလည်းကောင်း၊ (၃) ထိဉာဏ်အကယာ အသနာတော်နှင့် စွမ်းနိုင်သူများကိုက်ညီအောင် တပည့်တော်များ ကိုယ်တိုင် ကျောင်းသံစာတို့အား ညွှန်ပြဖော်ရှုံးသော ဉာဏ်အကို ဤအည်းအဝေး၌ လျှောက်ရပါသည်ဘုရား။

အထူး တောင်းပန်ခြင်း

ဉာဏ်အကယာ ၃-ခန်းလုံးကို ရိုက်နိပ်ပြီးမှ ဤနိုင်းကို ရေးရပါသည်။ နိုင်ရည်ရှယ်ချက်မှာ တပည့်တော်များကိုယ်တိုင် တင်ဆက်ရန် မဟုတ်ပါ။ သို့သော တပည့်တော်များကိုယ်တိုင် တင်ဆက်ခြင်းကိုလိုအားကြသောကြောင့်သာ တပည့်တော်များကိုယ်တိုင် တင်ဆက်သည့် အနေအားဖြင့် ဤနိုင်းကို ရေးရပါသည်။ ထို့ကြောင့် နောက်လာမည့် ဉာဏ်အကယာတို့ဝှက် “ထူရား” ဟူသော အသုံးအနှစ်းများ ပပါခြင်းနှင့် “တတိယပိုင်း ဉာဏ်ကယာ” ဓရသော အသုံးအနှစ်းများကိုပါ သည်းခံတော်မူကြပါရန် ရှိသေစွာ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

ခုခုကာအိမ်စံသာ

မာတိဘာ

အိပ်ဒကထာ ပန္မပိုင်း

စာမျက်ဘင်းအရာ	ဝါယဉ်နှင့်
ချမ်းသာဖို့ရန် ဘုရားပွင့်စတ်မူလာခြင်း	- ၁
ပြီးစားဖို့ လိုခြင်း	- J
ဘုရားပွင့်စတ်မူခြင်းကြောင့် အသိညွက်ထိုးပုံနှင့် လောက ရု-ပါး	- ၃-၄
အမြှေ့သည်တော်၏ အချမ်း ရု-ပါး	- ၅
ပိဋက ရု-ပုံ၊ ဝါယဉ်နှင့် အသိမဲ့	- ၂-၆
သာသနာတော်၏ အသက်-ဝိနှည်း	- ၇
ဝန္တိသုတေသန် သာသနာစောင့်နှင့်	- ၇
ဘာသနာတော်၊ သိဇ္ဈာ ရု-ရုပ်	- ၀-၃
ဘာသနာဝန်ထမ်း မဟန်းတော်များ	- ၀၀
ဝိနှည်းပြပေးတော်	- ၀၀
ဘုဏ္ဍာန်တရားတော်	- ၁၁
အာဟာရနှင့် ဘုရားအလို့တော်	- ၁၁
လာဘာဏ္ဍာရုစာပြစ်	- ၀၂
ဒေသင် စာချေခြားဝါး	- ၁၂
နုသီလ ကို ရှုစ်ချေတော်မူခြင်း	- ၁၃
ဒုက္ခခွဲခွဲပမ သုတေသန	- ၁၃
ပေါ့လျော့သော ရုန်းဘဝ	- J၁
ထပ်၍ မြှုမှန်တင်သော ရုန်းအပြစ်	- J၀
သိလ၏ ခုဘဝကျိုး	- J၁
ဘာရန် ဆောင်တော်မူစော်ခြင်း	- J၉
ဆံယံများကို စောင့်ရွှေ့က်စေတော်မူလိုခြင်း	- J၂၂
နှောက်လုံးစေားတော်	- J၂၁

အကြောင်းအရာ

စာမျက်နှာ

ထွေ ဒါကထာ ဒုသီယပိုင်း

ချွဲကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ပရီသတ်

ထိန်းတော်မူးပုံ

၂၀

အာစရိယအမည်နှင့် လိုက်လျော့တော်မူးပုံ

၂၀

ဂုဏ်မည်နှင့် လိုက်လျော့တော်မူးပုံ

၂၁

သီလက္ခာ အထူးစောင့်စွဲးစေတော်မူးလိုခြင်း

၂၃

မအပ်သောရှာ့မူးမျှများကို မပြုလေလိုခြင်း

၂၂

ငွေအလျှော့

၂၅

အတိုင်းအရှည်သိမှု ၉-မျိုး

၂၆

အကျိုးမများသောစကားရှောင်ပါ

၂၇

အရာရှုံး သုတေသန်းစေတော်မူလိုခြင်း

၂၈

နာယကရက် ပြည့်စုံစေလိုခြင်း

၂၀

မဟာဝိသုဒ္ဓါရိ ဆရာတော်ဘုရားကြီး

၂၃

ဒီပိုင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး

၂၅

ဥုံးသီလ ဆရာတော်ဘုရားကြီး

၂၆

ထွေ ဒါကထာ တော်ယပိုင်း

မူးမြတ်စွာ မပွင့်ပါလျှင်

၂၉

ရှေးရှေးမထောင်များ ဝန်ဆောင်တော်မူခြင်း

၂၉

ဆရာပကာ ရှင်းနှီးစွာ ဆောင်ခဲ့ပုံ

၃၀

တာဝန်ဆောင်ပုံအကျဉ်း

၃၁

တိုင်းသူပြည်သား လေးတားပုံ

၃၁

တစ်တစ် လျော့ခဲ့ရပုံ

၃၂

အကြောင်းအကျိုး စဉ်းစားရန်

၃၂

ထုပ်မြှုပ်စဉ်းစားဖွယ်

၃၃

အမြက်ပေါင်းအမျာ

စာမျက်နှာ

သာသနာဘယ့်သူမျက်	၅၄
အတွင်းကျသူမျက်	၅၅
တာသာရေးလိပ်စုဝယ် စဉ်းစားဖွယ်	၅၅
ဘုရားကို	၅၀
သဲ့အဂါရိဝနှင့် သာသနာမျက်ပုံ	၅၉
ဓမ္မအဂါရိဝနှင့် စာမေးပွဲအကျိုး	၆၀
ဓမ္မအဂါရိဝနှင့် သာသနာမျက်ဘုံပုံ	၆၂
သံယူ့အဂါရိဝ	၆၃
ခေါင်က မိုလ်းလုံပါရဲ့လား	၆၄
သံယူ့အဂါရိဝဲ့ သာသနာမျက်ပုံ	၆၄
သီက္ခာ အဂါရိဝ	၆၅
မှတ်ပုံတင်လက်မှတ်	၆၅
သမာဓိအဂါရိဝ	၆၆
အရေအတွက်မှ အရည်အချင်းသို့	၆၇
ကျောင်းတိုက်ဗုံ -မျိုးသာ	၆၇
ကျေးဇူးသကျောင်းများ	၆၈
အခြေခံ ကျောင်းတိုက်	၆၉
ပတ်ပွဲဌာန်၊ ပရီယွှာဌာန	၇၀
ပို့ရုံး	၇၁

စာရေးကိုယ်တွဲ

ပို့နို့ဆိုလွှာနှင့်ပို့နို့ဆိုလွှာမြေပစ်ချက် ...

.... ၇၂

မာဘန္ဒာတော်ရွှေ

လျောက်ထားချက်

နှစ်မာ တော် ဆရာဝင်တော် သမ္မာသမ္မာခြေသာ

မြတ်စွာအကူညာ ဖော်ပိုင်း

ချုပ်သာဖို့ရန် ဘုရားပုဂ္ဂိုလ်မူလာခြင်း

အကပ္ပါဒ်လော ဘိက္ခ ၆၀ မဲလာကော ပြုပွဲမာနော်
ဖြော်စွာတိ ဗုဒ္ဓဇနဟိုဘာယ ဗဟိုဇနသုခါယ လောကာ
နုကမ္မာယ အကျွားယ ဟိတာယ သုခါယ အေဝမနှု
သာနံး ... [အကရိုတ္ထရု, ကေပ္ပါဒ်လဝင်ပ ပြီးတော်။]

မျိုးမြတ်စွာ တည်းဟူသော ဘုရားတစ်ဆူ ပုဂ္ဂိုလ်မူလာခြင်း
သည် လူ, နတ် အများ ချမ်းသာပုံးကြောင်း ကောင်းသော
စီးပွားရေး ကြီးပွားရေးကို ညွှန်ပြနိုင်သာ ဖြစ်ပါသည်။ စကား
တော်ကို လိုက်နာသော သတ္တဝါများ၏ ဆင်းရုံကွဲကို မျချ ကာ
ကွယ်နိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်လူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ် တစ်ဆူ၏ စကားတော်ကို

လိုက်နာသူသည် (အစပထမ္မား ကိုယ် နှိတ် ဖိတ်များကို ချုပ်တည်းထိန်းသိမ်းထားရသဖြင့်) ဆင်းရဲသည်ဟု ငှါ်ထင်ကောင်း မှတ်ထင်မည် ဖြစ်သော်လည်း ချုပ်တည်းမှ ထိန်းသိမ်းမှု အထူင်ရသောအခါး လွှာနှုန်း ပိတ်သောမန်သုဖြစ်၍ နှစ်သက် ဝမ်းမြောက်လာတတ်ဖိုသည်။

ကြီးစားဖို့လိုခြင်း

တုနေ့ဖို့ကိုစွာ မာတပ်း၊ မာတပ်း
အကွာတာရေး တထာဂတာ၊
ပတ်ပန္တာ ပမောက္ခား
ချာယိနော မာရာဇ္ဈနား။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် “ခါမ်းသာသုခကို ကိုယ်တော်တိုင် ပေးမည်၊ အကွာမှ ကိုယ်တော်တိုင် ကယ်လင်မည်” ဟု မိန္ဒာတော်မမူပါ။ ပွင့်တော်မူလာသော ဘုရား အဆုံးသည် ချမ်းသာကြောင်းနည်းလမ်းကိုသာ ဉာဏ်ပြုတော်မူကြပါသည်။ ထို့ ဉာဏ်ပြုတော်မူသည့်အတိုင်း အပူတပ်း၊ အတင်း အားထုတ်မှု ဝိရိယကို ဖြို့ရန် တိုက်တွန်းတော်မူ၍ “ထိုအတိုင်း ကျင့်လျှင် ဆင်းရဲဖွဲ့ကြမှ မျှချလွှာတ်ရမည်သာ” ဟု ဝန်ခံတော်မူကြပါသည်။ ဤ မြန်မာနိုင်ငံလည်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသော တရားတော်အတိုင်းသာ ကြီးစားနိုင်ပါလျှင် ယခုသာဝို့ပင် ချမ်းသာသုခါ ရနိုင်ခွင့်ရှုံးပါသည်။ [စမ္ပါဒ်၊ မရှိဝို့၊ ၂၇၆-၁၂၁၁]

ဆရာတော်များ၊ မုခ္ခမြတ်စွာ၏ တရား ဒေသနဘဇာဉ်ကို
သုခ ရတော်မူဖို့ ဦးထိပ်ရှက်ပန်ဆင်တော်မူကြသော တပည့်
တော်များ၏ ကျေးဇူးတော်အရှင် ရွှေကျွင်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊ မဟာဝိသွေး ဖို့ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၊
အောက်မြို့ ကျေးရွာတို့၏ ရွှေကျွင်သရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဧည့်ကြ
ကို ပုံးနှံစေတော်မူသော ဥုးသီလ ဆရာတော်ဘုရားကြီး စသော
ဆရာတော်များသည် ကိုယ်တော်ထိုင် ပစ္စပွန်ဘုံး ချမ်းသာ
သုခ ရတော်မူသည်အားလော်စွာ ဂိုဏ်းသံသာများအား ထို သုခ
ရကြောင်း ကောင်းသော စည်းမျဉ်းများကို ညွှန်ပြတော်မူကြ
ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် ယခုလိုဂိုဏ်းဂဏာအရေး ဆွေးနွေးရတော့
မည် အခါဝယ် ပုံးမြတ်စွာ၏ အလိုတော်ကို မြော်ခြောက်သ
သတိတရရ ရှိဖြူဖို့ရ ပုံးမြတ်စွာ၏ အလိုတော်ကို ရွှေးဦးစွာ
လျောက်ထားပါရစေ ဘုရား။

ဘုရားပုံးတော်မူခြင်းကြောင့် “ကေပိုဂုလသာ ဘိက္ခာဝေ ပါတု
အသိဉာဏ် တို့ပို့” ဘာဝါ မဟတော စက္ခာသ
ပါတုဘာဝေါ ဖော်သိ” အစ
ရှိသော (ကေရိတ္တရ၊ ကေပိုဂုလဝ်) ပါမြိုတော်နှင့်အညှိဘုရားရှုံး
တစ်ဆူ ပုံးတော်မူလာသောအခါ ကမ္မာလောက္ခာ ကြီးကျွယ်
သော ဥက်စက္ခာအလင်းရောင် ထွန်းပြောင် ဖော်ပေါက်လာပါ
သည်၊ ထို့ကြောင့် ဘုရားအဆုံးသည် သတ္တဝါတို့အား အသိ
ဉာဏ် တည်းဟုသော မျက်လုံးကို ပေးတွော်မူရ ရောက်ပြီပေါ်
သည်၊ မိမိတို့သည် ပုံးမြတ်စွာ ပုံးတော်မူပါလျှင်။

သတ္တဇာက သတ္တဇာက အတွက် “ အမြဲ တွေ့မြင်ရသော လူသတ္တဝါ၊ တိရစ္စာန်သတ္တဝါတို့သာ ကမ္မာ လောက်၌ ရှိနေကြ၏ ” ဟု မှတ်ယူကြရပေလိမ့်မည်။ “ ပကတီ မျက်စီဖြင့် မမြင်နိုင်သော ငရေသတ္တဝါ၊ ပြီးဆာသတ္တာ နှင့် နတ် ပြုံ့သူတို့ ရှိကြသေး၏ ” ဟုမျှ သိနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါ။

ဉာဏာသဇာက သတ္တဝါတို့ တည်နေရာ ဉာဏာသလောက ကြီးကိုလည်း ” လူတို့နေရာ ဤကမ္မာမြေ တစ်စိုက်သာ ရှိ၏ ” ဟု မှတ်ထင်ကြရပေလိမ့်မည်။ “ ဤကမ္မာမြေ အထက်၌ နတ် ပြုံ့သူတို့၏နေရာ ဉာဏာသလောက ရှိသေး၏ ” ဟု လည်းကောင်း၊ “ ဤကမ္မာမြေကြီးကဲ့သို့ ပတ်ဝန်းကျင်၌လည်း ဆိုင်ရာ အဆောက်အအီးတော်ဝါတက္က ကမ္မာလောကအနှစ် ရှိသေး၏ ” ဟု လည်းကောင်း သိနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါ။

သခံ့ရလောက “ ဤ ကမ္မာလောကနှင့်တက္က အနှစ်ကမ္မာတို့၌ သက်ရှိ သက်မဲ့ အရာဝါဒ္ဓတိသည် မည်သူမျှ မဖန်ဆင်းနိုင်ဘဲ သူ့အကြောင်း အားလုံးစာ တည်ရှိနေကြသော ရပ်အစု နာမ်အစုတွေသာ ဖြစ်၏၊ ရပ်နှင့် နာမ်ကို ဖယ်ထား၍ မည်သည့်အရာဝါဒ္ဓမျှ မရှိ ” ဟု သိနိုင်ကြမည် မဟုတ်ပါ။ ယခုသော်ကား ပုံမြတ်စွာ ပွင့်တော်မူလာ၍ ကိုယ်စိုယ်ငြာက် စက္ခအလင်းကို ရကြသောကြောင့် ပုံမြတ်စွာ၏ တရားတော်ကို နာယူကြရသော မိမိတို့မှာ ယုံများသံသယ ကင်းရှုင်းစွာဖြင့် သတ္တ၊ ဉာဏာသ၊ သခံ့ရ ဟူသော လောက၏အကြောင်းကို သိမြင်ကြရပါသည်။

ବ୍ୟାଙ୍ଗିକରଣା ପଦ୍ଧତିରେ

9

ဉာဏ်တော်အရွင်း သတ္တဝါတို့အား ဉာဏ်စက္ခု အလင်းရောင်ကို
သုံးပါး ပေးနှုန်းသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ မူလအရပ်းခံ
သူ့ပုဂ္ဂန္တည်တော် သည် လွှဲနှုန်းတွင် ထက်မြှုပ်
တော်မူပါသည်၊ (၁) သိသင့်သိဖို့ယ် အသုံးယုံကြည်သောအကြောင်း
အရာကို ကောင်းစွာပိုင်ပိုင် သိမြင်တော်နှုန်းခြင်း၊ (၂) ထိနိုင် သိ
အပ်ပြီးသော တရားဓမ္မတို့၏ဟယာပြရှု ဖြစ်နိုင်လောက်သော အခြင်း
အရာ(တရားဆင်နည်း) အသီးသီးကို အပြီးတိုင် အဆုံးတိုင် သိမြင်
တော်မူနိုင်ခြင်း၊ (၃) တရားမတော်ကို နာယူမည့် သတ္တဝါတို့၏ အလို
င်သူကိုပည်းကောင်း၊ ရှုံးဘဝက ပါလာပော့ အထုံး၊ ဦးသနာကို
ငော်းကောင်း၊ သွေ့ပါပညာစသော ကျွန်းဘို့၏အနုအရင်ကို လည်း
ကောင်း နှိုင်းချင့်ခြား၍ ကွဲကွဲပြားပြား မိတော်မူနိုင်ခြင်း ကြုံသို့
အားဖြင့် တရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်မှာ သုံးဖြာသော အစွမ်းသွေ့ထူး
နှင့် ပြည့်စုံသွေ့ထူးသွေ့။

ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଏହାର ପରିପାଳନା କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଛି । ଏହାର ପରିପାଳନା କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରିଛି ।

မမ္မန်င့် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် မမ္မတိကို ဟောတော်မူသော်အချို့၏
အဘိဓာဌား တရားနာယဉ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ လက်ခံနိုင်ရုံသာ ဟော
တော်မူ၍ တရားသဘောရှိသလောက် အကျော်တဝင့်
ဟောတော် မမူပါ၊ ထိုသို့ လက်ခံနိုင်ရုံသာ ဟောတော်မူသော
ကြောင့် တရားနာ ပုဂ္ဂိုလ်ဘိုင်းပင် တရားတော်ကို သဘောကျော်
လိုက်နာနိုင်ကြ - ကျင့်ကြနိုင်ကြရကား ထိုက်တန်သော လောက
ချမ်းသာ၊ လောကုတ္တရာချမ်းသာကို ကိုယ်စိကိုယ်င ရရှိကြပါသည်။
ထို့မြဲကိုပင် “သူတ္ထားမွှု = သူတ္ထားတရား” ဟု အမျှေားနှားလည်ကြ
ပါသည်။

အဘိဓာဌား အဘိဓာဌား တရားနာယဉ်သူ့ဘို့၏ သိမ္မာကို ပမာန
မထားဘဲ တရားသဘာဝ ရှိသုမျှကို အကျော်တဝင့်
ဟောပြတော်မူပါသည်။ အထူးအားဖြင့် “ဤကား ရုပ်၊ ဤကား
နာမ်”ဟု ခွဲခြား၍ ရုပ်နာမ်တို့၏သတ္တိကိုပါပြတော်မူခဲ့သောကြောင့်
အဘိဓာဌား ပိုင်ပိုင်နိုင်နားလည်သောအခါ “ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊
ငါ၊ သူတစ်ပါး၊ ယောက်း၊ မိန်းမ” ဆိုသည်မှာ “နာမ်ရုပ် ၂-၄ရှုံ
ပေ ၇၅းစင်နေ့သော အရာတွေသာ” ဟု ရှုပ်လင်း ပြတ်သား နား
လည်းကြရပါသည်။ ထို့ကြောင့် “အဘိုး - သူတ္ထနဲ့ပဲ မြို့တော်ထက်
သာလုန် ထူးခြားသော နဲ့မြို့-တရားတော်” ဟု ခေါ်ဝေါ်ပဲည့်
နာမည်တပ်၍ “အဘိဓာဌား” ဟု သံတိမှုတိခဲ့ကြပါသည်။

ဝိနည်း ဝိနည်း ပို့ဆောင်တော်မူ့မှာ ရဟန်းတော်များအတွက်
ကိုယ်နှင့်နှီတ်ကို ယဉ်ကျေးအောင် ညွှန်ပြသော တရား
တော် ဖြစ်ပါသည်။ ဝိနည်းတော်အတိုင်း ပြောဆုံးနေ ထိုင်သော

ရုရန်းဒေ ၏ကို မကြည်ညီသေးသော လူဝတ်၊ ကြောင်များသည်
ကြည်ညီကြပါသည်၊ ကြည်ညီပါးသော လူဝတ်ကြောင်များလည်း
ပိုခြုံ လေးစားကြပါသည်၊ “ရဟန်း သာမဏေ”ဟုသော အဖြစ်
သည်ပင် ဝိနည်းတေ စည်းကမ်းအတိုင်း စီစဉ်ပြုလုပ်မှ အစစ်အမှန်
ဖြစ်နိုင်ပါသည်၊ ထိုကြောင့် ဝိနည်းကို “သာသနာတော်၏
အသက်”ဟု ရွှေးဆရာမှတ်တို့ အ သိအမှတ်ပြုခဲ့ကြပါသည်။

သာသနာတော်၏ ထိုသို့ သတ်မှတ်ခတ် မူခဲ့ကြသည့်အတိုင်း
အသက် ဝိနည်းတော်သည် သာသနာတော်၏
အသက်ပင် ဖြစ်ပါသည်၊ ဝိနည်းတော်သာ
ကွယ်ပပါလျှင် သာမဏေအစစ် ရဟန်းအစစ် မဖြစ်နိုင်ရုံသာမက၊
ရဟန်းသာမဏေအစစ် ဖြစ်ပြီးပုဂ္ဂိုလ်သည်ပင် ဝိနည်းတော်အတိုင်း
မူကျင့်ကြုံ မလိုက်နာဘဲ သွားလာ နေထိုင်ပါမှ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အတွက်
သာသနာတော်၏ အသက်တို့ရမည်သာ ဖြစ်ပါသည်၊ လူထွက်ရ^၁
ငဲ့လာက်အောင် အပြုစ် မကြီးကျယ်သော်လည်း အသေးအထောက်
သိက္ခာပုံး ဥပဒေတော်များကို လွန်ကျူးနေလျှင် လူမမှဘာဝဖြင့်
အသက်ရှုင်နေရသူကဲသို့ လွန်ကျူးသမျှ သိက္ခာပုံးကယ်များအတွက်
မကျေန်းမမာဘနှင့် သာသနာတော်တွင် အသက်ရှုင်နေသူသာ ဖြစ်နိုင်
ပါသည်။

ထိုသာလျှင် ဝိနည်း ဥပဒေတော်ကို မကျူးကျော်သဲ
အသနာတောင့်နှင့် စောင့်ထိန်း၍ ဝိနည်းဆုံးဖြတ်ရမည့် ကိစ္စာ့
အဂတ် မလိုက်စားသော ရဟန်းတော်များ

ကို “လွှဲ”ဟု ခေါ်ပါသည်၊ ကို လွှဲ-ဂို လှေသာလျှင် သာသနာတော်ကို မကွဲ ပေးအာင် စောင့်ထိန်းနိုင်ပါသည်၊ အလာဏ္ဍာဂိုလ်ကား မိမိပြုထားသော မကောင်းမှုကိုပင် ဝိနည်းတော်အားပြု အပြစ်မရှိလေဟန် ကြံဖန် ပြောဆို၍ ဝိနည်းတရားတော်ကို ယော်ရှားလျက် သာသနာတော်ကို မပျက်-ပျက်အောင် ဖျက်ဆီးတတ်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့်-

“အနာဂတ် လွှဲ ရက္ခိသာတိ လွှဲ ရက္ခိသာတိ=အနာဂတ်ကာလျှော် လွှဲမှုနှင့် သီလဝန် ပုံးလျှော်အပေါင်းက သာသနာတော် မ ရှိယ်အောင် စောင့်ရောက် ရစ်လိမ့်မည်” - ထူသုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ရွှေးရွှေးဆရာတော်ထို့ ကြွေးကြော်ဘော်မူခဲ့ကြပါသည်။

သာသန ကော် ဗုဒ္ဓမြိုက်စွာဘဏ်အဆုံးအမတော်ကို ပေါ်လို့ “သာသနာ” ဟု ခေါ်ပါသည်၊ ထိုသာသနာတော်သည် ပရိယတ် ပရိပတ် ပတိဝေဆားဖြင့် ရ-ပါးရှိပါသည်၊ သင်ယူပို့ချုပ်သော သုတ် ဝိနည်း အတိအများ ပို့ဗာ ရ-ဖြာသည် ပရိယတ် သာသနာတော် မည်၊ ပါသည်။ ထို့ပို့ဗာတ်တော်ဖြင့် ဟောဖော် ဘုန်းပြအပ်သော သီလမှုစဉ် အ ဘုင့်သီက္ခာသည် ပတိပတ်သာသနာတော် မည်ပါသည်၊ ထို့အကျင့်ဖြင့် ထိုးထွင်း၍ သီအပ်သော မင် ပိုလ် နိုဗ္ဗာန်သည် ပတ်ဝေး သာသနာတော် မည်ပါသည်။

သီးက္ခာ ၃ ရှစ် ပိဋကတ် ၃ မြိုင်ပြုအပ်သော ပတိပတ်
သာသနာတော်၏ လိုဂံးမှာ — သီလ သုမားခို
ပညာ ၅၇ ၃ ပါးသာ ဖြစ်ပါသည်၊ ထို ၃ ပါးကိုပင် ရဟန်းတော်
တို့ ကျင့်ရမည့်ဖြစ်သောကြောင့် သီးက္ခာ ၃ ပါးဟု အသိအမှတ်
ပြုထားကြပါသည်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဘုရားဖြစ်တော်မူပြီး၍ မြှု
စကြောင်းကြပါသည်၊ ယောက်မူလျှင်ပင် ပရီယတ်
ပတိပတ် ပတိဝေစ ဟူသော သာသနာတော် ၃ ရှစ်သည်လည်း
ကောင်း၊ သီလ သမား ပညာဟူသော အကျဉ်းသာသနာ သီးက္ခာ
၃ ရှစ် သည်လည်းကောင်း ထင်ရှား ဖြေတော်မူပြီး ဖြစ်ပါတွေ့
သည်။

“ဗျားလျှော်” ဆမ္မမကြောသည့် ပုဂ္ဂိုလ်သာသနာတော်ဖြစ်၍ မြှု
စကြောင်း ကျင့်ဝှုဖြစ်နေသူ မြှုမပို့ပစ်ပါသည်၊ ပတိပတ်သာသနာတော်
ပြုစ်ပါသည်။ အရွင် “ကောက္ခာညမထောင်” သိအပ်သော တရားထောင်သည်
လတိဝေစ သာသနာတော် ဖြစ်လိုပါသည်၊ ထို မြှုစကြောင်း မြှုမပို့ပစ်ပါ
၍ ဖို့ဖို့ “သီလ သမား ပညာ” ဟူနေသူ သီးက္ခာ ၃ ပါး၊ ပါဝင်ပါသည်၊
နှင့် မြှုစကြောတရားကို ဟောတော်မူရင်းပင် သီးက္ခာ ၃ ရှစ်ဖြင့် သိမ်း
လျှော့အောင်လောာ ခုံသန မြှုပ္ပါနရိုးယူကို ပြေတော်မူပြီး ဖြစ်သောကြောင်
၏ တော်မူပါသည်။ မြှုပ္ပါနရိုးယူကို ပြေတော်မူပြီး ပြုတော်မူပါသည်။

သာသနာ ဝန်ထမ်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သာသနာတော် ဂုဏ်ပို့တော်များ သိက္ခာ ဂုဏ်ပို့ပည်တည်ထားတော် မူသောအခါး ထို သိက္ခာ ဂုဏ်ပို့ကျင့်၍ ထို သာသနာတော်၏တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်နိုင်မည့် သာသနာ ဝန်ထမ်း ရဟန်း သံယာတော်အဲ့လည်း ပွဲဝင်ရှိ ပါး အမျှော် ထား၍ တဖိည်းဖြည်း တိုးပွားလာခံပါသည်း အရှင် သရရုပ္ပတ္တ ရုံ၊ အရှင်မဟာ မောဂ္ဂလွှာန် လက်ပဲ လက်ယာတော်ရုံ အဂ္ဂ သာဝက ပါးသည်ပေါ် ပွဲဝင်ရှိ ပါးတွင် ပါဝဝ်သော အရှင် အသေးစိမေဇုတ်၏ သာသနာဝန်ဆောင်မှုကြောင့် ဘိက္ခာအဖြစ်သွေ့ ရောက်တော်မှုကြော်၍ သာသနာဝန်ဆောင် ထိုပေါ်ပေါ်တင် အရှင် များ ဖြစ်လာကြပါသည်။

စိန်ည်း ဤနည်းအားဖြင့် သာသနာ ဝန်ထမ်း ရဟန်း ဥပဒေတော် သံယာတော်များ တိုးပွား၍ လာသောအခါး တချို့ သံယာများ၏ ဝတ်ပုံ စားပုံ သွားလာ ပြောဆိုပုံမှတ်၍ မကျန် မယဉ်ကျေးမှုကြောင့် သံယာတော်အချင်း ချင်း မကြည်ညိုနိုင်၊ လူဝါတ်ကြောင့်၊ ဒါကေကာ ဒါမီကေကာမတို့၏ မကြည်ညိုနိုင်လောက်သော အပြုအမှတ့ ပေါ်ပေါ်ရှိ လာ လေမှာ၊ ထို အပြုအမှုများကို ထိန်းသိမ်း စောင့်စည်းကြဖို့ရန် စည်းကမ်း နည်းလမ်းကို ညွှန်ပြသော ဝိန်ယဉ်ပဒေတော် ဖြစ် ပေါ်၍ လာရပါသည်၊ ထို ဥပဒေတော်အတိုင်းသာ သွားလာ နေထိုင် ပြောဆို စောင့်စည်းနိုင်ပါမှ သံယာတော်များအပေါ်၌ မကျန်ပ် မကြည်ညိုသူဟု၍ ရှိနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

သူတေန မွှေ့မြတ်စွာသည် သာသနရုတာဝန်ကို ထမ်းဆောင် ဖော်တော် ရမည့် ရဟန်းတတ်များအတွက် အပြောအဆီ အနေ အထိုင် ယဉ်ကျေး ပြိုမ်သက်ရုံဖြင့် မပြည့်စုံသေးရ ကား သူတေန တရားတော်ဖြင့် စိတ်နေ စိတ်ထားကိုပါ ယဉ်ကျေး နည်း အဖြောဖြောကို ညွှန်ပြတော်မူပါသည်၊ ထို့ကြောင့် သူတေသာ ကောင်းများသည် ဝိနည်း ဥပဇ္ဇာကို လိုက်နာ၍ ကိုယ် နှုတ် ပါးကို ပြိုမ်သက်စွာ ထားနိုင်ကြသည့်ပြင် တရားတော်၏ သွန် သင်မှုကို နာယူကာ အတွင်း စိတ်ခာတ်ကိုပါ ထိန်းသိမ်း စောင့် စည်းနိုင်ကြ ပါသည်။

အာဟာရနှင့် မွှေ့မြတ်စွာသည် ရဟန်းတော်တို့၏ အစာ ဘုရားအလိုက် အာဟာရ စားသောက်ကြရန် သာသာ ယာယာ မက်မက်မောမော စားသောက်ကြ ခြင်းကို လွှန်စွာ အပြစ်ဘင်တော်မူပါသည်။ “ ဘောဇ် မတ္တာ လူတာ ” ဟူသော စရကတ်ပါး အဖြစ်ဖြင့် သာသနာတော် အကျိုးရကို ဆင်ခြင်ကာ နှိုင်းနှိုင်းချို့နှို့နှို့သာ စားသောက်စေ တော်မူလိုပါသည်။ အကယ်၍ ဖြစ်နိုင်လျှင် ထိုသို့ သာသာယဲယာ စားသောက်မှုကို သာသနာတော်တွင် ရဟန်းဘဝဖြင့် နေစွဲင့်မရ သော ပါရောင်က အာပတ် အဖြစ်ဖြင့် ပည်တော်မူစရာ ရှုံးပါ သည်။ သို့ရာတွင် အမြဲ သုံးစွဲနေရသော အစာအာဟာရ ဖြစ်သည့် အတွက် ထိုမျှလောက် တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ပည်တော်မူစရာ ခရီးသွားစဉ် ရိုက္ခာပြတ်၍သေရှာသော သားကဲလေး၏အသားကို မိဘ ၂ ပါးတို့ စားရပုံ ဥပမာပြ၍ ဆုံးမတော်မူပါသည်။ [နိုဝင်း သံယုတ်၊ မဟာဝဂ္ဂ ပါ့ဗိုတော်။]

ယာသနာရေးလျှောက်တေားသည် ရဟန်းတော်တိုင်းပစ္စည်းအပြင် လာသဲကို ရဖို့ရန် ကြီးလားခြင်း၊ ဆရာတေသာ ခံရဖို့ရန် ကြီးစားခြင်း၊ နာမည်ကျော်ကြားထိရှုံးအောင် ကြီးစားခြင်းကို ကူရှုံး ရွှေတိသော် မူပါသည်။ ဖွံ့ဖြိုးသူ “နာမည်ကျော်ကြားရှုံး တော်များအောင် အားထုတ်မှုကို အစာကိုမက်ရှုံး ငါးများချိတ်ကို မျှိမ်းသားငါးနှင့် တွေ့ဗုံး” ဟု မြန်တော်မူပါသည်။ [နိဒါန်ရွှေ၊ လာသနာရော်ရုံးယူတော်ပါဌိုတော်။]

စာသင် စာချေ ပွဲမြတ်စွာသည် ရဖို့ရေးတော်တိုင်းပို့ကြတ်ကို ပြောသော သင်ယူကြရန် လာသဲရအောင်၊ နာမည်ကျော်ကြားအောင် သင်ယူခြင်းကို မြှောဖမ်းမတတ်၍ မြှောကိုက်ခံရသော အလုပ်ပါယ်သမားကဲသိုံး စာသင်ပုံး၊ စာချေပုံး စိတ်ထားမတတ်၍ “ကုသိုလ် စာစိပ်၊ ငရီတို့ပို့သာ” ဟူသော စကားအတိုင်း “အကုသိုလ်တဲ့ရဲး တိုးပွားစေသော သင်ယူပို့ချေခြင်း” ဟု မြန်တော်များလျှင် သင်ယူအပ်သော တဲ့ရဲးတော်မှ အနှစ်သာရတွေကို မှတ်သားရှုံး ကျွောင်းကြဖို့ စိတ်ထား၊ သာသနာတော်ကို ပြုစုလိုသော စိတ်ထားဖြင့် သင်ယူခြင်းကိုကား မြှောကို ဖမ်းထတ်သော အလုပ်ပါယ်သမား၏ ထို့မြှောကို ပူမ်းပြီးယျော်အလုပ်ပါယ်ပြခြင်းဖြင့် အကျိုးရပ်နှင့် တူစွာ “ကုသိုလ်တဲ့ရဲး ပွားသော သင်ယူပို့ချေခြင်း” ဟု မြန်တော်မူပါသည်။ [မူလုပ္ပါယ်၊ သုပမ္မဝိုင် ပါဌိုတော်။]

၃ ဒုသေသနကို ၁၅၀၉ကဲ့ကော်မူကို ပြုပြီး၍ ဖိမိကိုယ်ကို ရဟန်းရှုတွေ့ချက်တော်မူခြင်း ဟု ဝန်ခံနေသူကို “ဒုသေသ” ဟု မြေပါသည်၊ ထို့အတိအသေးလျော်းတဲ့များကို ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဆုတ် ပြုင်းပြုင်းပြုပြုရှုတွေ့ချက်မူပါသည်။ “ဒုသေသ” သို့ သို့လည်းကောင်း၊ “ပါပိုမ္မာ-ယုတေသနမှုပါသော ဆုတ်ဘုရား” ဟုလည်းကောင်း၊ “အသုစိ-မစ်မကြော် ရွှေစွဲယ်” ဟုလည်းကောင်း၊ “သက်သုတေသနမာစာရ-သွောပါးတိုက္ခ ယုံမှားသံသယဖြင့် နှုတ်ထင်စွာ အကျင့်ရှိသူ” ဟုလည်းကောင်း၊ “ပုဂ္ဂိုလ်ကဗျာ-ပုံးထားအပ်သော အုမရှုသူ” ဟုလည်းကောင်း၊ “အသာမဏေ သမဏေပါခိုည်-ရုပ်နှုန်းအစ်စ် မဟုတ်ပါဘဲ ရဟန်းဟု ဝန်ခံနေသူ” ဟုလည်းကောင်း၊ “အဲပြဟန္တစာရဲပြဟန္တစာရဲပဲ့ဗိုည်-မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်သွေးမဟုတ်ပါဘဲ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သွေး” ဟုလည်းကောင်း၊ “အဇာတ် ပုတိက-အဘွဲ့ဗုံးက ပုပ်နေသူ” ဟုလည်းကောင်း၊ “အဝယ့်တုရှိ မျိုးရေ စိနေသူ” ဟုလည်းကောင်း၊ “ကသမြုအတေ - အသုံးမဲ့ကျွေားအမိုက်ကဲ့သို့ဖြစ်နေသူ” ဟုလည်းကောင်း ဉှုံသို့ အမျိုးမျိုး၊ အမြိုင်နှုံးမဖြင့် ရှုတွေ့ချက်မူပါသည်။ [သတ္တက အရှင်တို့၏၊ မဟာဝရိ ပါဌို့တော်။]

အရှင်အန္တာပမ ပုဂ္ဂိုလ်စွာသည် ဒုသေသနရဟန်းများလည်း ပါရှိသုတ်တော် သော ရဟန်းတော်အများနှင့် အတူ ကောသလတိုင်းဝယ် ဒေသစာရီလှည့်လည်တော်မူစဉ် အလျှောက်မြှောင်ပြောရ် တော်ကိုလော်၍ နေသော သစ်ပင်ခေါ်ပြီး ကို မြှင့်တော်မူ၍ လမ်းခံရေးမှု ပဲဆောင်မှုကဲ့ မြှောစ်ခုံသာ သစ်ပင်

အောက်၌ ထိုင်တော်မူပြီးလျှင် အောက်ပါ ပြဿနာကို မေးတော်မူပါသည်။

၁။ ရဟန်းများတို့.... ဟိုမီးပုံကြီးကို မြင်ကြခဲ့လား၊ အဲဒီမီးထုတွေ ဖွေ့ဖက်၍ မီးပုံကြီးအန်းအပါး၏ ထိုင်မှု အိပ်မှုကို ပြုခြင်း၊ လက် ခြေအင်္ဂါ လွန်စွာနည်းသော သတိသမီးကို ပွဲ့ဖက်၍ သတိသမီးအန်းအပါး၏ ထိုင်မှု အိပ်မှုကိုပြုခြင်း၊ ကြီးJ-မျိုးဝယ် အဘယ်ပြုခြင်းက ကောင်းမြတ်သနည်းဟု မေးတော်မူပါသည်၊ ထိုအခါ ရဟန်းများသည် “လက် ခြေအင်္ဂါ လွန်စွာနည်းသော သတိသမီးကို ပွဲ့ဖက်၍ အန်းအပါး၏ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းက ကောင်းမြတ်ပါကြောင်း” လျှောက်ပါသည်။^၅

ထိုအခါ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ မိန့်တော်မူသည်မှာ-

ရဟန်းများတို့.... ငါဘုရား မိန့်တော်မူမည်၊ ခုသီလဖြစ်နေသော ရဟန်းအတွက် မီးပုံကြီးကို ပွဲ့ဖက်၍ ထိုင်ခြင်း အိပ်ခြင်းသည် ကောင်းဆေး၏၊ အကြောင်းမှာ— ထိုသို့ ငန်ထိုင်မှုကြောင့် ခုသီလရဟန်းအတွက် သေချုပ်သာ၊ သို့ မဟုတ် သေလုမလောက် ခုက္ခာရောက်ရှုသာ ရှိ၏၊ အပါယ်

^၅ မှတ်၍ မျက်။ မီးပုံကြီးကို ဥပမာပြ၍ တော်မူအပ်သော သုတေသနတော်ကို “အရှိခွဲ့ခွဲ့ပမသုတ်”ဟု ခေါ်၏။

ငရဲသို့ မရောက်ပါပေါ့၊ လက် ခြေအင်္ဂါ နှနယ်စွာသော သတ္တိသမီးကို ပွဲဖက်၍ ထိုင်မှုအိပ်မှုစကြောင့်ကား အပါယ် ငရဲသို့ ရောက်စရာရှိလေသည်။

၂။ ရဟန်းများတို့ - အားကောင်းသောယောကျိုး၏ယောက် သည် ခိုင်မြှုစွာ ကျွဲ့စ်အပ်သော သားမြို့ကြီးဖြင့် ခြေသလုံး တို့ကို ရစ်ပတ်၍ ပွဲတ်တိုက်အပ်သည်ရှိသော် ထိုသားမြို့ကြီး သည် အပေါ် အခေါ် အသား အကြော အရှုံးတို့ကို တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြတ်လျက် ရှိုးတွင်းခြင်ဆိုကို ထိခိုက်နာ၏၊ ထိုသို့ ပွဲတ်တိုက်ခံရခြင်းထက် ဒုသိသရဟန်း၏ လူဝတ် ကြော်တို့ရှိခိုးဝပ်ချုမှုကို သာယာခြင်းက သာ၍ ကြောက် ပွဲယ် ကောင်းပေသည်။ အကြောင်းမှာ - ထိုသို့ ပွဲတ်တိုက်မှ ကြောင့် သေရုံသာ၊ သို့မဟုတ် သေလုံမလောက် ခုကွဲဖောက် ရုံသာ ရှိ၏။ အပါယ်ငရဲသို့ မရောက်နိုင်ပါပေါ့၊ လူဝတ် ကြောင်တို့၏ ရှိခိုး ဝပ်ချုမှုကို သာယာခြင်းကြောင့်ကား အပါယ်ငရဲသို့ ရောက်နိုင်းလသည်။

၃။ ရဟန်းများတို့ - အားကောင်းသော ယောကျိုး၏ ဆိုဖြစ် သွေးကာ လုံးစွာထက်သော လှ့ဖြင့် ရင်ဘတ်ကို တည့်တည့် အထိုးခံရခြင်းထက် ဒုသိလဖြစ်ပါလျက် လူကြီးလူကောင်း တို့၏ လက်အပ်ချုမှုကို သာယာခြင်းသည် သာ၍ ကြောက် စရာ ကောင်း၏။ အကြောင်းမှာကား - ရင်ဘတ်ကို လှ့ထိုး ခံရခြင်းကြောင့် သေရုံသာ၊ သို့မဟုတ် သေလုံမလောက်

၁၅။ ၁၇၁၂ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ပါပေါ်
၁၆။ ၁၇၁၃ခုနှစ်၊ မြန်မာနိုင်ပါပေါ်

၃၈။ ရဟန်းများတို့....အခါးကောင်းသေခါးယူကြုံး၊ ၁ ရဟန်
က မိမိ၏ ကိုယ်ခွန်ဘကို မိုးဟျှေးတော်ကိုနေခဲ့သာ သံပြားဖြင့်
မစ်၊ ထိထားခြင်းကိုခံရခြင်းထက် ဖုန်းလဖြစ်လျက် လူကြီး
လူကော်းတို့၏ သွေ့ပါတ္ထရားဖြင့် လူအပ်သော သုက္ခန်းကို
(ခွန်ဘကိုယ်မှာ) ၁ တိရိုရစ်ဖုန်းထည် သုဒ္ဓိ ကြောက်
စုနှင့် ကောင့်း၏၊ အမြတ်ဗြားမှာကား- ထိုမီးလုံးတော်
သော သံပြားဖြင့်၊ ခစ်ဖုန်းခံရခြင်းကြောင့် အေားရှုံးသာ၊ သို့
မဟုတ် သေးလိမ်လောက် ဖုန်းနေရှုံးသာ ရှိ၏၊ အပါယ်
ငရဲ့သို့ မဖောက်နိုင်ပါပေါ့ ၏၂၅။ လူကြီးလူခေါ်ဗြားတို့၏ သွေ့ပါ
စုရားဖြင့် လူအပ်သော သုက္ခန်းကို ဖုန်းလဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲ
ခြင်းကြောင့်ကား အပါယ်ငရဲ့သို့ ဇောက်စုနှုန်းလသည်။

၅။ ရဟန်းများတူ... အားကောင်းသော ယောကျုံး၊
တို့ယောက်က အဖွဲ့ပူသော သချိတ်ဖြင့်ပါးစပ်ကို ဆဲ
ဖွင့်၍မီးအလျှောက်နောက် သတ္တုးကို ထည့်သွားလိုက်
သည်၍ရှိသော် ထို့ထိုးသည်၏ နှစ်ခမ်းကိုလည်းကောင်း၊
ခံတွင်းကို လည်းကောင်း၊ လျှောက်လည်းကောင်း၊ လည်း
ချောင်းကို လည်းကောင်း၊ ရင်တော်ကို လည်းကောင်း
အဲဆက်လျဉ် ထွောင်ဖြေးလှုံး အူနသူ့အာမတိကို ယောဇား

လျှက် အောက်သို့ စွဲကြုံလာဆို၏၊ ထို့မျှမဆောက် ခုံက္ခာပေး
တောာ သံတုံကုံး ရှိရှုခြင်းထက် လူဝတ်ကြောင်တို့၏ သွွှုံး
ဘန်းဖြင့် လူအပ်သော ဆွမ်းကို အုသိုလအဖြစ်ဖြင့် စား
ခြင်းသည် ကြောက်ဖွှုယ် ကောင်းလျှော်၏၊ အကြောင်းမှာ
ကား- ထုံသံတုံကုံးရှိရှုခြင်းကြောင့် သေရှုံးသာ၊ သို့မဟုတ်
သေလူမလောက် ခုံက္ခာရောက်ရုံသာ ဖြစ်စရာ ရှုံး၏၊ အပါယ်
ရရဲသို့ မဇန်က်နိုင်ပါပေး၊ သွွှုံးရှိရှုခြင်းကြောင့်ကား အပါယ်ရရဲသို့
ရောက်စရာ ရှုံးလေသည်။

၆။ ရဟန်း များတဲ့ ... - အေားကောင်းသော ဖယ်ကျိုး
တစ်ဦယာက်က ပခုံးကိုင်၍ အလွန်ပူဇော ပညာပိုင်စောင်း
အင်းပျော်(ခုံတ်၊ ထိုင်ခုံ)၏၌ ထိုင်စေခြင်း၊ အိုင်စေခြင်းကို
ခံရခြင်းထက် သွွှုံးတုံနှင့်လူအပ်သော ပညာပိုင်စောင်း
အင်းပျော်(ခုံတ်၊ ထိုင်ခုံ)ကို အုသိုလအဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲရောင်း
သည် သာ၍ ကြောက်ဖွှုယ်ကောင်းလျှော်၏၊ အကြောင်းမှာ
ကား - ထို့ အလွန်ပူဇော ပညာပိုင်စောင်း အင်းပျော်
(ခုံတ်၊ ထိုင်ခုံ)၏၌ ထိုင်ရ အိုင်ရခြင်းကြောင့် သေရှုံးသာ၊
သို့မဟုတ် - သေလူမလောက် ခုံက္ခာရောက်ရုံသာ ရှုံး၏၊
အပါယ်ရရဲသို့ မဇန်က်နိုင်ပါပေး၊ သွွှုံးရှိရှုခြင်းကြောင့်ကား
ခုံတ်၊ ထိုင်ခုံကို အုသိုလအဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲခြင်းကြောင့်ကား
အပါယ်ရရဲသို့ ရောက်စရာရှုံးလေသည်။

၇။ ရဟန်း များတို့ - - အားကြောင်းသော ပုံစံယာကျိုး
တစ်ယောက်က ဦးခေါ်း စောက်ထိုးထားရှု ခြေ
၂ ချောင်းကို ကိုပ်လျက် အလျှော်တောက်နေသော သံရည်
အိုးထည်း၍ ပစ်ချုပ်၏၊ ထိုသို့ အပ်စုခံရရှု အမြဲ့ပြု
ကလေးတွေ ပြစ်စေလျက် ပုဂ္ဂိုလ်အုပ်းလျှင် အထက်သို့
ပေါ်လောလိုက် အောက်သို့မြှုပ်သွားလိုက် ဘေးသို့ ရောက
သွားလိုက် အားဖြင့် ကျက်ရှု နေရခြင်းထက် ထွေ့တရား
ဖြင့် စွဲအပ်စသာ ကျောင်း၍ အုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့် နေခြင်း
သည် သာရှု ကြောက်ဖွှဲယ် ကောင်း၏၊ အကြောင်းမှာ
ကား - ထိုကဲသို့ ကျက်ရှု နေရခြင်းကြောင့် သေရှုသာ၊
သို့မှုဘုတ် - သောလုပ်မဲ့လောက် အုက္ခ ရောက်ရှုသာ ရှုရှု၏၊
အုပါယ်ဝရှုသိုကား ရောက်စရာ မူလိပ်ပေါ်၊ အွန်ဗြှု လူ
အားလုံး ကျောင်း၍ အုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့် နေခြင်းကား
အပါယ်ဝရှုသို့ ရောက်စရာရှုလေသည်။

တရား အဆုံး၍ မူခွဲမြတ်စွာသာ၍ သွေ့ဗြှု လူအပ်သော ပစ္စည်း
ဖြစ်ပျက်ပုံ များကို အုသိုလ်အဖြစ်ဖြင့် သုံးစွဲနေခြင်း၏
အပြစ်ကို ဤ အငိုခန္ဓာပမယ်ဖြင့် တောင်
တော်မြှုပ်းသောအခါ နိုင်ရှုက ပါရာဇ်ကျက်ရှု အုသိုလ်ဖြစ်၏
သော ခြောက်ဆယ်မျှလောက် ရဟန်းတုတွေမှာ စိတ်နှလုံး
ပုံပဲလောင်လျက် ပါးစပ်မှ သေးပူးပဲတွေ အနှစ်ထွက်လာပါသည်
နိုင်ရှုက မစင်ကြယ်သော သီလဖြင့် အောက် အာပတ်အထွေး
သင့်ရှုနေသော ခြောက်ဆယ်မျှလောက် ရဟန်းတွေသည် “သာ

သနာ့ ဝန်ကို ဆောင်ဖို့ရန် ခဲယဉ်းပါတယ် ခဲယဉ်းပါတယ်” ဟု အပြာဆိုကာ လူထွက်ရှာကြပါသည်၊ နိဂုံရက စင်ကြယ်သော သီလဖြင့် နေလာကြသော သူတော်သူမြတ် ခြောက်ဆယ်လဲ့ကို ကား ရဟန်အဖြစ်သို့ ရောက်ကြပါသည်။ [သတ္တက အရှင်တို့၏၊ အဟာဝဂ္ဂပါဉီတော်။] *

“မှတ်ချက်၊ မှုပ္ပမြတ်စွာသည် သွေးအန်ကြ၊ လူထွက်ကြသူ ၂ မျိုး လျေးပင် လူထွက်ကြပြီးနောက် လူကျင့်ဝတ်ကို စောင့်ရှောက်နေလျှင် မာပါယ်ငရဲ မကျိန်ဘဲ ကောင်းမဲသာဘဝ ရကြမည်ကိုလည်းကောင်း၊ တချို့လည်း တရားကျုံး၍ တရားထူးရှုံးမည်ကိုလည်းကောင်း ပြေား မြင်တော်မူကာ ၌ အရှင်အရွှေ့ပမသူတွေ့န် အသနာတော်ကို ဟောသော် မူပါသည်။ ၌ အသနာတော်ကို တစ်ဆင့်တစ်ဆင့် အား နာရ်၍ သီလ ကို ပြည့်စုံအောင် မထိန်းနိုင်သော ရဟန်းအချို့လည်း ဆယ်စုံ ရာရုံ ထောင်စုတိုင်အောင် အစုလိုက် အပြုံလိုက် လူထွက်ကြပါသည်။ [ကေ အရှင်တွေ၊ အစ္စရာသံသာတသုတ် အမြဲကထား။]

“။ ဤသူတွေန်ကို ထောက်၍ သာသနာတော်ဝန်ထမ်း ရဟန်း သံယာ မတွေ၊ အရေအတွက် များခြင်းထက် အရှင်အချင်း ပြည့်စုံခြင်းကိုသုံး မှုပ္ပမြတ်စွာ လိုလားတော်မူကြောင်း၊ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ဝယ် နောက်တော်ပါ သံယာထည်း၌ ပါရေ့စိကကျေပြီးမော် ရဟန်းထူး ၆၀ မျိုးနောက်းကို အိုအားသန့်ဖွယ်ရှုံး တွေ့ရပါသည်။ - ၁

၃၈ အာသနာတော်မေးလျှောက်ယားချက်

ပေါ့လျှော့ဒသ၊ ရဟန်းဘဝ ဟူသည် သီလ သိက္ခာကိုဖြည့်
ရဟန်းဘဝ ဖြော် ကျင့်မှု၌ ပေါ့ပေါ့လျှော့လျှော့ စိတ်
မထားဘဲ တင်းတင်းမာမာ ထက်ထက်
ဆန်သန စိတ်ယားနိုင်သူတို့၏ နေထိုင်ရာဘဝ ဖြစ်ပါသည်၊ ထိုသို့
စိတ်မထားနိုင်ဘဲ သီလ သိက္ခာ ပေါက်ပေါက် ကြားကြားနှင့်
စိတ်အားလျှော့၍ ပေါ့တော့တော့ ဖြစ်နေလျှင် ထို ရဟန်းဘဝ
သည် ဖွံ့ဖြို့ပြန်၍ နိုင်စက်ကာ အပါ၍ ငရဲ့သို့ ဆွဲချေလုပ်မည်သာ
ဖြစ်ပါသည်၊ ဥပမာ- အကိုင် မတတ်သူသည် သမန်းမြက်ကို ကိုင်
လျှင် ထို သမန်းမြက်က ကိုင်ထော်လက်ကို ရှာသကဲ့သို့ ဖြစ်လ
သည်။ [ဓမ္မပဒ၊ နိရယဝ် (၃၁၁) ပါ့၍တော်။]

ထပ်၍ မြှုပ်နှံတင်းသာ ရဟန်းဘဝ၌ ပေါ့ပေါ့ဆာ နေထိုင်
ရဟန်းအဖြစ် ကာ သီလ သိက္ခာကို ကောင်းစွဲမဖြည့်
နိုင်သူ၊ စိတ်ကို ပြုမသက်အောင် မထား
နိုင်သူမှာ ပင်ကိုယ်က ရှိနေသော ရှာဂ ဒေါသ မောဟမြှုတွေ မစင်
ကြယ်သည့်အပြင် ကာမရာဂမြှုပ်နှံတွေသည် လူ၊ ဘဝတုန်းကထက်
ပင် ထက္ခာ၍ စိတ်အစဉ်မှာ တိုးပွားလာဖို့ ရှိပါသည်၊ လူတို့၏
ရှိခိုးခိုးချေကို ခံနေရသဖြင့် “ငါ ရဟန်း” ဟူသော မာန ဒေါသ
တွေလည်း လူ၊ ဘဝတုန်းကထက်ပင် ထက္ခာ ပြင်ဆောင်တတ်ပါသည်၊
ဥပမာ- အညစ်အကြေးကို ဆေးဖို့ရန် ရေကန်သို့ ဆင်းသူသည်၌ ဗျား
ည် ရေကိုသာ ဆေးရသဖြင့် သာ၍ ည်ပေသကဲ့သို့ ဖြစ်ပါသည်။
[ဓမ္မပဒ၊ နိရယဝ် (၃၁၃) ပါ့၍တော်။]

သီလ၏ မှုဒ္ဓမြတ်စွာသည် သီလသိက္ခာ၏ ပစ္စပြန်အကျိုး
ခုံဘဝအကျိုး ကိုလည်း ပြတော်မူပါသည်၊ (၁)ရ ရန်းများ
တို့ မိမိကိုယ်ကို သီတင်းသုံးဖော် ရဟန်း
အချင်းချင်း ကြည်ညိုခြင်း၊ လေးစားခြင်းကို ခံလိုလျှင် မိမိ၏ သီလ
လိုက္ခာကိုစင်ကြယ်အောင် ဖြည့်ကျင့်ရမည်၊ (၂)ရဟန်းများတို့
ဆုမ်းသက်န်းစသော ပစ္စည်းကို တရားသဖြင့် ရရှိလိုလျှင် မိမိ၏ သီလ
သိက္ခာကို စင်ကြယ်အောင် ဖြည့်ကျင့်ရမည်၊ (၃)ရဟန်းများတို့
မိမိအား ပစ္စည်း င့် ပါးထောက်ပံ့လှုပါန်းသူတို့၏ ကောင်းမှုတို့ကို
အကျိုးများများ ပေးစေလိုလျှင် မိမိ၏ သီလကို စင်ကြယ်အောင်
ဖြည့်ကျင့်ရမည်၊ (၄)ရဟန်းများတို့ .. ကုယ်သွန်ပြီးသော အုံမျိုး
ဉာဏ်တို့က ဇေက်နာဝမှ မိမိကို ကြည်ညိုသော စိတ်ဖြင့် သတိရ^၅
သောအော် ထိုကြည်ညိုမှု၏ အကျိုးကို များစွာရစေလိုလျှင် မိမိ၏
သီလကို စင်ကြယ်အောင် ဖြည့်ကျင့်ရမည်၊ ၍၅။ သို့စသည်ဖြင့် သီလ၏
အကျိုးကို လည်းကောင်း၊ သမာဓိရအောင် သမထကမ္မားနှင့်
၆။၆၇၈၉။ အကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာဘဝနာ၏
အကျိုးကိုလည်းကောင်း ဟောပြတော်မူပါသည်။ [မူလပဏ္ဍာသ၊
အာကခေါ်ယူသုတ် ပါ၌တော်။]

တာဝန်ဆောင်တော်

မူဝေလိုခြင်း

သာသနာတော်၌ ထမ်းဆောင်ဖွံ့ဖြို့ရန်

တာဝန်သည် ဂန္ဓိဓရ၊ ဝိပဿနာဓရဟု
၂-မျိုးရှိရာ ဘုရားဟောတော်မူအပ်

သော ပိဋကတ်တော်များကို မက္ခာယ်မပအောင် ပို့ချခြင်း၊ သင်ယူ
ခြင်းသည် ဂန္ဓိဓရ(ပိဋကတ်တာဝန်)ကို ထမ်းဆောင်ခြင်း မည်ပါ

၂၂။ သာသနာဆိတ်ဓရား အထွေးကြုံးချက်

သည်၊ ထို့လက္ခာပြည့်ခြင်းမှုစဉ်ကမ္မာန်းတရားအားထုတ်၏၏ဦးစီည်းပိဿာခုရကို ထဲမှုးဆောင်၍ ဖော်၍ သည်၊ ပုဂ္ဂိုမြတ်စွာ သည့် ထို့ကားဝန်၏၂-မျိုးကို စွမ်းနိုင်သည့်သို့က ထဲမှုးဆောင်စေတော် မူလိုပါသည်၊ အရှင်ဥပါယ်ရဲ့ ရဟန်းပြုပြု၍ တုရှဲးရှင်တို့မှာ ငွောန်းတရားကို နာယူပြီးလျင် အော့သွေး သွား၍ နေလျှပါကြော်း စွဲ့တော်၏ဗိုလ်ချုပ်၏ အတွက်သွေးပါသည်၊ “တော်၏နေရာလျင်၊ ပိုပသာနာတာဝန်၏၁-မျိုးကိုသာ တိုးပွဲသူ့စေနိုင်လိမ့်မည်”၊ ငါ၏အထိုးနှင့်လျင်စား ရှုဟန်းတော်ချားကိုလည်း ပိုနည်းပို့ရှုကတ်ကိုပို့ဆုံးမရှု ပါ၊ လုံးကို ပြည့်နိုင်လိမ့်မည်”ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ [ကော်တွေရ၊ နှေ့တွေ စွဲ့အငွေကသာ]

၃၁ သာသနားကို။ ပုဂ္ဂိုမြတ်စွာသည်၊ သာသနာစာ့ဝန်ကို စောင့်ရှု့က်စေတော်၊ ထမ်းခေါ်မှုသွေးပို့သာတော်သွားကို မူလိုခြင်း၊ လည်း ပေါ်ရာသေမားထို့၏၊ ထို့ော်းသိမ်းစောင့်ရှု့က်မူလို့လိုရှားတော်၊ မူပါသည်၊ အခါတ်ပါးဝယ်ယူပြုမြတ်စွာသည်၊ စာတုမာ့မြို့၌၊ သီတေ၌ နှီးတော်မူစုံ၊ အရှင်သာ့ပို့တွေရာ၏အရှင်မောဂ္ဂလွှာနှင့်တို့၏ စုံပည့် အဖြစ်ဖြင့် တောကျေးရွှာမှ ပါလှု့သော့ရဟန်းတို့၊ တိုးရာသည် ကျောင်းတိုက်အတွင်း၌ ဆုည်ဆုည်နှင့် စကားပြောသံကို ကြား မဲတို့မူ၍ အရွှေသာဝိကဲ့၏၂-ပါးအျမှုးထားလော့ထို့ရဟန်းတို့၏ ပြုကျောင်းတိုက်မှ ထွေက်သွားစေတော်မူပါသည်၊ ထို့နောက် ထို့မြှေ့ခြားနေကြသော သာကိုဝင်မိုးများ၊ ဆို၍ တော်းပန်သောကြောင်း အကျိုးသာဝကာ၏၂-ပါးနှင့်အတူပြန်ရော်ကြသောအော် အရှင်၏ သာရုပ်တွေရှု့ကို မေးတော်မူသည်မှာ။

“၊ ယေရာရိပုတ္တရာ... နှင်ထူတ်သောအခါစ္စာနီးက တယ်လိုများ
၊ စိတ်ဖြစ်သနည်း၊ ကြို့ဆို မေးတော်မူသောအခါ” “မြတ်စွာဘုရား
သည်၊ သံယာများ အပေါ်၌ ကြောင့်ကြမဲ့ ထားတော်မူတာ
ချမ်းချမ်းသာသာဖို့ သုမာပတ်ဝင်စား၍ နေတော်မူလိုသည်၊
၃၁ တို့လည်း ဘုရားရှင်၏ အလိုက်တော်အား လျော်စွာ သံယာများ
အုပ်၌ ကြောင့်ကြမဲ့ ထား၍ သုမာပတ်ဝင်စားကာ ချမ်းချမ်း
သာသာ နေကြတော့မည်” ဟု စိတ်ဖြစ်ပါကြောင်း၊ လျောက်
လေလျှင် “သာရိပုတ္တရာ ထိုကဲ့သို့ ချမ်းချမ်းသာသာ နေဖို့ရန်
စိုင်းငြိုးလော” - ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင် အရှင်မောဂ္ဂဗ္ဗာန်ကို
မေးတော်မူသောအခါ—

မြတ်စွာဘုရားသည် ရဟန်းသံယာများအုပ်၌ ကြောင့်
ကြမဲ့ ထား၍ သုမာပတ်ဝင်စားတော်မူကာ ချမ်းချမ်းသာသာ
နေတော်မူလိမ့်မည်၊ ယခုအခါ ရဟန်းသံယာများကို ငါနှင့်
အရှင်သာရိပုတ္တရာသာ စောင့်ရှောက်ရတော့မည်” ဟု စိတ်ဖြစ်
ပါကြောင်း လျောက်ထားသောအခါ “သာဓု သာဓု မောဂ္ဂ^၁
လျာန” ဟု သာဓုခေါ်တော်မူ၍ “မောဂ္ဂလျာန.... ငါဘို့နား
လည်း ရဟန်းသံယာများကို စောင့်ရှောက်တော်မူမည်၊ သာရိ
ပုတ္တရာ မောဂ္ဂလျာနတို့ကလည်း ရဟန်းသံယာများကို အောင့်
ရှောက်ကြရမည်” - ဟု မိန့်တော်မူပါသည်။ [မန္တာမပဏ္ဍာသ,
စာတုမာသုတ် ပါ၍တော်။]

၍၌ အရှင်ဥပါလိအား မိန့်တော်မူအပ်သော စကားတော်၊ အရှင် ဒေသရှိသူတွေ့ကြုံအား မိန့်တော်မူအပ်သော စကားတော်များကို ထောက်ထား၍ ရဟန်းသံလာတော်များကို စောင့်ရောက်လျက် သာသန့်တာဝန် ဆောင်ကြဖိုရန် ဘုရားရှင် လိုလားတော် မူကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။

နောက်ဆုံး မှုန္တမြတ်စွာသည် ၄၅-၀၂ကာလကြောအောင် ထ ရှား တော် ပိဋက ဂ-သွယ်, နိဂုံးရှု-ဖြာ, အင်္ဂါ ၉၁- တန်, မဗ္ဗာန္တာပေါင်း ရှစ်သောင်း လေး တောင်သော တရားရောင်တို့ဖြင့် မဏီမအေသ လူ လောကနှင့် နတ် မြို့ဟာလောက အတွင်း၌ ဝင်းဝင်း ပြောင်ပြောင် တောက်လောင် ထိန်လင်းစေတော်မူပြီးလျှင် မီးပုံကြီးပမာ ရုပ် နာမ်ခန္ဓာ အတ် သိမ်း၍ ဌ်မ်းတော်မူခ ီးီး၀ယ် -

“အပူမာအန သမ္မာအေထ=မမေမလျှော့, မဖော်မဆသော သတ်ဖြင့် သိလ သမာဓိ ပညာ ဂ-ဖြာသော သိက္ခာကို ပြီးစေ ကြလော ”— ဟဲ နောက်ဆုံး ၁၁၀၈အတော်ကို မိန့်တော်မူပြီး လျှင် စုံသမာပတ်တို့ကို အထပ်ထပ် ဝင်စားတော်မူကာ ကြည် လင်သော ရွှေမျက်နှာတော်ဖြင့် ခန္ဓာကမ္မာရုပ်ကို အပြီးသတ် ချုပ် ဌ်မ်းစေတော်မူပုံ ပါသည်။

ဝိဇ္ဇာနေတာနှိ သုတေသနနှိ,
ဝေနေယျာနှိ ဟံတေသိနာ၊
သွာ့ပုံ့ခွက်စိတော်,
သာမူ သုတေသန သုမ္မာ။

ဝဝမနယျာနံ-ဆုံးမ ထိက်လူ, နတ် လူ မြှုပ်နှံ၊ သတ္တဝါတိ၏၊
ဟံတေသိနာ-စီးပွားအစစ်, တရားအနှစ်ကို, စနစ်တကျ, လိုလား
ဆတ်မူလှသော မြှုတ်စွာဘုရားသည်၊ ဂုတ္တာနံ-ကရာဏာလှဲ့ ဆော်,
မေတ္တာတော်ဖြင့်, ယုတ်ဖော် ဟောပြုတော် မူအပ်ကုန်သော်၊
တောာနံ သုတ္တာနံ-သာသနာတည်ကြောင်း၊ အရှည်ကောင်းသည်,
သုံးဟောင်းသေချာ, ဉာဏ်ဒေသနာတော်တုံးကို၊ သူဗုံစာ-ဆုံးလွယ်
ဆုံးမ, သောဝစသေဂုဏ်, ပြည့်စုံကြပေကုန်သော၊ သာဓာ-ရွှေကျိုး
ရိုက်း, တောာဂိုဏ်း, ဝိသွေ့ဂျုရိုက်း၌, ကိုစ်းရှိပိုင်း ခို့အောင်း၊
သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သွေ့ပုံ့ပုံကမ္မာတော် - သွေ့ရွှေသွေ့ဗား၊
ဖိတ်ကောင်းထားသဖြင့်၊ သုဏ္ဏန္တာ - နားသောတ ဆုံး၊ ဦးထိမိ
တင်၍, မိတ်တွင်စွဲကာ, လိုက်နာနှင့်ကြပါကော် သတည်း။

သာဓာ.... သာဓာ .. သာဓာ။

မြှုမိန္ဒသ ပဋိမပိုင်း
ပြီး၏။

မြေဝါဒကထာ ခုတိယပိုင်း

သော အာတော ယေန အာတေန၊
ယာတိ ဝံသော သမ္မန္တိုး၊
ပရိဝတ္ထိနီ သံသာရေး၊
မရိတော ကော ဝါ နဲ့ ဇာယတော

လောက်း အကြောင် သူတစ်ယောက် မွေးဖွားလာသည့်အတွက်
တစ်မျိုးလုံး တစ်နှစ်လုံး မြှင့်မောက်၍ အထက်တန်း ရောက်ရရှိ၊
အမျိုးကို မြှင့်တင်နိုင်သော ထိသူမျိုးတစ်ယောက်ကိုသာ “ဖွားမြှင့်
လာပေသည်”ဟု အဆိအမှတ် ပြုရပါသည်။ သူ့လို ကိုယ့်လို
သာမန် လူတစ်ယောက်ကိုကား မွေးဖွားလာသော်လည်း “မေး
ဖွားလာသည်”ဟု ပြောစရာမလိုပါ။ အကြောင်းမှာ—တပြောင်း
ပြန်ပြန် ကျင်လည်နေရသော သံသာမာထည်းဝယ် သေပြီးသူ မှန်
သမျှ သင့်တော်ရာဘဝါး ပြန်၍ ဖြစ်ရှိုး မွေးဖွားရှိုး ထုံးစံ ဖြစ်ပါ
သောကြောင့်တည်း။

ရွှေကျင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး တည်းဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူး
တစ်ပါး ဖွားမြှင့် ပေါ်ပေါ်လာသည့်အတွက်ကား သာသနာ
တော် အဆင့်အတန်း တိုးတက်၍ လာခဲ့ပုံမှာ ရွှေကျင်နိုကာယ
သာသနာဝံသတွင်ပြထားသော မဟာဝံသဗုဒ္ဓိ ဖါရံ ဆရာတော်ဘုရား၊
ဉားသီလ ဆရာတော်ဘုရား၊ ကျောင်းတော်ရာ ဆရာတော်ဘုရား၊
ကျိုက္ကစ် ဆရာတော်ဘုရား၊ ခီပဲရင်း ဆရာတော်ဘုရား စသော
သာသနာဝါးဝယ်ဆောင် ထိပ်ခေါင်တင် ဆရာတော်ကြီး အများ
အပြား ထွန်းကား၍ ထို ဆရာတော်များမှ အဆင့်ဆင့် ရွှေကျင်

ဂိုဏ်းကြီး ပူးစည်း ကြီးမြင်ပုဂ္ဂို မြင်ရခြင်းအားဖြန့် ထင်ရှား
ဆေးသည်။

**ရွှေကျွဲ ဆရာတော်ဘဏ်းကြီး၏
ပရိသတ် ထိန်းတော်မူဗုံး**

ဒက္ခာနေရေး ဒမယ္နိုး,
အကုံသေဟို ကသာဟိုစ၊
အဒရွှေနှင့် အသတ္တနှင့်,
နာဂေါ် ဒေါ်သာ မင်္ဂလာသိနာ။

မြို့မြတ်စွာသည် ဆုံးမထိုက်သူ နတ် လူ အများကို မဆိုထား
ဘို့ အရရက်တိုက်၍ စေလွှတ်အပ်သော နာဌာရိ ဆင်ပြောင်ကြီး
ကိုသော်မှ ဒုတိလည်းမဖက်၊ ဒါး စသော လက်နက်လည်း မပါ၊
မေတ္တာ လက်နက်ဖြင့်သာ ယဉ်ကျေးလာအောင် ဆုံးမတော်မူ
သည်ကို အတူ ယူတော်မူကာ ရွှေကျွဲ ဆရာတော်ဘဏ်းသည်
ရဟန်း သံသာများကို မဆိုထားဘို့၊ ကျောင်းသား သူငယ်များ
ကိုပစ် သူတော်စင် အဝတ်ဖြူကို ဝတ်စောင်းသား အလွန်
ယဉ်ကျေးသော ရှင်လောင်းကလေးဖြစ်အောင် မေတ္တာ ဘာဝနာ
လက်နက်ဖြင့် အချက်ကျ အချိုးကျ ထွေ့ခြေပေးတော်မူပါသည်။

**ဆရာတော်ဘဏ်းကြီး၏
အာစရိယ အမည့်နှင့် လိုက်လျှောက်မူဗုံး**

ဘာဝဇွဲ ပတိသေခေါ်း၊
အနုဝဇွဲ နိယောလကော၊
ဘုသော စရုတိ သိယာနံး၊
အထွေး အာစရိယော တတေား

သာသန့်ဝန်ထမ်း ရဟန်းဆရာဖြစ်စေ၊ ပညာသင်ပေးသော လူဝတ်ကြောင်ဆရာဖြစ်စေ မိမိကို မှုခိုအားထားသော တပည့်များ ၏ အစီးအပွဲးကို ကြီးကြီးစားစား ကျင့်သောအားဖြင့် အပြစ်ကို မြစ်တား၍၍ အကျိုးကို ညွှန်ကြားမှသာ အာစရိယအမည်နှင့် လိုက် လျောပါသည်။ ရွှေကျင့်ဆရာကော်ဘုရားကြီးသည်ကား မဟာ ဝိသ္ဌ္ခဗျာ၍ ဆရာတော်လောင်းစသော တပည့်ပေါင်းများစွာ၏ အကျိုးစီးပွားကို ထူးထူးခြားခြား ကျင့်သောအားဖြင့် ရှုံးသိသော ဝေးသား၍ ပင် အပြစ်ကို မြစ်တား၍၍ အကျိုးကို ညွှန်ကြားတော်မူပါသည်။ [သိသာန်း-တပည့်တို့၏၊ အတ္ထံ-အကျိုးကို၊ ဝါ-စီးပွားကို၊ အာ (ဘုသာ)-လွှန်စွာ၊ စရုတိ - ကျင့်တတ်၏၊ လူတိ - ထို့ကြောင့်၊ အာစရိယာ-အာစရိယမည်၏။]

ဆရာကော်ဘုရားကြီး၏
ဂရှာမည်နှင့် လိုက်လျောတော်မူမှု
အတ္ထလေကာန သိသာန်း၊
မေတ္တာဒကန သို့တို့၊
တန် ဝါ သို့တော့ တေဟို့၊
ဂရှာ ဝွှေတို့ သော တေတာ့။

- မြန်မာမင်းများလက်ထက်၌ ရှင်ဘုရင်များ၏ ကိုကွဲယ်ရှု ဆရာတော်များကို “ရာဇဗျာ” ဟု အသိအမှတ်ပြုခဲ့ရန် “ဂရှာ” သွေ့ ၅၇ ဟောနက်မှာ—

“မေတ္တာဒကန ဂရတိ သိဉ္ဇာတိတိ ဂရု=မေတ္တာရေစင်ဖြင့်
တပည့်တို့၏ အပေါ်၌ ဖြန်းတတ်သော ဆရာတော်ကြီး” ဟု
လည်းကောင်း၊

“မေတ္တာဒကန ဂရိယတိ သိဉ္ဇာယတိတိ ဂရု=တပည့်တို့က
လည်း မေတ္တာရေစင်ဖြင့် သွန်းဖြန်းအပ်သောဆရာတော်ကြီး”
ဟု လည်းကောင်း ဖြစ်ပါသည်။ ရွှေကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး
သည် ကိုယ်တော်တိုင်က ဂုရအမည်နှင့် လိုက်လျှောစွာ မေတ္တာ
ရေစင်ဖြင့် တပည့်တို့၏ အပေါ်၌ သွန်းဖြန်းတတ်မှုဆရာတော်ကြောင်း
မြို့ခိုးအားထား မဟာဝိသွှေ့ဖါရုံ ဆရာတော်လောင်း စသော တပည့်
များကလည်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးအပေါ်၌ မေတ္တာရေစင်ဖြင့်
အတူးပြန်ဘာ မခွဲနိုင် မခွဲနိုင်ဘဲ ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဉာဏ်အား
တော်အတိုင်း လိုက်နာ၍ သာသနာတာဝန်၊ ဂိုဏ်းတာဝန်ကို
အားသွန်းကြီးပမ်း ထပ်းတော်မှုခဲ့ကြပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဉာဏ်များ အချို့ကို ထုတ်ပြုချက်

ရွှေကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာအသနာတော်မှ
ထုတ်ဖော်၍ ထိခေါ်အားလျော်သော ဉာဏ်အများကို ပေးတော်
မှုလေ့ရှိပါသည်။ မဟာဝိသွှေ့ဖါရုံဆရာတော်စေဆာသာ ရွှေကျော်နိုကာယ
အမိပတိ မဟာနာယက ဆရာတော်အဆက်ဆက်များလည်း ခေါ်
အားလျော်စွာ ဉာဏ်အပေးတော်မှုလေ့ရှိကြပါသည်။ ထို့ကြောင့် အချို့ကို
ကထာတို့တွင် ယခုခေါ်နှင့် သာ၍သင့်သော ဉာဏ်အချို့ကို

ယုတ္တပြလိုက်ရပါလျှင် ရွှေကျော်ဂိုဏ်းဝင် ဆရာတော် အစဉ်အဆဲက်
တို့၏ အလိုဆန္ဒတော်များ၊ ထုတ်ရှားလာမည် ဖြစ်သောကြောင်
ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ ဉာဏ်ပြုသော ကို
ထုတ်ပြပါဦးမည်။

သီလကို အယူး စောင့်ည်းစေလိုတော်မူခြင်း

ပါဘို့မောက္ခု ပိုသောဓမ္မနှင့်၊
အပွဲ့ဝါ ဒို့ပို့ အဟော၊
ပည့် လောကနာထော်၊
န ဘို့နှင့် သီလသံဝရံ။

ရွှေသီသာကောဝါအို့ ရွှေကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ “သီလ
သံဝရက်ထာ” ဟု ဉာဏ်ပြုသောနှင့် ပါရှိပါသည်။ ထို ဉာဏ်
အခန်းဝယ် -

- ပိန်းပို့ကတ် အရပ်ရပ်၌ ပည့်တော်မူအပ်သော သီလ
သံက္ခာတော်များကို စင်ကြယ်အောင် စောင့်စည်းလိုသော
ရဟန်းတော်သည် မိမိ၏ အသက်ကို စွဲနှုန်းမှ သီလစင်ကြယ်
တော့မည့် ကိုစွဲကြုံလာလျှင် အသက်ကိုပင် စွဲနှုန်းလိုက်ပါ။ ဗုဒ္ဓ
မြတ်စွာ ပည့်တော်မူအပ်သော သီလသံက္ခာကို မပျက်ပါစေ
နိုင်” ဟူသော တရားတော်ကို ညွှန်ပြ၍ ဉာဏ်ပြုသော မူပါ
သည်။ ရွှေကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ကိုယ်တော်တိုင်လည်း ထို
ဉာဏ်အတိုင်း ကျင့်တော်မူကာ လက်ယာနံတော်ငါး စောင်းတော်
မူလျက် ပျုံလွန်တော်မူခါနီးတိုင်အောင် ထိုဉာဏ်ပြုသောတွေ့ကို

ရွတ်တော်မူရင်း ရွတ်တော်မူရင်းပင် ရွတ်ဆိုသံကလေး တိုး၍ တိုး၍
သွားကာ ဆိတ်ပြုပါသည်။

မအပ်သော ရွှေမူကို မပြုစေလိုခြင်း
အနေသနာယ စိတ္တံပါ,
အဇနေတွာ ဝိစက္ခကော၊
အားလုံး ပရီသောခေယျ,
သွေ့ပါပွဲလိုတော ယတိုး

ရွှေကျင် ဆရာတော်ဘူးကြီးသည် ဆွမ်း သက်နိုး ကျောင်း
ဆေး ပစ္စည်း င့် ပါးကို တရားသဖြင့်သာ ရွှေသစေတော်မူလိုပါ သည်။
ဟုရားရွှေ့ပြု ကိုယ်တော်မြတ် စက်ဆုပ်တော်မူအပ်သော မတရားနည်း
ဖြင့် ရှုံးမှု ခြင်းကို စုံသိသော ဝါကျမ်း၌ လည်းကောင်း၊ သိလ်
ဝိသောခန့်ကျမ်း၌ လည်းကောင်း အတန်တန် တားမြစ်တော်မူခဲ့ပါ
သည်။ ထိုသို့ တားမြစ်တော်မူခြင်းများလည်း ရဟန်းတစ်ပါး၏
မတရားသဖြင့် ရအပ်သောပစ္စည်းသည် ရဟန်းအားလုံးပင် မသုံးစဲ
ကောင်းရကား သုံးစွဲသူတိုင်း သုံးစွဲသူတိုင်းမှာပင် အာပတ်သင်းနှင့်
သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ပေးကမ်း၍ ထို မတရားနည်းဖြင့် ပစ္စည်းရအောင် ရွှေမူတို့တွေ့
မစွဲည်းရွှေမူ လူဝတ်ကြောင်တို့အား ရဟန်းဖြစ်သွာက ငှက်ပျော်
သီးအုန်းသီးစသော သစ်သီးကို ပေးခြင်း၊ ဆေးကု
ပေးခြင်း၊ မောင်ဟာပေးခြင်းစသော အမှုကို ပြုသောကြောင့်
ထိုပေးမှုကို ကျေးဇူးတင်ကာ လူဒါယကာတို့က ဆွမ်းလှခြင်း၊

အက်နှီးလူခြင်း၊ ၆ ဘျာပိုးဆောက်လူခြင်း စသော ပစ္စည်းများကို
သူတေသာတွေပါသည်၊ ထိုသို့ မိမိကိုပေးသော ရဟန်းအား ပြန်၍
ဆပ်လူရှားသွားပါတရား အစစ်အမှန် မဟုတ်တေဘုံသဲ လူတွေ့ထုံးစံ
ကျေးဇူးခံ ကျေးဇူးစား ပြစ်သွားစသောကြောင့် လူသူမှာလည်း
ကုသိုလ်စစ်စစ်မရ၊ သုံးစွဲရသော ရဟန်းများများလည်း ထိုပစ္စည်း
ကို သုံးစွဲတိုင်း၊ အာပတ် သင့်ကြရသောကြောင့် ထိုသို့ ပစ္စည်းရှာ
နည်းကို မတရား အသက်မွေးနည်းတစ်မျိုးဟု ဆိုရပါသည်။ [မိဘ^၁
စသော အချို့ သူတွေ့အား သစ်သီးစသည်ကို ပေးကောင်း၊ အေး
ကုပေးကောင်းပါလေးသည်။]

ထန်လုပ်၍ လူတိုက် မိမိကို အထင်ကြိုးအောင် ယူမာစ်
စစ္စည်း ရှာမှု ဓကာင်းသော ဖုန်းလ်၊ တရားထူးရသောပုဂ္ဂိုလ်
ဟု ထင်အောင် သွားမှ လာမှု စားမှု အသာက်မှု
တို့၏ အလွန် ယဉ်ကျေးအောင် သတိပြု၏၊ စကား ပြောသော
အခါးလည်း သံမ်သိမ်မွေးနွေးနှင့် တရားထူးရသည်ဟု ထင်ရ^၂
လောက်အောင် ပြော၏၊ အဝတ်အစား နေရာကျောင်းများကို
လည်း အလွန် ခြိုးခြုံးဝှုံး ဝတ်စား နေထိုင်၏၊ ဤသို့ တန်ဆောင်
ဓကာင်းသောကြောင့် ကြည်ညိုကြ၊ တရားထူးရသော ဖုန်းလ်ဟု
ထင်ကြ၍ လူအောင်သော ပစ္စည်းများသည် ထိုရဟန်းနှင့်တက္ခ သုံးစံ
သော ရဟန်းတော်တိုင်း မသုံးကောင်းသောကြောင့် ထို ရှာနည်း
ကိုလည်း မတရား ရှာနည်းတစ်မျိုးဟု ဆိုရပြန်ပါသည်။ [အမှန်
သဘောရှိုးဖြင့် ခြိုးခြုံးခြုံး သုံးစွဲခြင်း၊ သံမ်သိမ်မွေးနွေး ပြောဆို
ခြင်း၊ ပြုမြင်ပြုသက်သက် သွားလာခြင်းတိုကား မတရား မဟုတ်
ပါ။ သူတော်ဓောင်းတို့၏ ထုံးစံပင် ဖြစ်ပါသည်။]

အမျိုးပြီးသော ကျောင်းသို့ ဒါယာကာ ဒါယိကာမထို့ ဧရာ၏
မတစာနည်း လာလျှင် “ဆွဲမ်းစားအပင့် လာကြသလား”
ဟု စကားဦးသန်း၍ ပင့်ဖိတ်အောင် ပြော
ခြင်း၊ “မိမိကို မည်သည့် မင်းစိုးများက ကိုးကွယ်ကြသည်” ဟု
ကြားဝါ၍ ပြောခြင်း၊ ဒါယာကာတိုကို “သူဇ္ဈားကြီး၊ အကျောင်း
ကြီး” စသည်ဖြင့် မြောက်ပင့်ရှုပြောခြင်း၊ မှန်သည်ကိုလည်း
ကောင်း တရားနှင့် ဖျော်သည်ကိုလည်းကောင်း မစဉ်းစားဘဲ
လူတို့ ချစ်ခင်အောင်ပြောခြင်း၊ မိမိကိုယ်ကို နှုမ်းချု၍ “ကျေပြု၊
ကျွန်တော်၊ ခင်ဗျား” စသည်ဖြင့် ပြောဆိုခြင်း၊ အမှန်နည်းပါး၍
မမှန်မှားသော ရောက်တတ်ရာရှာ စကားတိုကို လူကြည့်အောင်
ပြောခြင်း၊ လူတို့၏ သားငယ်များကို ချိပွဲ၊ ထမ်းဆောင်ခြင်း၊
တစ်အိမ်မှ ရအပ်သောပစ္စည်းကို အခြား တစ်အိမ်၌ပေး၍ ထို့
အိမ်မှ ပစ္စည်းများများရအောင် ချုပြောခြင်း၊ လူတို့၏ အခိုင်းအစေ
ကို ခံလျက် လူတို့၏ လောက်ကိုစွဲကို ဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဤသို့
စသောနည်းဖြင့် ပစ္စည်းရာမှုကိုလည်း မတရားရှာနည်း အမျိုး
မျိုးဟု ခေါ်ရပါသည်။

လဲလှယ် မုဒ္ဒမြတ်စွာသည် ရဟန်း၏ ပစ္စည်းကို လူ၏ပစ္စည်း
ဧရာင်းဝယ်မှ နှင့် ကိုယ်တိုင် အလဲအလှယ် ပြောခြင်း၊ ငွေဖြင့်
ငှက်ပျောသီး အုန်းသီး ဧရာင်းမှု၊ သက်န်းဧရာင်း
မှု ပြောခြင်းများကို သိကွာ့ပုဂ္ဂတော်ဖြင့် တားပြောတော်မူခဲ့ပါသည်၊
ရွှေကျ် ဆရာတော်ဘုရားကြီး စသော ဆရာတော် အစဉ်အဆက်
လည်း ဘုရားရှုင်၏ အလုပ်တော်ကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် လိုက်တော်

မူကာ သီရိတ် သက်န်းစွဲ့ခြင်း၊ ကပိုယ့်မပ ဘဲ ချေးသို့သွားရှု ကိုယ်တိုင်ဝယ်ခြင်း၊ စဲလှယ်ခြင်းများကို အထူး တားမြစ်တော် မူခဲ့ကြပ ပါသည်၊ ထိုသို့ အထူး တားမြစ်တော်မူခဲ့ခြင်း မှာလည်း ထို စဲလှယ်အပ်သောပစ္စည်း၊ ဝယ်၍ရအပ်သော ပစ္စည်းသည် ပစ္စည်းရှင် ရဟန်းသာမက၊ ရဟန်းအားလုံးပင် မကိုင်ကောင်း သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ငွေအထူး မူခဲ့မှတ်စွာသည် ရွှေ ငွေ့အတွက် ရဟန်း သာမကော ကိုယ်တိုင် အလူခံမှုကို မဆိုထားဘို့၊ ဒါယကာတို့က လူသောအခ ပါသော်မူ “c ဦးအလူမခံ”ဟု နှုတ်ဖြင့် ပယ်ရမည်၊ နှုတ်ဖြင့် ပယ်ခွင့်မရလျှင် “စိတ်ထည်းက မသာယာဘဲ နေရမည်” ဟု မြန်တော်မူ၍ ရွှေ ငွေ့ကို လူသောအခ ပါ ကိုယ်တိုင် လက်ခံသူ့၊ ကပိုယ် ကျောင်းသားကို ယူလိုက်ဟု ခိုင်းသူ့၊ အနီး၌ထားရှု လူ သည်ကို စိတ်ထည်းက သာယာသူကို အာပတ် အပြစ် သင့်စေ တော်မူပါသည်၊ ထို့အမြန်တော်ကိုလိုက်နာ၍ ရွှေကျောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီးစသော ဆရာတော် အစဉ်အဆက်လည်း ငွေအလူခံမှုကို လေးလေးနက်နက် တားမြစ်တော်မူခဲ့ပါသည်၊ ထိုသို့ တားမြစ် တော်မူခြင်းမှာလည်း ထို ရွှေ ငွေ့ကို ကိုင်သူတိုင်း အာပတ်အပြစ် ရှုံးသည့်ပြင်၊ ထို ရွှေ ငွေ့ဖြင့် ကျောင်း သက်န်း ဆွမ်း စသည်ကို ဆောက်လုပ် ဝယ်ယူလျှင် ထို ကျောင်းစသည်၌ နေထိုင် သုံးစွဲ သော ရဟန်းဟူသမှ သုံးတိုင်းသုံးတိုင်း အာပတ်သင့်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်၊ ထို့ကြောင့် လူသောအ ဒါယကာက ကပိုယ်ထံ အပ်နို့၍ ဒါယကာကိုယ်တိုင် ဖြစ်စေ၊ ကပိုယ် လုပ်သူကဖြစ်စေ “အလိုဂျုရာ

၃၆

သာယနာတော်ရေး လျှောက်ယားချက်

အပ်ယာ ပစ္စည်းကို တောင်းတင်မူပါ။” ဟု လျှောက်မှုယာ တောင်းခံရပါသည်။

အတိုင်းအနှုည် ခြုံဖော် အ ပါယကာ မတို့က ပစ္စည်း င့် ပါး
ဆီမှု ရွှေသည်ကိုလည်း လှတိုင်း မစံကြော် အတိုင်း
 အရှည် ပမာဏကိုသိကြဖို့ရန် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည်။
အခွင့်ယာတိုင်း ထွေ့ ခြေးတော်မူခဲ့ပါသည်။ ထို့အား ထွေ့အားတော်
 ကို ရွှေကျော်ဆရာတော်ဘုရားကိုးစသော ဆရာတော်အစဉ်အဆက်
 လည်း နှစ်နှစ်သက်သက် ဦးထိပ်ရွှေက်ရှု လက်ခံ ကျင့်သုံးခဲ့ကြပါ
 သည်။ ထိုသို့ ကျင့်သုံးကြသည့်အတွက်ကြောင့် အလူဒါနနှင့်ဝပ်၍
 အလူခံပူဂ္ဂိုလ်ဘက်မှ စိတ်စက် အေးမြေခိုး၊ အလူရှင်တို့မှာလည်း
 သွေ့တော်း တိုးပွားခြင်းဟူသော အကျိုးများကို ရကြပါသည်။

အတိုင်း အရှည် “ ပစ္စည်း င့် ပါးကို အလိုဂိုလော အခါ
ဆီပုံ ရ မျိုး တောင်းတော်မူပါ။”ဟု ဖိတ်မန်ရှု ခါယကာ
 ခံထားသူ၊ ဆွဲမျိုး ဥက္ကတိ တော်စပ်သူတို့၏
 အထူး ဆွဲမျိုး စသော ပစ္စည်းကို တောင်းကောင်း သော်လည်း
 အလူရှင်၏ အလိုဆန္ဒကိုလည်းကောင်း၊ လှဖော်ပစ္စည်း၏ အတိုင်း
 အရှည်ကိုလည်းကောင်း၊ မိမိ၏ အသုံးကိုလည်းကောင်း၊ ဤ
 ရ မျိုးကို နှိုင်းချင့်ရှု တော်ရုံ သင့်ရုံသာ တောင်းရ အလူခံရ
 ပါသည်။

၁။ လှဖော်ဝါယားစွာရှိသော်လည်း(အလူရှင်မှာ များများ
 လွှာဖို့ရန် တတ်နိုင်သော်လည်း) နည်းနည်းသာ လွှဲလွှဲလွှဲ

အလူ.ရှင်၏အလိုလိုက်၍ နည်းနည်းသာ အလူခံရပါသည်၊ ဤသို့ အလူခံခြင်းကြောင့် အလူ.ရှင်မှာကျနပ်မှု ရှိနိုင်ပါ သည်။

- ၂။ အလူ.ရှင်သည် ပစ္စည်းသွား မချမ်းသာဘဲ သွေ့တရား ကောင်းလျ၏၊ ထို့ကြောင့် များများလျလိုသော ဆန္ဒသာ ရှိ၏၊ ထို့အလူရှင်၏ အထိုး ပစ္စည်းအင်အားကြည့်၍ နည်းနည်းသာ အလူခံရပါသည်၊ ဤသို့ အလူခံမှုကြောင့် အလူ.ရှင်၏ မိသားစုများ သွေ့တရား မပျက်ပြားဘဲ သွေ့ဘာရားတိုးပွားဖို့သာ ဖြစ်ပါသည်။
- ၃။ အလူ.ရှင်မှာ ပစ္စည်းအင်အားလည်း ကောင်း၏၊ များများလျလိုသော ဆန္ဒလည်း ရှိ၏၊ သို့သော် မိမိကား ဒါယကာ လျလိုသလောက် အသုံးမလို့၊ နည်းနည်းသာ လို၏၊ ထိုသို့ဖြစ်လျှင် မိမိ၏အသုံးကိုနှိုင်းချိန်ကာ နည်းနည်းသာ အလူခံရပါသည်၊ ဤသို့ အလူခံသည့်အတွက် အလူ.ရှင်မှာလည်း သွေ့မပျက်၊ မိမိမှာလည်း အလိုဆန္ဒပြည့်ဝလျက် ရှိသော ကြောင့် J-ဖက်လုံးပတ် အကျိုးရနိုင်ပါသည်။ [ကောင်းတွေ အငွေကတာ၊ ဝိရိယာရမ္မာဒိုင်း၊ သွေ့ယတန်သံယုတ် အငွေကတာ၊ အာသီဝိသဝ်။]

အကျိုးမှုများသော စကားကို ရှောင်ဝေထော်မှုခြင်း

ပို့မေ တိက္ခဝေ အာခီနဝါ ဗဟိုဘာထိသိုံး ပုဂ္ဂဇား၊ တမာဓမာ ပွဲ၊ မူသာ ဘဏာတိ၊ ပိသုက္ခ ဘဏာတိ၊ ဖရုသံ ဘဏာ

တိ၊ သမ္မပူလာပံ ဘဏ်တိ၊ ကာယသာ ဘဒ္ဒါ ပရံ မရကာ
အပါယံ ဗုဂ္ဂတို့ ဝိနိပါတံ နိရယံ ဥပပဇ္ဇာတိ။

အထက်ပါ ဟွေက အဂိုး၏ အကြောသကဝ် ပါ့မြတ်တော်ကို
ဦးထိပ်ရှုက် တော်မူပြီးလျှင် ရွှေကျွဲ့ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
စကားများစွာ ပြောဆိုခြင်း၏ အပြစ်ကို ပြသော ဉာဏ် အကာ
ကို မိန့်တော်မူခဲ့ပါသည်။

စကားများများပြောသူသည်—

- ၁။ “စကားများ အမှားပါ” ဆိုသည့်အတိုင်း မူသာဝါစ
သိက္ခာပုစ်ဖြင့် အာပတ်သင့်စရာ မူသားစကားကိုလည်း
ပြောမိတတ်ပါသည်။
- ၂။ ပေသူညာသိက္ခာပုစ်ဖြင့် အာပတ်သင့်စရာ တစ်ယောက်ထံမှ
စကားကို အခြား တစ်ယောက်ထံ ပြောသောအားဖြန့်
ကုန်းတိုက်သော စကားကိုလည်း ပြောမိတတ်ပါသည်။
- ၃။ ဉာဏ် အသိက္ခာပုစ်ဖြင့် အာပတ်သင့်စရာ ကြမ်းတမ်း
မောင်းမဲ ဆဲဆိုသော စကားကိုလည်း ပြောမိတတ်ပါ
သည်။
- ၄။ ဓာတ်သိတော်အာပတ်သင့်စရာ အနှစ်အသား မဖက် အပျက်
အချော် သရော် ပြောင်လျှောင်သော စကားကိုလည်း
ပြောမိတတ်ပါသည်။

၅။ ထိုကဲ့သို့ စကာ မျိုးဖြင့် နှေ့ရက် လနှစ် သဏ္ဌာန်တွေ
စီး၍ သေခါနီးသောအခါ ဘွဲ့တွေဝေဝေ သေပြီးလျှင်
အပါယ် င့် ပါးသို့ သွားရတတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ရွှေကျင် ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ဆင်းသက်၍
အဆက်ဆက် ဆရာတော်များသည်—

“လူမြှေ့ကြီးကြီးမားမားထား၊
စကား နည်းနည်း ပါးပါး ပြော” — ဟူသော
ဆောင်ပုဒ်ကို လက်ကိုင်ပြုတော်မူကြပိုးလျှင် အကျိုးမရှိသော
စကားကို မပြောမိအာင် သတိဆောင်တော်မူကြ၍၊ စကားပြော
ခွင့် ကြံ့သောအခါ—

“စကားပြောကျယ်၊ အရယ်ကျယ်နှင့်၊ ခေါကျယ်-ချေကျယ်၊
အသမ်းကျယ်၊ ကျယ်ငါးပါးကို ပယ်ရမည်” — ဟူသော
ဆောင်ပုဒ်ကို နှုလုံးသွေးတော်မူကာ ကျယ်ကျယ် လောင်လောင်
တဖောင်ဖောင် မရှိစေဘဲ တိုးတိုးသက်သာ အေးအေး မြှော မိန့်
တော်မူလေ့ ရှုံးကြပါသည်။

အရာဇ် သည်းခံစတ်မူလိုခြင်း

ပိုမေ ဘိုက္ခဝေ အာနိနဝါ အကွဲ့ဗြို့ယာ၊ ကတမေ မြှော
မဟုနော ဇနသာ အပိုယာ ဟောတိ အမနာပေါ့၊ ဝေရ
မဟုလောစ ဟောတိ၊ ဝဇ္ဇာမဟုလောစ၊ သမ္မ။ ဇွော ကာလံ
ကရောတိ၊ ကာယသာ ဘေဒါ ပရုံ မရကာ အပါယ် ဒုဂ္ဂတိုံ
စိနိပါတ် နိုရယ် ဥပုပဋ္ဌာတိုံ

အထက်ပါ အကိုဇ္ဈိုင် ပါဉ္မံတော်ကို ရိုသေ လေးစား ဦးထိပ်
ထားတော်ဥပြီးလျှင် ရွှေကျင်ဆာတော်ဘုရားသည် ပိမိ၏ အနီး
အဝေး တပည့်များအား အရာရှုံး သည်းခံလေ့ရှိရာ နှစ်ဦးရရ
ဉှေ့ဝါဒကထာကိုလည်း မိန့်မှာတော်မူပါသည်။

အန ရှုံး သည်းခံလေ့မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် အများသူငါ မှန်း
စရာ ဖြစ်၏၊ တရုံးဝုံးဟောင်တတ်သော အရပ်ခွေးတို့သည် ခုက်
ကိုင်၍ ပြေးလာသည်ကိုမြင်လျှင် ဝိုင်းအုံ၍ ဟောင်ချင်ကြသကဲ့သို့
နာဂုံးက လူယာ မစွဲရ အားကြီး၍ နေကြသော လူဗာလတ္ထိနေရာ
ဝယ် ခဲ့၍ မေတ္တာ၊ မပါတီးထိုး၊ ဒေါသကြီးသူကို အဘယ်မူ၍
ရှုံးမပြုဘဲ ရှိပါတော့အံ့နည်း၊ ကော်မူချ ရန်လုပ်ကြမည်ဖြစ်။

သည်းခံလေ့မရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ပိမိကိုယ်တိုင်ကလည်း သူ
တစ်ပါးအငော် မတော် မတရား ပြောမှား ဆုံးမှားတို့ကြောင့်
အပြစ်လည်း များပါသည်၊ တွေ့တွေ့ စောင့် သေပြီးလျှင် အပါယ်
သို့လည်း ရောက်ခုတတ်ပါသည်၊ ဤသို့ ဒေါသ၏ အပြစ်များကို
ဖော်ပြ၍ အစွဲယ်ကျိုးသော မြေ၊ ဦးချိကျိုးသော နွား၊ ခြေ
သုတေပုံးအလားကဲ့သို့ ဒေါသမာန်မာနကို ပယ်ရှားဖို့ရာ ခဲ့၍မေတ္တာ
၏ အကျိုးကိုပြသော ဉှေ့ဝါဒကထာ ဒေသနာကို မိန့်မှာတော်
မူပါသည်။

နာယကရှင် ပြည်စံစေတော် မူလိုခြင်း

ခမာ အာဂရိယူဉာန်း၊
သံပိုဘာဓာဂါ ဒယိက္ခာဘာ

နာယကသူ ဆင်းရှိ,
တေဟေဝ နာယကော ဘဝီ။

ဇက္ခုးလူးတော်ရှင် အရွက်ပါး ဆရာတော်ဘုရား၏ ဖြော်သည် အသီး
အသီးသော နယ်ပယ မြို့ရွာတို့၌ ဂိုဏ်းထောက် ဂိုဏ်းအပိုဒ် ဂိုဏ်း
ချုပ် ဌာနန္တရပြင် ဗိုဏ်း၏ခေါင်းဆောင် နာယကများကို ခန့်
ထားတော်မူပြီးလျှင် ထို အရှင်တို့အားလည်း နာယက၏ ဂုဏ်နှင့်
ပြည့်စုံအောင် ကြိုးစားဖို့ရှာ ဂုဏ်အင်းကို ညွှန်ပြုတော်မူပါသည်။

၁၅ ခမား ရအသီးအလို့မှာ ဉာဏ်ပညာ ဖဟုသုတ နည်းပါး
သေးသော တပည့်များ၏ မောက်များသဖြင့် ဆရာသမား
အလို့နှင့် မသင့်အသော အရာများကို ပြုများဖို့သော်လည်း
ကောင်း၊ ဆရာသမားတို့ ပြုစေလို့သော အရာများကို
မပြုဘဲနေသော်လည်းကောင်း၊ ထို တပည့်တို့ကို သနား
အသာအေးဖြင့် ဒေါသမထွေက် ပိတ်မကွဲက်ဘဲ အက်သက်
သည်းခံနိုင်ခြင်းသည် နာယက ဆရာကြီးတို့၏ ဂုဏ်အင်း
ဟစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

၂၄ အာဂရိယော် ၁ လှက်အောက်ဝယ်သား တုပည့် သံလာများ
ထက် ပရိယတ် ပတိပတ်ကို ပိုမို၍ အားထွေတ်ကာ အအိပ်
အနေ နည်းပါး၍ အထူး နှုံးကြားခြင်းသည် နာယက
ဆရာကြီးများ၏ ဂုဏ်အင်းတစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

၂၅ ညွှန်ခြင်း ၁ ဆရာသမားတို့ ပြုထိုက်သော စာမေပို့ချခြင်း၊
ဉာဏ်ခါးမြတ်စွာ စသောက်စွာတို့၌ မပျော်းမပို့ ထဲကြလုံးလ
၆ (မဟာဂရိယော်ခေါ်)

ဝိရိယ ရှိခြင်းသည် နာယက ဆရာကြီးများ၏ ဂုဏ်အပ်၍ တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

၅။ သပိတာက။ မိမိရအပ်သော ပုံည်းလာသုတ္တိကို ဝန်ထူး စုံပက် နှစ်သက် သိမ်းဆည်း၍ မထားဘဲ ဝေဖန်ထိုက်သွေးတိအား ချွေား ဝေဖန်ခြင်းသည် နာယက ဆရာကြီးများ၏ ဂုဏ်အပ်၍ တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

၆။ အယာ။ ॥တဗ္ဗပည့် သံယာတိုအား စာပေပို့ခဲ့၍ ဉှုံးဝါဒပေးခြင်းဟူသော ဓမ္မာန္ဒရာ၊ ပစ္စည်းလာသံဖြင့် ချီးမြှောက်ခြင်းဟူသော ပစ္စယာန္ဒရာ၊ ဉှုံး၂ ဌာနဖြင့် သနားစောင့်ရှောက်ခြင်းသည် နာယက ဆရာကြီးများ၏ ဂုဏ်အပ်၍ တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

၇။ ဣက္ခကား။ စီးရင် ဆုံးဖြတ်ဖို့ရာအမှုကြီး ထောပေါ်ပေါက်လာလျှင် တိုင်ပစ်သင့်သော သီဘင်းသုံးဖော် တပည့်ကြီးများနှင့် တိုင်ပစ်စဉ်းစား၍ မမှားမယွင်းရအောင် စီးရင်ဆုံးဖြတ်လေ့ ရှိခြင်းသည် နာယက ဆရာကြီးများ၏ ဂုဏ်အပ်၍ တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။

ဉှုံးသို့ နာယကတို့၏ ထိုးခေါ်တင် မဟာနာယကဘီပတီး ဖြစ်တော်မူသော ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျော် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရွှေကျော်ရိုက်းဝင် သံယာတော် အရှင်တို့အတွက် အဖက်ဖက်ကမလစ်ရေအာင် ဉှုံးဝါဒကထာ အဖြာဖြာဖြင့် ရွှေကျော်ရိုက်းကြီးကို သိပ်သည်း တည်ငြိမ်စေတော်မူပြီးမှ သက်တော် ခန်စ်ဆယ့်လစ်နှစ် ၀၂၍ ခန္ဓာတော်အသစ်သဲ၍ တရားပဲ့ရပ်နားတော်မူပါသည်း။

ကျေးဇူးရှင် မဟာဝိဿရှိ ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ကြောက်တော်မူလာကြသော ရွှေကျုပ်ဂိုဏ်းဝင် အရှင်တို့—
သရက္ခန် နှံသာပင်မှ ဖြာရှိ ထွက်လာသော နှံသာ အကိုင်းသည်
အရင်းအစဝယ် ဖော်မနှင့်အလားတူ မွေးရှုံး သင်းကြောသကဲ့သို့
ရွှေကျုပ် ဆရာတော်ဘုရား တည်းယူသော နှံသာဖင်မကြီးမှ ဖြာရှိ
ထွက်ပေါ်လာသော ကျေးဇူးရှင် မဟာဝိဿရှိ ဆရာတော်ဘုရား
ကြီးသည် ရွှေကျုပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးအတူ သီလရန်း၊ သမာန်
ရန်း၊ ပညာရန်း မွေးကြာရှိ ရှုပ် လူ အများ အားထားရှုကြီး ဖြစ်
လောက်အောင် ကြေးပိသာနာ ၂ ဖြာသော ဓရတာဝန်ကို ဆောင်
တော်မူခဲ့ပါသည်။

ယခု ကြောက်တော်မူလာကြသော သံလာတော်အများပင်
ရွှေကျုပ် ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို မဖူးမြင်ကြရသော်လည်း ရွှေကျုပ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အရင်းအစ သွှေ့ဝိဟာရိက ဖြစ်တော်မူ
သော မဟာဝိဿရှိ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံ နည်းခံ နေထိုင်ဘူး
သော သွှေ့ဝိဟာရိက အနေ့ဝါသီက တပည့်များသာ အများ
အားဖြင့် ဖြစ်ကြပါလိမ့်မည်။ တပည့်တော်များနှင့် အရှင်ဘုရား
တို့၏ ကျေးဇူးတော်ရင် ဆရာတော်ဘုရားသည်လည်း ရွှေကျုပ်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဉာဏ်တော်အတိုင်း လိုက်နာဖစ်သည်
အပြင် ခေတ်အားလျော်စွာ ထပ်ဖြည့်အပ်သော ဉာဏ်အများကို
လည်း ပေးလေ့ရှုတော်မူပါသည်။ ထို ဉာဏ်အများတွင်—

“ရဟန်းကိစ္စ၊ နှစ်ဓရ၍၊ လုံလအားသည်း၊ ဖိတ်ဟန်
နည်း၍၊ ပစ္စည်းမသို့၊ စိတ်မတဲ့ ခင်ပါ။ ကြီးပွားကြောင်း –
ခင်အိုလည်း ကြီးပွားကြောင်း” –

ဘုယာ ၅၅။ ထွေ့ခြင်းကိစ္စပါးဖြင့်ပင် ဆရာတော် ဘုရားကြီး၏
လုံအင်ဆန္ဒတော် ထင်ပေါ်နေဟူ၍ဖြော၍

၁။ ရဟန်းတော်များ၏ ကိစ္စဖြစ်သော စာပေကျမ်းဂန် သင်
အံ ပို့ချခြင်းဟူသော ဂန္ဓုဓရကိစ္စ၊ ဘာတနာကမ္မဋ္ဌာန်း
စီးဖြန်း ပွားများခြင်းဟူသော ဝိပဿနာ ဓရကိစ္စ၊ ၅၅။
ကိစ္စ ၂ ပါးကိုသာ စိတ်အားတက်ကြ ပိုရိယသန်သနဖြင့်
မျှန်မျှန်အားထုတ်၍ ထိကိစ္စ ၂ ပါး၏ အပြင်ဖက်ကျသော
ဘုရားပွဲ ကျောင်းပွဲ ပျော်ပွဲ ရှင်ပွဲ စားပွဲ သောက်ပွဲ၌
လုံးဝ မလိုက်စေလိုခြင်း။

၂။ ဒါယကာ ဒါယကာများနှင့် အခြားသော ရဟန်းတော်
များ၏ အထင်ကြီး ခံရအောင် စာပေကျမ်းဂန် တတ်
ကျမ်းလေဟန်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းအားထုတ်သော ယောဂါဟရှိလို
ဖြစ်လေဟန်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေါက်လေဟန်၊ ကြုံသို့ စသော
ဟိတ်ဟန်လုံပူကို ရွှေ့ငှားရှုံး၍ ရှိုးရိုးသားသားဖြင့် ဘုရား
တရားတော်အတိုင်းသာ နေထိုင်စေလိုခြင်း။

၃။ မတရားသော ပစ္စည်းရှာမှုကို မဆိုထားဘို့၊ တရားသာ
ရအပ်သော ပစ္စည်းလာသုကိုပင် ဝန်တို့မက်မော နှုမြော

အားကြီး၍ သိမ်းဆည်းမထားဘဲ တပည့်တပန်း ရဟန်း
သာမဏေသူ့အား ထိုက်တန်ဖူး ခွင့်ပေးကမ်းခေလို
ခြင်း။

၄။ မြေပွေး မြေဟောက်အလား ကြီးမားသော ၁၇ ၂၆၌
အရာရှု၌ စိတ်မတို့မြေအောင် သတိထားလျက် ခန္ဓိမေတ္တာ
ကရာဏာဖြင့် အရာရှု ပြေပြစ်၍ အယား၏ မေတ္တာကို ရရှိ
စေလိုခြင်း။

ဤသို့အားဖြင့် ဆရာတော်ဘုရား၏ ဉာဏ်ပါဒတစ်ဖံ့်သည် ရွှေကျင်
ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဉာဏ်ပါဒတစ်ဖံ့်သည် အဖြောဖြာကို အပြည့်အစုံ
ငုံးမြှုပ်သလောက် ဉာဏ်ပါဒတစ်ဖံ့်သည်။

ကျေးဇူးရှင်း မီပဲရင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး

ကျေးဇူးတော်ရင် မဟာဝိသ္ဌ္ဇာဂါရိ ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
သက်ချွေယ်တော် ရင့်ညောင်း၍ ဂိုဏ်းသယာအပေါ်းကို ခွဲခြားတော်
မူသောအခါ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနေရာဝယ် ကြံရောက်တော်မူ
လာသော မီပဲရင်း ဆရာတော်ဘုရားသည် သရက္ခန်းနှင့်သာအကိုင်း၏
ခုတိယပိုင်းပမာ မွှေးရန်ကြံ့လျက်သာ ရှိပါပေသည်။ ဤ ဆရာ
တော် ဘုရားကြီး၏ လက်ထက်၌ စာမေးပွဲဝင် ရဟန်း သာမဏေ
များလည်း ရှေးကထက် တိုးပွားလာရာ ထို ရဟန်း သာမဏေများ
ကို ရည်မှတ်၍ ပေးတော်မူအပ်သော ဉာဏ်ပါဒတစ်ရပ်မှာ—

“ကိုယ့်မှာ မတပ်, စာများ တတ်,
ဂါဟတ် ကိုက်တတ်သည်”ဟု ဖြစ်ပါသည်။

မိန့်တော်မူလို့ရင်းမှာ— စာတွေကို အရကျက်မှတ်၍ စာမေးပွဲ
အောင်သဖြင့် “စာတတ်” ဟု ဆိုရသော်လည်း စာ၌ပါသော
အကြောင်းအရာ အကျင့်သံက္ခာကို ခန္ဓာကိုယ်မှာ တည့်ရှိအောင်
တပ်ထားဖို့ အရေးကြီးသည်။ စာများသာ တတ်၍ ခန္ဓာကိုယ်မှာ
မတပ်လျှင် “ငါစာတတ်သည်” ဟု အထင်ရှုကာ တက္ကာဖြင့် သာ
ယာ၍၊ မာနဖြင့် တော်ကြားလျှော့၊ အများမြတ်ဟူသော ဂါဟတရား
၏ ၃-ပါးတို့၏ ကိုက်စား ၎ါးမျှော်းကို ခံရတတ်သည်” ဟု မိန့်
တော်မူလိုပါသည်။

ဥုံးသီလ ဆရာတော်ဘဏ်းကြီး

ကျေးဇူးတော်ရှင် ရွှေကျော် ဆရာတော်ဘဏ်းကြီး တည်ထား
တော်မူအပ်သော ရွှေကျော်ရိုက်း သာသနာတော်သည် အောက်မြှုံး
ကျေးဇူးများစွာတို့၏ ဥုံးသီလဆရာတော်ဘဏ်းကြီး၏ ထောက်ကူ
မူးကြောင့် တော့ရရှိနေးတစ်မျိုး တိုးပွားကာ သာ၍ ကျယ်ပြန်နိုင်
ပါသည်။ မော်လမြိုင် သထု ရန်ကုန် ပဲခူး ညောင်လေးပင် ညောင်
တုံးစသော မြို့များ၏ ယခုတိုင်အောင် ထင်ရှားနေသော စာသင်
တိုက်များသည် ဆရာတော် ဥုံးသီလ၏ တိုက်များချည့်သာ ဖြစ်
ကြပါသည်။ထိုဥုံးသီလဆရာတော်ဘဏ်း၏ အမြှော်နှုန်းပြုတော်မူအပ်
သော ၂၁၀၈မှာ— ရွှေကျော် ဆရာတော်ဘဏ်းကြီးမှ စ၍ အမြှော်

“ရွှေ ငွေ ကိုယ်ခဲ့ခြင်း၊
နေလွှာအခါ ကွမ်းစားခြင်း၊
ဆေးဝါး ဓော်သောက်ခြင်း၊
သက်နှုန်းမရုံးဘဲ မြို့ ဘုရား ရွှာတွင်းသို့ သားခြင်း၊
အနာဂတ် ၇ဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိပါဘဲ မြို့တွင်း
ရွှာတွင်း၌ ပိန်းခဲ့ခြင်း” - စသည်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ရွှေကျင်ရိုက်းကို အစဉ်အဆက် စောင့်ရှုရာ၏
တော်မူခဲ့ကြသော ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့၏ ဉာဏ်ပါဒကထာ
အဖြောဖြောကို ကျင့်ကြုံလိုက်နာနိုင်သူတို့အတွက် ယနေ့အထိ ဦးထိပ်
ရှာက်ယျက် ရှိကြပ်ပါသည်။ ထိုသို့ လိုက်နာခြင်းကြောင့်လည်း
မကြည့်ညိုသောသူတို့၏ အကြည်ညိုကို ခံရပုံ၊ ကြည်ညိုပြီးသူတို့၏
တို့၏ ကြည်ညိုခြင်းကို ခံရပုံမှာ သူနှင့်က - ကိုယ်တိုင် တွေ့ရသော
အကျိုးဖလ ဖြစ်ပါပေသည်း။

ဉာဏ်သု မဟာထေရာ၊
ရွှေကျင်နိကာယနာယကာ၊
သိရသာ သမ္မဇာနန္တာ၊
သာမူ မာရမန္တာ သူမစာ။

ရွှေကျင်နိကာယနာယကာ - ကျေးလူးတော်ရင်၊ မြို့တ်ရွှေကျင်မူ့၊
၈၅၍ထိပ်ခေါ်ပါ။ ရွှေကျင်ရိုက်း၏ ခေါ်ပါးဆောင် ဖြစ်တော်မူကြကုန်
သော မဟာထေရာ - သက်တော် ၀ ၈ တော်၊ သီက္ခာတော်နှင့်၊ ညာ
တော် ရင့်ပြီး၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီးတို့သည်။ ဉာဏ်သု - ဘုရား
ဟောဖော်၊ တရားတော်မူ၊ လျှော်ရာထုံးပြု၍၊ သုံးမ တော်မူကြပေ

၄၈။ သာသနာတော်ရေး လျှောက်ထားချက်

ကုန်ပြီ၊ သူဗုစာ - ဆိုလွယ် ဆုံးမ၊ သောဝစသုဂ္ဂ်၊ ပြည့်စုံကြပေ
ကုန်သော၊ သာဓု - ရွှေကျင်ရိုက်း၊ တောာဂိုဏ်း၊ ဝိသုဒ္ဓ အရိုက်း၏၊
ကိုင်းရှိုင်း ခိုအောင်း၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ သိရသာ-အသက်
ဟည်ကြောင်း၊ ဖွဲ့စည်းကောင်းသည့်၊ ဦးခေါင်းရတနာ၊ အမြတ်ဆုံး
ကိုယ်အောင်းဖြင့်၊ သမ္မတို့အား - သရုပ္ပါ အလား၊ စိတ်ဝယ် ထားရှုံး၊
လေးစားကြည်ဖြူ၊ ခံယူလည်း ခံယူကြပါကုန်၊ ဓာရေနှု-သံသမာ
အရေး၊ စိတ်မှာ တွေးရှုံး၊ လေးလေး နက်နက်၊ ဆောင်ရွက်လည်း
ဆောင်ရွက်ကြပါကုန်လော်။

သာဓု—သာဓု သာဓု...

အော်အကထာ ခုတီယပိုင်း
ပြီး၏။

၅၈ အကယာ အတိယပိုင်း

ဗုဒ္ဓစန္တ အနုပ္ပန္တော်,
ဗုဒ္ဓ ဘိဝရွှေ အနုဂုဏာ၊
တေသံ သဘာရီမွှာနဲ့,
နာမုလ္လာ န နသယတိ။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဖပ္ပါယ် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသနာအပေါ်၊ စိုက်းဂဏာအမျိုး
မျိုးပါထျွင် ကို ဆွေးနွေးဖို့မှ ကြောက်တော်မူလာကြသော
အရှင်ကောင်း အရှင်မြတ်တို့ အားလုံး ဖြေတော်
မူကြသည့်အတိုင်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ရတနာ လဲမင်း၊ ရတနာ နေမင်း
ပထန်းလဲးလောအခါ များစွာသော လူ နတ် မြိုဟာ တို့သည်
အဝိုင်းမှုံးအတွက် ပုံးကွော်မူသူ၏ ရုပ် နာမ်အစုကို ခွဲခြား၍
သိဖို့ မဆိုထားဘို့ ဖယ်စေဖနာ သညာ စသော အမည်များကိုပင်
မသိနိုင်ကြပါ။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ရတနာတော် ငန် လော် ထွေးလုပ်း
တောက်ပသော တရားတော် အမေရာင်ကြောင့်သာ တပည့်တော်
ဟို အရှင်ဘုရားတို့သည် ရုပ်နာမ်မူ သဘာဝနှင့် လောဘဇ္ဈာ ပေါ်
မောဟအပြစ်ကို စန်းတကျ သိရှိခွင့်ရရှု ရှေ့ပနိုင် တိမ်းနှင့် ထိန်း
သိမ်းနှင့်ရှုမက၊ ပါရမီပြည့် ကုသလကုလည်း စွဲမ်းနှင့်သမျှ ပြုကြ
ချုပ်သည်။ [ပရိဝါပါ၌တော်၊ သမျှောနသို့သာ]

ရွှေးအရှေးမထောင်ယူသာ ဤကဲသီး လူ နတ် အများ၏ စီးပွား
ဝန်ဆောင် တော် မူပုံး ရှုမ်းသာ မဂ်လာကြောက်သမောက် ပေး
ဝေနိုင်သော သာသနာတော်ကြီး ဖြစ်
။ (မဟာဂန္ဓာရုံးဝာပေ)

ကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိတော် မူကြသော မီမိတ္ထီ၏
ကျေးဇူးရှင် များနှင့်တက္က ရွှေးရွှေး ဆရာတော် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်တို့
သည် သာသနာတော်ကြီး မပျက်စီးအောင် အသီးအသီး ဆောင်
တော်မူခဲ့ကြသည်မှာ တပည့်တော်တို့ ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင် အထင်
အရှား ဖြစ်ခဲ့ပါသည်၊ ထို ဝန်ဆောင်ဆရာတော် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်
များ၏ သာသနာတော်ကြီး အားသွန် ကြိုးပမ်း ထမ်းခဲ့ခြင်း
ကြောင့်သာ ယခုအခ ၍၌ ဝန်ည်း ကျော်စဉ်မှာ နှင့် သုတ္တန်ဖေသနာ
များလည်း မကွုယ်မပဘဲ တည်မြေ တည်နေရာများ၊ အ ဘံမှာ ပို့ချု
စဉ်မှာ ၍၌ မြန်မာနိုင်ငံဝယ် သာ၍ ပင် အားရဖိယ် ကောင်းပါ ပေသည်။

ဆရာ ဒကာ မြန်မာနိုင်ငံသို့ သာသနာတော် အစောင်
ရင်းနှီးစွာ ဆောင်ခဲ့ပုံ အမှန် ရောက်ရာ အနော်ရထာ ရှင်အရဟု
တို့ လက်ထက်မှုစဉ် ရဟန်း သံသာတော်
များဖက်က ကောင်းမွန်စွာနေထိုင်ကြ တရားကျော်ကြခြင်းဟူသော
ဝိပဿနာဓရတာဝန်၊ စာမေ သပ်ကြား ပို့ချေပေးခြင်း ဟူသော
ဂါဏ်ဓရတာဝန်ကို ကျေပြန်အောင် ဆောင်ခဲ့ကြသည် အားလုံး၌
စွာ နိုင်ငံသူ နိုင်ငံသား ဒါယကာ ဒါ ဦယကာမှများ၏ဖက်ကလည်း
ပစ္စည်း ငါ ပါးကို ထောက်ပုံသောအားဖြင့် တာဝန်ကျေအောင်
ဆောင်ခဲ့ကြပါသည်၊ ထိုသို့ ဆရာ ဒကာ ရင်းနှီးစွာ ဆောင်ခဲ့ကြ
သောကြောင့် မြန်မာနိုင်အတွက် သာသနာတော်အဆက်လည်း
အဆက်ရှည်ကြား တည်ရှု၍ ယနေ့အထိ တွေ့မြင်ကြရပါသည်။

၆၀ ဒေသတော် တတိယပိုင်း

၂၁၁

ဘာဝန် ဓာတ်ဖို့ သာသနနှုတာဝန်ကို ဆောင်ကြပုံမှာ —
အကျဉ်း စာပေ တတ်ကျမ်း၌ အထက်တန်း ဖြစ်
သော ဆရာတော်ကြီးများသည် စာသင်
ရဟန်း သာမဏေတိအား ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမရှိ နေအခ ၍၏
ပရိယတ်ကို ပို့ချကာ ဂါန္တဓရတာဝန်ကို ဆောင်ကော်မူကြ၍ ည၍
အခ ၍၏ကား ဘာဝနာပွားလျက် ဝိပဿနာဓရ တာဝန်ကို ဆောင်
တော်မူကြပါသည်။ အထက်တန်း စာပေများကို နိုင်သည်ဖြစ်စေ၊
မနိုင်သည်ဖြစ်စေ ကျေးရွှေအေသြုံ သိတင်းသုံးတော် မူကြသော
အရှင်မြတ်တို့ သည်လည်း အနေ အထိုင် သိပ်သည်၏ မေတ္တာ
စသော ဘာဝနာပွားမှုလည်း နှစ်စဉ်ရှုံးကြသောကြောင့် ကြည်ညို
ဖွှုံးကို ဆောင်နိုင်ကြပါသည်။ ကျောင် ၅၇၂ကြံကြသော ရဟန်း
သာမဏေများနှင့် ကလေးသူငယ်တိအား ယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမ
ရှိ စာရေးစာဖတ် အတတ်ကိုလည်းကောင်း၊ “နော ကေ နော”
စသော ၉ ကြောင်းလက်ာ ဂဏန်းသချိုာကိုလည်းကောင်း (ထို့
ခေတ်အလိုက်) အဆုံးတိုင်အောင် ဆင်ပြတော်မူကာ ဂါန္တရု
တာဝန်ကိုလည်း ဆောင်တော်မူကြပါသည်။

တိုင်းသူ ပြည်သား ၅၇၃။ တာဝန် အသီးအသီး ပြီးစီးအောင်
လေးစားပုံ ဆောင်နိုင်ကြသောကြောင့် ၅၇၄။ ရှုံးကုရှင်မူစ၍
တိုင်းသူပြည်သား လူအများတူသည် ရဟန်း
သံသာ ဆရာတော်များ၏ တပည့်များချည်းဖြစ်ရကား သာသနာ
တော်ကိုလည်း၊ ယုံကြည်ကြ၊ သာသနနှုတ်ထမ်း ရဟန်းတော်
များကိုလည်း ကြည်ညိုကြပါသည်။ ထို့သို့ ယုံကြည်ကြသော

ကြောင်း ဆစ်တော် သံယာတော်များကို မကောင်းမြစ်တား
ကောင်းနည်းလတ် အတတ်သင်ပေးသော ဆရာသမားဟု အား
ထားရှိ ဆရာသမားတို့၏ စကားကိုလည်း တစ်နယ်လှုံး တစ်ရွာ့
လုံး နားဆောင်ရကား ထို ခေတ်ကောင်းသော အချိန်အခါဝယ်
လူကောင်း ဆူကောင်း ပေါ်များရှိ ကြီးကျယ်သော ရာဇဝတ်မှု
များ အလွန် နည်းပါးခွဲပါဘည်။

တစ်စတ်စ ထို့သို့ ဆရာ ဒကာ ရင်းနှီးစွာ အောင်မူကြောင်း
ဆျောကျခွဲပုံး သာသနတော်ကြီးအတွက် မြန်မာနိုင်ငြား အကျိုး
သက်ရောက်ခံပါသော်လည်း မြန်မာနိုင်ငြားကို ပြတ်
သွေ့တို့ အပ်ဖိုးသည်မှုစွဲ တစ်စတ်စ သာသန့်အရှင် ပိုမ်းရှုံးသာ
ခဲ့ရာ လှိုတ်လပ်ပြီးသော ယနေ့ ခေတ်အခါမှု့သည်း များစွာ
သော မြှုပြု ကျေးရွာတို့၌ ရဟန်း သံယာတော်များကို အားကိုး
လောက်စွာ ဆရာသမားဟု သဘောထားသူ နည်းပါးရှိ မိရိုး
ပေါ် သာသာရေးကိစ္စားသာ တာဝန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များဟု
ပေါ်ပေါ့ဆော မှတ်ထင်သူက တစ်စတ်စ များရှိများရှိ လာကြား
ကြောင်းကို ကျေးရွာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း တို့၌ ကလေး
သူငယ်တွေ ဖျောက်ကွယ်နေခြင်းက သက်ထောပြုလျက် ရှိပါသည်။

အကြောင်းအကျိုး ကျေးရွာ ကလေးများတို့ ဘုန်းတော်ကြီး
စဉ်းစားရန် များ ကျောင်းမှ ပျောက်ကွယ်ရှိ သွားရ^၁
ခြင်း၏အကြောင်းရင်းမှာလည်း ခေတ်အား
မေးပျို့စွာ လူနာရှင်မည်ပညာကို ဘုန်းတော်ကြီးများကျောင်းက

မပေးနိုင်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို ပညာကို မပေးနိုင်ခြင်းမှာ လည်း “ဘယ်သူ မပြု၊ မိမိအမှု” ဆိုသည့်အတိုင်း ရွှေးရွှေးကာလ ဆရာတော်ဘဏ္ဍား အများအပြားတို့သည် မြန်မာနိုင်ငံကို လုပ္ပါနားသား သော ပြီတိသွေးတို့အပေါ်ဝါ မှ ရွှေစိတ်တော် မခကျကြ အသာကြောင့် သူတို့စီမံသမျှ ပညာရေးကို “ကျွန်ုတေသူးသွင်း ပညာ၊ သာသန၊ မျက်”ဟု ယူဆ၍ မခလုလာခဲ့ကြသောကြောင့်သာ ဖြစ်ပါသည်။

ထပ်မံ စဉ်းစားဖွယ် ယခုအခါ ဂကန်းသချုံးစသော ထို ပညာ သည် ကျွန်ုတေသူးသွင်းစရာ မဟုတ်တော့ပါ။ ကဲမွှေ့သုံး၊ မြန်မာသုံး၊ အများသုံး ဖြစ်၍ နေပါပြီ။ သို့ရာတွင် ဗုဒ္ဓ မြတ်စွာ သာသနာတော်၏ ရုံးရာ ဘိစ္စဟူသချုံ ဘယ်အရာမဆို တင် ကြ၍ ပြင်ဆင်ရသော ပရိကမ်ကိစ္စရှုမြဲဖြစ်ပါသည်။ မပြုစ်ဆင် အဆောကလျှင် ပြုလေသမျှ၍ မှန်ကန်သော ကိုယ့်ဖြစ်သော်လည်း အကျိုးရ နည်းတတ်၍၊ အမှားဖြစ်၍ မူးရွှေ့ဆောင်သူ အားလုံးပင် အပြစ်တင်ခံရရုံး မက၊ နောက်လိုက်နောက်ပါ လိုက်လာသူ ဟူသမျှ လည်း ကြီးစွာသော ခုက္ခန့်င့် တွေ့ရတတ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် မိမိသွှေ့သည် ဂကန်းသချုံးစသော ခေတ်သုံးပညာ ကို ဆနာအဖြစ်ဖြင့် ပို့ချိုင်အောင် လေ့လာမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား ဝိနည်းကို လေးစားဖို့ ရွှေးဦးစွာ စီစဉ်ရပါလိမ့်မည်။ ထိုသို့ ရွှေးဦးစွာ ပြုရမည့်ပရိကမ်ကို မစီမံနိုင်ဘဲ ဂကန်းသချုံးစသော်ကို အဆော တလျှင် သင်ဆေးပါလျှင် “ထိုင်နေ အကောင်းသား၊ ထသွားမှုကျိုး မှန်း သိတယ်” ဟူသော စကားပုံပမာ သာသနာ မြန်မြန်ကူယ် ကြောင်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ယခုအတိုင်း နေသူ့ ကြလျှင်လည်း ငှက်အပေါင်းတို့၏ ခိုက္ခိုး
ရာ ဖြစ်ပါလျက် အမြစ်ပြတ်နေသာ သစ်ပင်ကဲသို့ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏
သာသနာတော် သစ်ပို့ဆည်း ကိုးကွယ်မည့် ဒါယကာ
အလောင်း၊ ရဟန်းဖြစ်မည့် ရဟန်းအလောင်း ကျောင်းသား မရှိ
တော့ ရကား အခြေအမြစ် ပြတ်နေပြီဖြစ်၍ အလုပ် ဒုသိသတ္တိဖြင့်
တဖြေးဖြေး ထွေ့ခြောက်လျက် ကွယ်ပျောက်၊ ပါလိမ့်မည့်။

သာသနာ ဘယ်သူဖျက်

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အရှင် မဟာဂဿပအား သာသနာကွယ်
ကြောင်းများကို ဖြန့်တော်မူပါသည်။

ကသာပ... လောက၌ ရွှေအတုပေါ်လာသောအခါ ရွှေ
အစစ်သည် ဝယ်ယူ ဝတ်ဆင်မည့်သူ နည်းပါး၍ သိမ်းထားရ
သဖြင့် လူမှုမြှင့်ရာမှာ ကွယ်ပျောက်ရသကဲ့သို့၊ တရားအတုပေါ်
လာသောအခါ တရားအစစ်လည်း သိမ်းဆည်းထားရသည့်
ပမာ ကွယ်ပျောက်ရသည်၊ ကသာပ... ရဟန်းယောကျိုး၊ ရဟန်း
မိန်းမ၊ ဥပါသကာ ယောကျိုး၊ ဥပါသိကာ မိန်းမတို့၏ ဘုရား
ကို မရှိသေခြင်း၊ တရားကို မရှိသေခြင်း၊ အရုံယာ သံယာကို
မရှိသေခြင်း၊ မိမိတို့၏ သီလသီကွာ့ကို မရှိသေ မလေးစားခြင်း၊
သမာဓိ၌ မလေးစားခြင်း၊ ဤပါးသည် သာသနာကွယ်ဖို့ရန်
အကြောင်းများ ဖြစ်ကြပေသည်။ [နိဒါနဝါရီ၊ ကသာပသံယာ
ပါ့်တော်။]

အတွင်းကျသူ ဤပါဉီဂ ဘုံကို ထောက်ထားရှု သာသနာတော်
ဖျက် ကို အပြင်လူများ ကွယ်ပသွားအောင် မဖျက်နိုင်
ကြောင်း၊ အတွင်းကျသာ ဘို့ စသုတိသည်
သာ သာသနာတော်ကို ဖျက်နိုင်ကြောင်း သိပါသည်၊ ပုဂ္ဂမြတ်
စွာ၏ လက်ထက်တော်မှစ၍ သ-သနာတော်ကို တိတို့စသော ဆန္ဒ
ကျင်ထားတို့ အဗျားမျှိုးဖျက်ကြသော်လည်း သာသနာတော်မပျက်
ဘဲ ခိုင်မြှစွာ တည်ခဲ့ဘဲသည်၊ သာသနာတော်ကို ကိုကွယ်မည့်သူ
မရှိလျှင် ရှိနာရပ်ဆိုပြောင်းရှု ရေးသူအတော်ကောင်းဘူး သာသနာ
မကျယ်ပအောင် စောင့်ရှောက်တော် မူခဲ့ကြပါသည်၊ ယခုအခါ
တမို့တစ်စနှင့် သာသနာတော်ဆုတ်ယုတ်လာရှုဝယ် သာသနာ
ကွယ်ဖို့ အကြောင်းများ ရှိနေပါသနည်း ဘု စဉ်းစားဖို့ရှု အချိန်
ရောက်နေပါပြီ အရှင်ဘုရားတို့....။

ဘာသာရေးကိစ္စဝယ် စဉ်းစားဖွယ်

ယခုခေတ် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ကိစ္စများကို စဉ်းစားပေးသော်
အခါ-

- ၁။ ကုသိုလ် ရပါလျက် ဘာသာရေးမတုံးတက်ဖော် ကိစ္စုံ၊
- ၂။ တိုက်ရှိက် ကုသိုလ်မရသော်လည်း ဘာသာရေး တိုးတက်
သော ကိစ္စုံ၊
- ၃။ ကုသိုလ်လည်း ရှု၊ ဘာသာရေးလည်း တိုးတက်ဖော် ကိစ္စုံ၊
- ၄။ ကုသိုလ်လည်း မရှု၊ ဘာသာရေးလည်း ပျက်စီးမောာ ကိစ္စုံ၊

ဤ သို့ ကိစ္စ ၄ - မျိုး တွေ့ရပါသည်၊ ထို လေးမျိုးသာ ကိစ္စ^၁
တို့တွင် -

၁။ မိမိ တစ်ပါးကောင်း၊ တစ်ယောက်ကောင်း အတွက်
ကောင်းကောင်းနေသာ သူတော်ကောင်း၏ ကောင်း
သာ သီလသမာမိ ပညာသည် ထိပုဂ္ဂိုလ်မှာ ကုသိလ်ရပါ
၏၊ သို့သော် ဘာသာသာသနာတော်ကား တိုးတက်စရဲ
မရှိပါပေ၊ ဥပမာ - ယခု သံသာတော်အားလုံးသည်ပင်
တရားဟောပြုမှု၊ စာပေပို့ချမှု မပြုကြတော့ဘဲ ကစ်ကိုယ်
ဓကောင်းအတွက် တရာ ကုသာ အားထုတ်၍ နေကြပါမှု
ဤ ပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး ပုံလှန်တော်မူသောအခါ သာသနာ
တော်လည်း ကွယ်ရှစ်မည်သာ ဖြစ်ပါသကဲ့သို့တည်း။

၂။ ဆရာကြီး သမားကြီးတို့သည် မိမိကို မြှုခြုံနေစသာ တပည့်
တပန်း ရဟန်း သာမဇဏ ကျောင်းသား သူငယ်တို့အား
တစ်ရုံတစ်ခါ ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆုံးမရှိ စာပေကုလည်းပို့ချ၊
နေနည်း ထိုင်နည်း စားဝတ်နည်းကုလည်း သပ်ပြကြရ၏၊
ထိုသို့ ဒေါသစွမ်းဖြင့် ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆုံးမမှုသည် တိုက်
ရှုက်အားပြင့် ကုသိလ်မရပါပေ၊ သို့သော် တပည့်တပန်းတို့
ယဉ်ကျေးလိမ္မာလာသောအခါ အမျိုးဘာသာ သာသနာ
တိုးပွားသဖြင့် အကျိုးများလှေပေသည်၊ ဤအရာမျိုးကို
“မိကုပ်၍ နတ်ပြည်တင်ခြင်း” ဟု ဥပမာပြကြရပါသည်။

၃၂ မာရာကြီး သမားကြီးတို့သည် မြိမ်ကို မြိခို့နေသော တပည့် တပန်း ရဟန်း သာမကေ ဂေါ်ဘင်းသားသူငယ် ရပ်သူ နယ်သားတို့အား တရားဟောပြု၍ အေးအေးဆေးဆေး ဆုံးမတော်မူကြကုန်၏၊ ကျေးဇူးရှင် ရွှေကျော် ဆစ္စတော် ဘုရားကြီး စသော ကျေးဇူးရှင်ကြီးယား ထွေဝါ ပေးဖို့ မျိုးပင် ဖြစ်ပါ၏၊ ဟိုသို့သော ဆုံးမူမြဲကြာင့် အမျိုး ဘာသာ သာသနာတော်ကြီးလည်း တိုးတက်၍ လာပါ သည်၊ ရွှေးခေက် ရွှေးအခ ၈၀၍ ဆရာ အကာတို့လည်း ဤနည်းအားဖြင့် သာသနာတော်ကို ဆောင်ခဲ့ကြပါ သည်။

၄၂ ဒါန်ကံစွဲ သီလကံစွဲ ကုမ္ပဏီနှင့် ပါောင်နှင့် ပညာပေးကိုယ့် နာမည်စိုးသော်လည်း အမှန်မဟုတ်ဘဲ ဂုဏ်လာဘ် ကို မြှော်ရှုသော အတုအဖော် ဟန်ဆောင် ပကာသန တွဲကား ကုသိုလ်မရ အကုသိုလ်ပော်သာ ရ၍၊ အမျိုး ဟာသာ ပါသနာ မတိုးပွားစေရုံ သာမက၊ ရွှေစစ်ကို ကွယ်ပျောက်စေသော ရွှေအတုကဲ့သို့ သာသနာတော်ကို ကွယ်ပျောက်စေသော ဘာသာမော် အတုတို့သာ ဖြစ်ကြ ပါသည်၊ ထို ဘာသာရေးအတုများကို သာသနာ ကွယ် မြောင်း ၅ ပါး၌ အကျယ် စဉ်းစားစေလိုပါသည်။

ဘုရားကိုစွဲ ပုဂ္ဂနိဗ္ဗာန် စံတော်မူပြီးသည့်နောက်၌
သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရားကို ရည်မှတ်၍
အရှိုးတော် ဓာတ်တော်များကိုသာ ကိုးကွယ်ကြရပါသည်၊ ထို့
ဓာတ်တော်များကိုလည်း ပျောက်ကွယ်၍ မသွားအောင် ခိုင်မာ
သော စောင့်တော်အတွင်းသို့ ထည့်သွင်း ထာပနာ၍ ကိုးကွယ်
ကြရပါသည်၊ ထိုသို့ ကိုးကွယ်ရာဝယ် ကျမ်းစာတို့၏

“အပွဲတို့တော် ဒီသာသာရေး စောင့်ယပ်တို့ စောင့်
တော် မရှိသေးသော အရပ်၌ စောင့်တော် တည်ထားခြင်း”

ဟု လာ၏၊ ထို့ကြောင့် အစစ်အမှန် သဘာဝကျကျ ဆိုသွေး
မြို့ကြီးပြကြီးများ၌ တစ်ဆူနှင့် တစ်ဆူ ခပ်ဝေးဝေး ခဲ့ခြား၍ ဂျူ
င့် ဆူ စသည် ရှိသင့်သော်လည်း ကျေးရွာများမြှင့်ကား တစ်ဆူ
လာက်သာ တည်ထား၍ အလွန် လေးလေးစားစား ပူဇော်သင့်
ကြပါသည်၊ များစွာသော ဖြို့ပြု ကျေးရွာတို့၏ တတ်နှင့်သူ လူ
အများက ကိုယ့်ဘုရားနှင့်ကိုယ် ပူဇော်၍ နေကြခြင်းမှာ ကုသိုလ်
ရသော်လည်း ဘာသာရေး တို့တက်ဖွှုံး ဘိစ္စဟု မဆိုနှင့်ပါ။

သတ္တုအဂါရာ ဘာသာရေးဘိစ္စအတွက် စိတ်ပျက်ဖွှုံးလကာင်း
သည်ကား ဘုရားပွဲနို့၌ အငြိမ် ဓာတ် ရှုပ်သေး
စသော ပွဲသဘင်များကို ထည့်သွင်း၍ ဘုရား ပူဇော်ခြင်းကို
ကုသိုလ်ရသည်ဟု ထင်မှားနေကြခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်၊ ကျမ်းစား
တို့၌ ကြေးစည် ခေါင်းလောင်း ကြေးမောင်း စသည်များကို
လူအိန်းခြင်း၊ အနိစ္စ စသော သံဝေဂသီချင်းတို့ကို ရွှေတို့ပူဇော်

ခြင်း၊ ဘုရားဂုဏ်တော်ကို သီဆို ပူးလော်ခြင်းသာ သွေးစိန္ဒြေ၍
ကုသိုလ်ရသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ယခု ပဲသဘင်မျိုးကား ရှာဂါး အောင်
ထက် လုံးဆော်၍ အပျက်အချက် အပျော်အပါး နှစ်ခါး
ဝါမိတ် များသာ ဖြစ်ရကား စင်စစ် ဘုရားကို မလေးစားရာ
ရောက်ပါသည်။ ထို့ပြင် “ ဘုရားပဲ၌ ဆွမ်းတော်ကြီးတင် ” ဟု
သမုတ်၍ ကြီးစွာသော ဝက်သားတုံး၊ ကြက်အကောင်လုံးကြော်
စသည်တိဖြင့် ညြှမ်းပြုးကပင် အလှပြုင်ကာ ဆွမ်းတော်တင်ကြသည်
မှားလည်း မိဘရှုစဉ်က ကြိုက်တတ်သော အသောက်အစားကို
သွေးသွားသော မိဘတို့၏ သင်းချိုင်းသို့ သွေး၍ ပို့ကြသည့်ပမာ
လွန်စွာ ရှုက်ဖွှာ်ကောင်းသော ဘာသာရေးကိစ္စ ဖြစ်ပါသည်။

သတ္တုအံရောက်၏ ထိုကဲ့သို့ပြုလုပ်ကြသော ဘုရားလူကြီးတို့မှာ
သာသနာဖျက်ပုံ ဘာသာကို ဖျက်ဆီးလိုသော စေတနာ မရှိ
ပါသော်လည်း မိခင်ကို ချစ်လှသော သီးက
“ မိခင် နဖူးကိုက်သော ခြောက်ကို ကျည်ပွဲနှင့် ချသောကြောင့်
မိခင်နဖူးကို ဘကဲ့သို့ ထို ဘုရားပွဲအတွက် ဘုရားပိုင်း၏ အတွင်း
အပြောင်မှာ မသာယာ မသန့်ရင်းတော့ဘဲ တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို လို
လားတော်မှာသော မြတ်ဘုရားနှင့် ဆန်ကျင်ဘက် ပြုသည့်ပမာ
ဆူညံ၍ နေပါတော့သည်။”

ထိုဘုရားပွဲကို လက်ညီးထိုးကာ ယခုခေတ် ဝေဖန်တတ်သူ
တိုက ဘုရားပွဲလုပ်ပုံကို ဝေဖန်ကြသောအခါ မူခွဲဘာသာဝင် ဖြစ်
ကြသော ခေတ်လူတချို့မှာ မျှန်ကန်သောအဖြေကို မရှာနိုင်ကြဘဲ

မြိမ်တိသာလျှင် ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ အဝေဒ၏ ဖြစ်ကြရသောကြောင်း
ဗုဒ္ဓအလိုတော် မကျသော ဘုရားပွဲသည် ဗုဒ္ဓရှင်တော်ကို မလေး
စားရှု ရောက်၍ ဗုဒ္ဓသာသနဘတော်ကိုလည်း ယုံကြည်သူ နည်း
သားအောင် ဖျက်ဆီးရှု ရောက်ပါသည်။

မဗ္ဗာဂါရဝ ကျမ်းစာတို့၏ “မမ္မာ”ဟု လာလျင် ပုဂ္ဂိုလ်စွာ၏ ပါဉီတော်နှင့် အငြကထာ အဖွင့်များပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပုဂ္ဂိုလ်စွာ၏ ပါဉီတော် မဗ္ဗာဂါရဝကို ယောကြားသောအခါ တရားနာ မသွားခြင်း၊ တရားနာ သွားသော်လည်း မှတ်မှတ်သား မနာယူဘဲ အိပ်ငိုက်ခြင်း၊ စကားပြောနေခြင်းကို “တရား မရှိသောခြင်း” ဟု ဆုံးပါသည်။ ပါဉီတော်များကို ပို့ချသော ဆရာသမား ရှိပါလျက် မသင်ယူခြင်းသည် လည်း ပါဉီတော် တရားကို မလေးစားခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် “ဘုရားသားတော်” အခေါ်ခံနေကြသော ရဟန်းတော်များ၏ ဘုရားတရားတော် အစစ် အပြောအမြစ် ဖြစ်သော ပါဉီတော်များကို လေးလေးစားစား မသင်ကြဘဲ အဘိဓာန် ဆန်း အလက်ာ သွှေ့ပါမျက်ကို လေးလေးစားစား သင်ယူနေကြခြင်း သည်ပင် စဉ်းစားဖွယ်ဖြစ်နပါတော့သည်။ သာၣ် စက်ဆူပုံဖော်တော်းသော ဓမ္မအောက် ပုံစံမှုံး ပုံစံတရားတော်ကို ပျက်ချော် ချော် ယောခြင်း၊ တရားယောရင်း အလူငွေ့ခံခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

စာမေးပွဲများ ယခုအခါ ထင်ရှားသော စာမေးပွဲများ၏ အဘိ
စာနှင့် ဆန်း အလက်၊ သွေ့ကြီး၊ ငယ်တူကို အလိုက်
အသားပေါ်လျက် မေးခွန်းထဲတွက်ပါည်။ အနွေကတာ၌လည်း
ဘုရားဟောဖော်ပြုလိုက် အနှစ်သာရ ကျင့်နည်းကြုံည်းများ
ကို မေးခွန်းမထုတ်ဘဲ သွေ့နှင့်အဖြာဖြာကိုသာ ဦးစားပေါ်၍
မေးခွန်းထဲတွက်ပါသည်။ ထိုမေးခွန်းစုသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ ဓမ္မ^၁
အစိတ်အမျိန်တွင် မပါဝင်ဘဲ အပိုင်ဘက်က အသိုင်းအဝိုင်းများသာ
ဖြစ်ကြပါသည်။ စာမေးပွဲအောင်သောအခါ ပဒေသာပပ် - ငွေ
စသော လာသံလာဘ၊ ဓမ္မဘစိုးယဉ်တို့ကလည်း ထိုစာမေးပွဲ
ဝင်ချင်အောင် သွေးဆောင်သကဲ့သို့ ဖြစ်နေကြပါသည်။

အကျိုးရကို ထိုစာမေးပွဲများကို အထက်တန်းရောက် ထမြောက်
စဉ်းသားပါ ဖို့ရန် သင်ယူကြရသောရဟန်းတော်များတွင် အထ
မမြောက်ဘဲ ဖောက်စွဲသူ မနည်းပါ။ အထမြောက်
ပြန်လျှင်လည်း သာသနဘုဝန်ကို ထမ်းနိုင်လောက်သော အင်အား
မကျိန်ဘဲ ဖြစ်တတ်ပါသည်။ တခါ့မှာ ထိုစာမေးပွဲပြီးသောအခါ
အသက်ကိုပိုင် စွန့်ရရှားပါသည်။ သာသနဘတော်၏ ဝန်ကို ထမ်းနိုင်
လောက်အောင် အင်အားကျော်စေကာမူ ထိုစာမေးပွဲမှ ရရှိသော
အသိဉာဏ်ဖြင့် ပို့ဗ္ဗကတ်ကျမ်းကန်ကို ပိုင်နိုင်စွာ ပို့ချိုင်သွာက နည်း
ပါးလှပါသည်။ အောက်ထစ်ဆုံး စဉ်းစားရလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်များ
သည် ပီမိုး အတိချက်ကြော် မွေးရာနေရပ်သို့ မကပ်လုံတော့ပါ။
မွေးရာနေရပ်သို့ ကပ်ရပြန်လျှင်လည်း ကျောင်းသားသွေးထွေယ်တို့အား
မူလတန်းပညာကိုမျှ စည်းကမ်းကျော်အောင် သင်ပြုဖို့ မလွယ်ကူပါ။

အဂါရဝါဖြစ်ပုံ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း၊ လာသိ
ကိုလည်းကောင်း အကြောင်းပြု၍ စာသင်စာချ
မဗ္ဗကထိက အလုပ်ကို အလုပ် စက်ဆုပ်တော်မူသောကြောင့် အလ
ဂုဒ္ဓပေသုတ်တော်၌ မြှေ့အဖမ်း မတတ်၍ မြှေ့အကိုက်ခံရသူကို
ဥပမာ ပြတော်မူပါသည်။ ပွဲက အဂုဇ္ဇာရုံလာ သာသနာကွဲ့၏
ကြောင်း တရားတော်၏လည်း လာသိပေါ်များအောင် ကြံးဆောင်
နှုန်း သာသနာ ကွယ်ကြောင်းဟုပင် အပြစ်တင်တော် မူပါသည်။
သီဖြစ်ဖော်သောကြောင့် ယခုကာလ သာသနာအားပေးဟု အများ
တွေးရသော စာမေးပွဲများအတွက် ဓမ္မအကိုရဝါ ဖြစ် - မဖြစ်ကို
လည်းကောင်း၊ သာသနာတော်တည်ကြောင်း ဟုတ် - မဟုတ်ကို
လည်းကောင်း ဆုံးဖြတ်နိုင်ဖို့ရာ လက်တွေ့အဖြစ်အပျက် သက်သေ
သာဓကနှင့် ဗုဒ္ဓတရားတော် အရင်းခံကို စဉ်းစားတော်မူကြရန်
အချိန်တန်နေပးပြီ သံသာတော် အရှင်သွေ့မြတ်တို့ ဘုရား...။

ဓမ္မအကိုရဝါ၏ စာသင်စာချ ဓမ္မကထိကပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ဂုဏ်နှင့်
သာသနာ ဖျက်ပုံ လာသိရပုံကို လက်ညီး ညွှန်ပြု၍ လည်း
ကောင်း၊ အထက်တန်းစာမေးပွဲအောင်ပြီး
နောက် လူထွေကြသောပုဂ္ဂိုလ်များကို ထောက်ပြု၍လည်းကောင်း
ဒါယကာအချို့က စာသင်စာချ တရားဟောပြုမှုကိုပင် ထို အရှင်
တို့၏ အသက်မွှေးဝမ်းကျောင်းတစ်ခုဟု မြင်နေကြပါသည်။ ခေတ်
လူငယ်တို့ကမူ လာသိမယူဘဲ တရားဟောလေ့ရှိသော အခြား
ဘာသာဝင်တို့နှင့် နှိုင်းယှဉ်ကာ “သားသမီးမကောင်း မိဘခေါင်း၊
တပည့်မကောင်း ဆရာ့ခေါင်း” ဟူသည်နှင့်အညီ ဗုဒ္ဓရှင်တော်ကို

ပစ် “သာမန် ပည့်ရှိတစ်ဦး”ဟု ထင်မှား နေကြပါသည်၊ ရှုပ်တော်ဘုရားကို အမွှန်အမြတ် ထားသူ့ဘိသာဝါလည်း ဗုဒ္ဓဘာသာအရေးအရာဝယ် ၃၀၀၀၀၈ဖြစ်ရှာကြရာ ဖြစ်ပါသည်၊ ဉ်သို့ ဖြစ်ရခြင်းမှာ သာသနနာက္ခာယ်ကြောင်း မကောင်းမာာ အတိတိ နိမိတ်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သံသူ အဂဲရွေ ရွှေကျင် ဆရာတော်စာသာ ရွှေးဆရာတော်
ဘုရားကြီးများ၏ လက်ထက်၌ တပည့်က
ဆရာကို ရှုံးသေပို့၊ ဆရာက တပည့်ကို ရှုံးသေပို့၊ သီတင်းသုံးဖော်
အချင်းချင်း ရှိပို့ပို့လေးစားပို့ကို မြင်ကြရ၊ ထိုသို့ လေးစားမှ
ကြောင့် ရွှေကျင်ရိုက်းကြီး ပွားစည်းတိုးတက်ခဲ့ပုံကိုလည်း တွေ့မြင်
ကြရသော ဉ် အစည်းအဝေးဝင် အရှင်မြတ်တို့သည် ယခုအခါ
ဆရာနှင့် တပည့် ဆက်ဆံပုံ ကိုလည်းကောင်း၊ သီတင်းသုံးဖော်
အချင်းချင်း ဆက်ဆံပုံကိုလည်းကောင်း၊ တိုးတက်ရမည့်အရာဝယ်
စုတ်ယုတ်၍ လာ-မလာကိုလည်းကောင်း ရှေးခေတ်နှင့် ယခုအခါ
နှင့် အင့်ရှုံးကြည့်သင့်ကြပါသည်၊ ရှေးခေတ်ကသော သံသူအစည်း
အဝေးတစ်ရပ်ဖြစ်ပေါ်လျှင် လောင့်ရာတွင် ထွန်းထားအပ်သော
ဆီမိုးတိုင်ကလေးများပမာ သံသာတော်ကိုရှိသေလေးစားကြသည့်
အတွက်ကြောင့် ပြိုမြိုမြတ်သက်သက်နှင့် ကြက်သရေရှိလျပါသည်၊
ထိုမျှလောက သံသာကိုရှိသေမှုကြောင့် စားဝတ်နေထိုင်ရေးကိစ္စား
အပြစ်ဟု ရှုဝရ အလွန်နည်းခဲ့ပါသည်။

ခေါင်က မိုးလုံ “ရွှေဆောင် န္တားလား၊ အဖြောင့် သူးမှု၊
ပါရဲ့လား နောက်န္တား တစ်သိုက်၊ အဖြောင့် လိုက်၍—၊
ရွှေဆောင် န္တားလား၊ အကောက် သူးလျှင်၊
နောက်န္တားတစ်သိုက်၊ အကောက်လိုက်လိမ့်” ဟု ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဂါထာ
တော်နှင့်အညီ ရေးပညာရှိတိ ကျူးသိတော် မူခဲ့ကြသည့်အတိုင်း
ယခုအခါး၊ များစွာသော ကျောင်းကန် တိုက်တာတို့၌ မိမိတို့၏
တပည့်ကိုပင် ဆုံးမချင်စိတ် နည်းပါး၍ လျှင်လျှော့ရသည်ကို
ကြားသိရသည့်မှာ ခေါင်က မိုးမလုံသောကြောင့်သာ ဟု ယုံမှား
စရာ ဖြစ်နေပါသည်။

သံလာ့အကိုရောင်း
သာသန်းဖျက်ပုံ “ဝံ သံဝမှာ ဟို တယာ ဘာဝတော် ပရီ
သာသန်းဖျက်ပုံ သာ၊ ယခိုင် အညမညဝစနောန အညမည
ဝိဇ္ဇာပနောန” ဟူသော ပါတီမောက် အမိန့်
တော်နှင့်အညီ သာသနတော်ဝယ် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး ထူးကား
လာလျှင် ဆရာသမား၏ သွေဝါးကြောင့်ပင်ဟု ကေန်မှချ ဆုံးဖြတ်
ရေသောကြောင့် သာသနတော်ကြီး ပုံးစည်းစေလိုလျှင် ဆရာ
သမားတို့၏ သွေဝါး အနှင့်တက္ကာ အချင်းချင်း သတိပေးသည်ကို ရှိသော
စွာ လက်ခံဖို့ တာဝန်ရှိကြပါသည်၊ ဆရာသမား၏ အဆုံးအမကို
မရိုသေခြင်း၊ အချင်းချင်း သတိပေးသည်ကို လက်မခံခြင်း၊ ဆရာ့
ကိုယ်တိုင်က နောက်ရှိ မပြည့်စုံခြင်းတို့ကြောင့် အမြင်မတော်
ဖြစ်ပေါ်၍ နေလျှင် လူမျှိုးစုံ သာသာစုံတို့အကြားဝယ် ဗုဒ္ဓဘာသာ
ကိုးကွယ်သူများ မျက်နှာမထားတတ်အောင် ဖြင့်ကြပါသည်၊ ထိုသို့
ဖြစ်ရလျှင် နောင်လာနောက်သားတို့က ဗုဒ္ဓဘာသာကို ကိုးကွယ်

မြန်မာတော်မည် မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် သီယံအဂ ရွှေဝ ဖြစ်မှုကဲ့
သာသနာကုလိပ်ကြောင်း၊ မကောင်းမောင် အင်္ဂလာဒါန်ပါးဟု ပုံစွဲ
မြတ်စွာ မိန့်မှာတော်မှုပါသည်။

မြတ်ကွာ အဂ ၁၄၀ ဗဟိုကော်မြတ်သော တိုင်းသူမြှုပ်ည့်သုံးတို့ယဉ်
တိုင်းပြည်၏ ရွှေပဒေကို လေးစားရှု၏၊ ထိုသွေး
မျှလေးစားမှုလည်း တိုင်းပြည် ကဗျာတို့နှင့်၏၊ ထို့ကာတွေ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
သာသနနာတော်သွေးရှုံး ရွှေမြတ်စွာ၏ သံကွားပုဒ် ဥပဒေတော်ကို
ပျော်ပျော်ကြီး ဆိုက်နာကြမှုသာ သာသနနာတော်ကြီး တည်တဲ့
နှင့်ပါသည်။ သံကွားပုဒ် သီလေတော်များကို မလေးစားလျှင် “ဝိနာ
အယ အားဖြတ် သာသန အားဖြတ်”ဟု ပြောတ်ပြန်ပြုကာ သာသန
တော် ကွုယ်ရမည်မှာ အမေသာက် ဖြစ်ပါသည်။ ယခုအခါ
သာသနနာတော်ဝယ် “သံလာအစီအမှန် ဟုတ်ပါလေရဲ့လား”
ဟု လုံမှားဝရှု သံကွားကို မလေးစားမယာ ပုဂ္ဂိုလ်အဖော်ပိုးပင်
အတော်များများ တွေ့မြင် ကြေားနေရာဖြစ်ပါသည်။

မှတ်ပုံတင် ရွှေကျွဲဂိုဏ်း၏ ဂိုဏ်း၏ ပည်းမျဉ်းအရ မှတ်ပုံ
ထက်မြတ် တင် လက်မှတ်ကို ပုံချို့ ဖြော်လား
ကြော်လား ကြော်လား အောင်လား
နိုင်လျှင် သာ၍ပင် ပုံလျှင်ပါသည်။ အကယ်ရှုံး တိုင်းပြည်
အစိုးရတုံးက သာသနနှင့်လျှင်သော ပည်းမျဉ်းမျှဖြင့် မှတ်ပုံပူးကြော်
ဝင်ရှုပျော်လည်း ရဟန်းစစ် ရဟန်းတဲ့ ခွဲခြားနှင့်ဖို့ အကြော်လား
အကောင်းသော စနစ်ဖြစ်ရကား ရွှေကျွဲဂိုဏ်း၏ လက်ခွဲပုံရန်
အသင့် ရှုံးကြရပါမည်။

၅ (မဟာနန္ဒမူရုံစာမျက်)

၆၆- အသန်တော်ရွေး လျှောက်ယားချက်

သမာဓိ အဂါရိဝ “ စိတ်၏ တည်ကြည့်မှု သမာဓိရှိခိုက် ကုန် ဖို့ကို အသနာ ကွယ်ကြောင်း ဟစ်ပါး ” ဟု အရားရှင် မိန့်တော်မူသည်မှာ လက်တွေ့ မျက်မြှုပ် အားဖြင့် မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း ထင်ရှားနေပါသည်၊ အသနာ တော်၏ အသက်ဖြစ်သော သီလသိက္ခာကိုမျှ မဆေးစားခြင်းသည် သမာဓိမရနိုင်ခြင်း၏ အကြောင်းပြစ်၍ သမာဓိမရှိလျှင် ပိုပသနာ ပညာကို မဆိုတားသီး၊ စာပေပညာကိုသော်မှ လေးလေးနက်နက် မင့်နိုင်ပါ။ ”

ယခုအခါ သွားလေ ဝတ်စား နေထိုင်မှုများ၏ လျှပ်ပေါ် ဆလ်လီ မတည်ကြည်သော အမူအရာတွေက လွှမ်းမိုးနေသော ကြောင့်လည်းကောင်း၊ “ ဗုဒ္ဓနှင့်သတ္တာစ၊ အသာဘာ မရအ သတိ ” ဟုသော ရွေးဆာမေတ်ကြီးချား၏ သုံးစုံရှိုး သမာဓိ ဘာဝနာကို ဂရစိုက်သောပုဂ္ဂိုလ်က နည်းပါးသောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ ဘုရားပုံ ကျောင်းပွဲ ကထိန့်ပွဲ ဘုန်းကြီးပုံပွဲ စတော ပွဲသာမ်တွေကလည်း အချို့ နေရာဝယ် ကျောင်းတိုက်အတွင်းမှာ ပင် ခင်းကျင်း ပြဿနာကြောင့် လည်းကောင်း၊ ကာလ အလိုက် ပြုပြင်ထားသော အပြင်ပ အာရုံတွေကလည်း ထမာဓိ နည်းသူများကို အလွှာယ်တကူ ဖျက်ဆီးနိုင် သောကြောင့်လည်း ကောင်း၊ သမာဓိရှုံကို ဂရမစိုက်သည့်အတွက် ကေန် သာသနာ ဓာတ် ပျက်ရပါတော့မည်၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ သာသနာဝန် ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့သည် သာသနာဝန်ကို လက်ရှိမှုအတိုင်းသာ

အဆောင်နေကြပ လျှော့စွဲများ
ရှေ့ချို့သွားသူပေါ့ လျှော့
ရှင်းပင် နှစ်ကြရပ ဘက္ကာမည်။

အရေအတွက်မှ ထိုသို့ လျှော့ရင်း မနှစ်ကြရ လေအောင်
အ ရည် အ ချင်း သို့ အနာဂတ်ကာလ၌ သာသနာ့ဝန်ကို အမှန်
ထမ်းဆောင်မည် ဟု ရည်ရွယ်ချက် ရှိသော
သွေ့တရား သက်သက်ဖြင့် ရဟန်းပြုမည် အမျိုးသား တိုကိုသာ
ရဟန်း ပြုပေးသင့်ပ ဘေး၊ ရဟန်းပြုပြီး နောက်၍လည်း ဂါန္မရရ
တာဝန် ဆောင်မည့်မျိုးလိုက် ဂါန္မရကျောင်းတိုက်၌ နေစေ၍၊
ဝိပဿနာဓရ တာဝန် ဆောင်မည့်ပျိုးလိုက် ကမ္မဋ္ဌာန်းကျောင်း
တိုက်၌ နေစေသင့်ပ ဘေး၊ ဤသို့ ရွှေးချယ် စိုစစ်မှုကြောင့်
အနာဂတ်ကာလ၌ သံသွေ့အရေအတွက် နည်းစရာ ရှိသော်လည်း
သာသနာ့ဝန်ထမ်း အရေအတွက်ကား များလာပ ဘေးမြို့မည်။

ကျောင်းတိုက် အနာဂတ်ကာလ၌ ရွှေးတိုင်း မြို့တိုင်းမှုာလည်း
၂ မျိုးသာ ဂါန္မရ ကျောင်းတိုက်၊ ဝိပဿနာဓရ ကျောင်း
တိုက်အားဖြင့် ၂မျိုး ၂ စားသာ ရှိသင့်ပ ဘေး၊
ထို ၂ မျိုး ၂ စားတို့ ဝိပဿနာဓရကျောင်းတိုက် မှန်လျှင် ရွှေး
နှင့် မြို့နှင့် ဝေးကွာ၍ အရည် ဘေးတော်မြို့သော ပျိုးလိုက်တို့၏
တော်ကျောင်းမျိုးသာ ဖြစ်သင့်ပ ဘေး၊ ထို တော်ကျောင်း
တွင် သီတင်းသံ့ကြသော အရှင်တို့သည် မြို့ ရွှေး၏ သာမှု နာမှု
ကိုစုစုပေါင်း ဂျုမစိုက်ကြတော့ဘဲ တိတ်ဆိတ် သာယာစွာ ဘာဝနာ့
ဖြင့်သော မွှေ့လျှော့ကော် မြှုပ်ပ ဘေးမြို့မည်။

ကျေးဇူး ကျောင်းများ၊ မြို့ရွာထဲသီးသီးမြို့မြို့ကြော်လျှောက်လည်း ရွှေ့ကြောင်းတိုက် များလည်း ရွှေ့ကြောင်း
မဟုတ်လျှင် ကျောင်း အရေအတွက် မများစေဘဲ တစ်ရွှာ
တစ်ကျောင်းများ တည်ဖော်ပါသည်။ ရွာကြီး ပြစ်လျှင်ကား
ထို့ရှိသွားလိုက်အောင် ကျောင်းအရေအတွက်လည်း များပါပေါ်
လိမ့်မည်။ ထို့ကျောင်းတို့၏ သီတဝီးသီးသော ဘုန်းတော်ကြီးများ
လည်း ထို့ရပ်ရွှေ့ချို့ရှိကြော်လျှောက်လေးသော သူတော်လိုအား (အနည်း
ဆုံး) အစိုးရပြဋ္ဌာန်းထားသော မူးလတ်နှင့်မျက်းကို တာဝန်ကျော်
အောင် သင်ပြရုံ ဘာသာရေးကိစ္စတို့၏ ငွေကုန်ကြော်ကျော်များသိ
ပြီးစီးနိုင်သော နည်းကောင်းကိုသာ ညွှန်ပြသင့်ပါသည်။ ထို့မှ
တစ်ပါး တစ်ရွှာလုံး၏ စာရိုက်လည်း ပုံမှန်လျှော်စွာ ဘာသာရေး
စာမျက်းပြု၏ ယခြားကျောင်းအောင် တာဝန် ယူရပါလိမ့်မည်။ ထို့သို့
တာဝန်ထူးထည့် အတွက် ရှစ်ရွှေ့ချို့ရှိမှုအောင် နည်းပါးခြင်း၊

“မှတ်ချက်၊ ၁ ကျောင်းအရေအတွက် နည်းအောင် ပြုလုပ်ရန်
“မူးလတ်ပြီး စကျောင်းအသီးသီးကို ဖျက်ဆီးပစ်ရမည်ဟု မဆိုလိုပါ။ ထို့
အကျောင်း၏ သီတဝီးသီးသော ဘုန်းတော်ကြီးများကို နှိမ့်နှုန်းတိုင်း
ပင် ကိုးကွယ်၍၊ ထဲဘုန်းတော်ကြီး ပြန်လှန်စေသာအနာဂတ်ပြုသာ ထို့
အကျောင်းကို ရပ်ရွှာ့လှုကြီးများကော်မူသော ကော့ကြံး
နှင့် ပေါင်းမေးသင့်သည့်”ဟု ဆိုလိုဖို့သည်။

အသောက်အစား အကစားမရှိခြင်း၊ လုံးလ ဝိခိုယ တက်ကြခြင်း စသည်ဖြင့် ရွှေသူရွှေသားတို့၏ တိုးတက်လာသော အရည်အချင်း ကို ထွေ့ရပါလိမ့်မည်။ *

အခြေခံကျောင်းဘိုက် ထိုကဲ့သို့ ကျေးရွှေသုန်းသော်ကြီး အသီး သီးကို ဝိနည်းတတ်နှင့် လျှော်ညီ့ဗာ အရည်အချင်းအပိုည့် ပေါ်ထွေ့က်လာအောင် ၄ ဘာင်းစုံ သင်ပြနိုင်မည့် အခြေခံ ကျောင်းဘိုက်ကြီးများလည်း မြှုံကြီး မြှုံငယ် အသွယ်သွယ်နှင့် ကြီးကျယ်သော ကျေးရွှေတို့၏ ရှိထိုက်ပါသည်။ ထိုကျောင်းကြီးများတွင် အကယ်၍ တာဝန်ယူနိုင်ပါမှ ပတိပတ္တိ ဌာနပရီယတ္တိဌာနခဲ့၍ J-မျိုးလုံးဘိုပင် ဆဲသဲမဲမဲ အမြှုံးစားရ ပါလိမ့်မည်။

*မှတ်ချက်။ ။ရွှေသော်ကျောင်းဘုန်းဓတ်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် သီးတင်းသုံး သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် သူပေါ်နစ်ပို့ကြွားပို့တော်ကို စောင်ထိန်း သောအားဖြင့် သီးလသီးကွာကို ဂရုပြုရမည်ဖြစ်ပါသောကြောင့် ညုတိ မဟုတ်၊ ပဝါရိတလည်း မရှုတ်သော ဒါယကာ၊ ဒါယကာမတို့အထံ ဓမ္မ်းအုပ် အပို့ခိုင်းခြင်း၊ ကလေးများကို စာသင်ပေးရ သည့်အတွက် တစ်စုံတရာ့ဓလာဘိုက် ဓတ်ကြီးခြင်းစသည်ကို ရှေ့ဌာနကြိုးရပါမည်။ အစိုးရအထံသော်မှုလည်း တစ်စုံတရာ့ ဓတ်ကြီးခြင်းကို မပြုကောင်းပါ။ အစိုးရက ဥပဒေအရ လျှော်သာ အပ်သောနည်းဖြင့် လက်ခံကောင်းမှု ပါသည်။

ပတိပတ္တိဌာန ပတိပတ္တိဌာနကိုအုပ်ချုပ်သော ဆရာသမားသည်
သူတော် အဘိဓမ္မာဆဲ အထိန်အလျောက် ကျွမ်း
ကျင်၍ ဝိနည်းအရာမှာမူ လွန်စွာ ကျမ်းကျင်သော, လာသ်ဂုဏ်ကို
လည်း မမြော်မြော်သော သူတော်စင်ဖြစ်ရပါမည်၊ မိမိအထံနား
နေထိုင်သော ဝိပဿနာဓရ ဝန်ဆောင်များကိုလည်း လာသ်ကို
လည်းကောင်း, ဂုဏ်ကိုလည်းကောင်း အပြစ်မြော်သော သူတော်စင်
ဖြစ်အောင် ဟောပြရှု သီလ သမာဓိ ပညာ ရ·ပါးသော သိက္ခာကို
လက်တွေ့ကျန် သင်ပြနိုင်ရပါမည်၊ ထိုသို့ ပတိပတ်ကို အားထုတ်၍
တစ်ပါးတည်း နေလိုသော ပုဂ္ဂိုလ်များကိုလည်း—

“ပါးဝါပြည်ဘို့ ဒွေမာတိကာ၊ သူတ်လေးဘာကာဝါရဲ၊
အမွှေ့တူ၊ ဝတ္ထုစကား၊ တရားသုံးပုဒ်၊ အားထုတ်ဖို့ရာ၊ ဘာဝ
နာနှင့်၊ ကမ္မာကမ္မ၊ ခုနစ်ဝ၊ နိယာယ မှစွာနကအင်္ဂါတည်း”
ဟူသော ဗဟိုသုတန္ထုတ်ပြည့်ငှေ့သာ နိယာယည်းဆန္ဒနှင့် ကပ်၊
ကွာ၍ တစ်ပါးတည်း နေစေသင့်ပါသည်။

ပရီယတ္တိဌာန ပရီယတ္တိဌာနကို ကြောင့်ကြပြုမည့် ပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ
ပို့စွဲကတ် သင်ပြုရန် လွှာယ်ကူးသော နည်းလမ်းကို
ရှာကြ၊ စီစဉ်နိုင်စွဲမ်းသော (စွဲမ်းနိုင်ပါလျှင် ဘာသနဲ့ရကိုလည်း
ကျမ်းကျင်သော)ပုဂ္ဂိုလ်များ စုပေ ၁၆၈၈၏လျှောက်ရှိရပါမည်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
အများထည်းမှု အသီးအသီးတာဝနဲ့၍ ကျေးဇူးကျောင်းတို့၏
သီတင်းသုံးနည်း နိယာယည်းကိုလည်းကောင်း၊ လွှာယ်ကူးသော
ပို့စွဲကတ်သင်နည်း နိယာယည်းကိုလည်းကောင်း အသီးအသီး ပို့ချဲ
၍ ဘာဝနာကိုလည်း အချိန်မှုန်မှုန် ပွားများလျက် ကြီးစား
ကြရပါလိမ့်မည်။

နိဂုံး ဤအစဉ်းအဝေးသို့ ကြောရှင်တော်မူလာကြသာ ဆရာတော် သံလာတော် အပေါင်းတို့ ပုဂ္ဂမြတ်စွာ၏ ဉာဏ်ပါဒအသနာဘေးများဖြင့် ဗုဒ္ဓဘုရားတော် ၏အလိုက်တော်ကို ပုဂ္ဂမဖော်ပြု၍ ကျေးလူးတ်ရင် ရွှေကျင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး အစဉ်းသာ ကျေးလူးရှင်ကြီးများ၏ ဉာဏ်ပါဒကသာအဖြားဖြားကို ခုတိယဖော်ပြုးလျှင် သာသနားတဲ့ ကွယ်ကြောင်းများနှင့် သာသနာတော်မူတွယ်ကြောင်းများကို တတိယဖော်ပြုခဲ့ရ ယခုအခါ ပြည့်စုံပါပြီ။

ဤအစီးစဉ်အတိုင်းသာ သာသနာတော်၏တာဝန်ကို ဆောင်တော် မူကြပါလျှင် မည်သည့်မေတ္တာကို ရှုတ်ချိန်မည် မဟုတ်တော့ပါ။ အပုံးနွောပမသုတ်၌ မိန့်တော်မူ မပေါ်သာ အပိုစ်ဘုမျာလည်း ကင်းကွဲပြု ရည်ရွယ်အပ်သာ ပါရမိစုံည်ပြည့်ဝို့သာ ရှုပါတော့သည်။ ဝန်ဆောင် သံလာတော်များကိုသာ ထောက်ပံ့ရသာ ဒါယကာ ဒါ့က မတို့မှာလည်း တာဝန် ပေါ်စွာဖြင့် လောက သံသရာ အကျိုး ပွားတိုးစရာ ရှုပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်သောအခါ ပုဂ္ဂမြတ်စွာပုံးတော်မူလာရခြင်း၏ အကျိုး ၅ “အတွောယ ဟိတာယ သုခါယ အဝမနှယ်နံ” ဟူသာ ပါ့မြတ်နှင့် ကိုယ်ညိုပါလိမည်။ ဤသို့လောကအကျိုး မွှေအကျိုး ၂-မျိုးလုံး ပေးနှင့်သော သာသနာတော်ကိုသာ နောက်လာမည့် သားစဉ် ပြီးဆက်တို့လည်း ကိုးကွဲပြုကြပါလိမည်။

ဤသို့ ဦးထိပ်ရှုက ယုံကြည့်စွာဖြင့် သာသနာတော်၏ ဉာဏ်ပါဒကို လိုက်နာမှသာ တို့းသူ ပြည့်သား လူအများလည်း အေးချမ်း

သာယာ နေ့နှင့်ပါလိမ့်မည်၊ ဤသို့ နေ့နှင့်သောအခါ “ဗုဒ္ဓဘာသာ ကြောင့် မြန်-နှံငင် သာယာလည်” ဟူသော သတ်းသည် ကမ္မာ အရပ်ရပ်သို့ ရှတ်ချည်းပုံနှံပါလိမ့်မည်၊ ထိုသို့ ပုံနှံသောအခါ ဤ မြေးမာနိုင်ငံသည် ကမ္မာ၏ အထွေထွေသုကာသုဖွှံ့ယ် တင့်တယ်လဲ၍ ကု ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ သာသန-တော်လည်း ရောင်ဝါ နေသို့ ထူန်းပါပို့ သတည်း။

ဝတ္ထာနနတာနှင့် ဝတ္ထာနှင့်,
သာသနသာ ဟိုတေသိနာ၊
သွေ့ပုံမှုကုပ်တွေနှင့်,
သာမူ ဝတ္ထနာ သွေ့မှုစာ။

သာသနသာ - ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၊ သာသန-တော်မြတ်၏။ ဟိုတေသိနာ-စီးပွားအစ်စ်၊ တရားအနှစ်ကို၊ စနစ် များ၊ အလိုဏ်သုသည် ပြု၍၏၊ ဝတ္ထာနှင့်-ဆရာတော်များ၊ မြတ်ဘုရား၏၊ တရားတော်မှု၊ ထုတ်ဆို၍ ပုံအပ်ကုန်သော၊ တောာနှင့် ဝတ္ထာနှင့်-မကျင့် မကောင်း၊ ကျင့်မှု ကောင်းမည့်၊ ကျိုးကြောင်းညွှန်ကြား၊ ဤကျင့်ဝတ်တရားတို့ကို၊ သွေ့မှုစာ-ဆိုလှယ်တဲ့မှု၊ သောဝစ္စာ့က်၊ ပြည့်စုံကြပေကုန်သော၊ သာမူ-ရွှေကျင်ရို့နဲ့၊ တော့ရို့က်း၊ ဝိသွေ့ရုံရို့က်း၌၊ ကိုင်းရှိုင်းခို့ အောင်း၊ သူ့တော်ကောင်းတဲ့သည်၊ သွေ့ပုံမှုကုပ်တွေနှင့်-သွေ့ခွေသွား၊ ခို့တော်ကောင်းထားသဖြင့်၊ ဝတ္ထနာ-ကျင့်ကြုံးဟုတ်၊ အားထုတ်နိုင်ကြ ပါကော်သတည်း။

သာဝါ သာဝါ ... သာမူ—။

အော်ကော် ပြီးပြီး

**အိမ်ခြေထာန၏ ပြန်ပြုအင်ဆောင်
ဂါထာများ နိယာ အနာက်**

'သာ အာရာ့၊ မဲယန မှာမတနဲ့
ယာတိ ဝံသာ သမုတ္တာတိုး?
ပရိဝတ္ထိနှင့် သံသာရေး၊
မရိတော့ ငြကာ စိုး နှုန်းတေား။

အာရာ့ - ပူးကံစုံ၊ ရိုင်းဝန်းမြှဖို့၊ မီးရှူးဗျား သန္တုစင်း၊ ပွဲ့ဗျား
မြင်၍ လာသေား၊ ယော ပုတ္တေန - ကျောက်ဆကာင်း တစ်လုံး
ပမာသုံးဖို့၊ တိုင်းလုံးကျော်ကြား၊ အကြိုင် သားတော်တစ်ပါး
အကြောင်း ဝံသာ - ဆွဲရင်းမျိုးချာ၊ သူမှု ငါမျှ၊ မကသယ်ကျိုးဗျား
ဘစ်နှုန်းလုံးသည်၊ သမုတ္တာတိုး အောက်တန်းမှ ဖြင့်၊ အဆင့်လင့်
ဖြင့်၊ စွင့်စွင့်တက်လှမ်းဗျား၊ အထက်တန်းလို့၊ အာတိ - သခုလည်း
ကောင်း၊ နောင်းလည်း ကောင်းဖို့၊ ကောင်းမကောင်း ပုံသေး၊
ဓမ္မက်ရုပေ၏ သော ပုံတ္တော့ - အမျိုးအနှုန်း၊ အားလုံးသယ်၍၊
သက်ဝယ်ခေါ်သား၊ ထိုသားတော်တစ်ပါးသည်သား၊ အာတေား
အမျိုးသားတို့၊ တို့ပွားစွဲရှား၊ ဖွား၍လှုပော်၊ သံသာ နှုတ်ချို့၊ ကြိုဆို
သိုက်ပါပေ၏၊ ပရိဝတ္ထိနှင့် သံသာရေး - တစ်ပြာင်းပြန်ပြန်၊ အဖော်
စန်းဖြင့်၊ မှန်မှန်ပြောင်းလဲ၊ သံသာရေးတို့၊ မရိတေား - တစ်ဘဝ
အာတိ၊ အဆုံးသတ်သဖြင့်၊ နေ့ပိုမိုရောင်သွေး၊ သော်လပြီးသေား
ကော်ဝါ - ဘယ်နတ် ဘယ်လူ၊ အဘယ်သူသည်မှုလည်း၊ နှုန်းတေား
ရှုပါတော့အုံနည်း။

၁ ပါတီမောက္ခု ပိုဘောဇာနှုန်း၊
အပြော ဒီရိတ် အဟော၊
ပညာ လောကနာဇာန်၊
န ဘိန္ဒြေ သီလသံဝရဲ။

ပ ပါတီမောက္ခု - ပိုနည်း ပို့ကတ်, အရပ်ရပ်နှုန်း, ပညာတဲ့ ထူး
ပေါ်, သိက္ခာပုံး သီလတော်ကို၊ ပိုဘောဇာနှုန်း - မကျိုး
မပေါက်, မညီးပျောက်ဘဲ, တိုးတော်စေချင်, သုတေသနတဲ့
သည်၊ ဒီရိတ် - လွန်စွာ စုံမက်, ကိုယ့်အသက်ကို၊ အပြောဇာ-
မံ့တံ့, နှဲတရ္ဗားဖြင့်, 'တွန်ကာ လွန်ကာ, စွန့်လိုက်ရတော်မှုး
လောကနာဇာန် - ဖြော့သူ လူနတ်, ဖြတ်သက်မြတ်သည်, နတ်
နတ် ထိပ်ထား, ဘ ဘုရားသည်၊ ပညာ - အာဏာတော်မြတ်,
မိန္ဒြာတော်မြတ်ရှုံး, ပညာတဲ့တော်ဖော်, ဟောပြုတော်မူအပ်အသာ
သီလသံဝရဲ - ကိုယ် နှုတ် နှစ်ထွေး, ချုပ်တည်းစောဦး, ကုပ္ပါ
ကိုးသောင်, ကျော်စားစောင်မြင့်ဟီး၊ သီလတော်ကြီးကို၊ န ဘိန္ဒြေ-
အင်္နာတော်ချုက်, ဦးတိပ်ရှုက်ရှုံး, မဖျက်မိစေ, ... စောင့်စည်းဘာဌ္း
ပေသာတည်း။

အနေသနာယ စိတ္တံ့ပါ,
အဇေန်တွာ ပိုက္ခာကော်
အားလုံး ပရီသောဇာန်း,
သွေ့ပွဲပွဲတော် ယဘီး

ပိုက္ခာကော် - ဘုရားမျက်နှာ, သာသနာနှင့်, ကိုယ့်မှုံး
နှုန်းရေး, မြှုပ်တွေး ဆင်ခြင်, ပညာရှင်လည်း ဖြစ်ပေထော်သား

သုဒ္ဓိပြည့်တော့ — ဘယာမဖက်, သုဒ္ဓိတွက်ကြောင့်, ခ္ခါထွက်သမှု, ရဟန်းပြုခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပေထော်သော၊ ယတိ—ဘာသနာဝန်, အားထွန်းကြီးပမ်း, ထမ်းစို့ရည်ရော်, ရဟန်းတော်သည်။ အနေသနာယ — ဘုရားကိုဆုပ်, လွန်သေးနှပ်သည့်, အယုတ်တမာ, လေးဖြာပစ္စည်း, ရှာဖွေနည်း၏၊ စိတ်ပို့ပြုလုပ်ဖို့ရန်, စိတ်အကြံကိုမျှလည်း၊ အလနေတွာ့ — ဘာသနာအရှိန်, ကိုယ့်အရှိန်၏, ဂုဏ်သိရှိ ညွစ်ပေ, မဖြစ်စေဘဲ၊ အာမိပ်—တစ်သက်လျှောမျှ, တစ်ဝမ်းဝဖို့, တစ်ခဏတွက်ကလေး, အသက်မွေးကို့၊ ပရိသောမေယျာဝန်းကျင်းပမ်း, ပြစ်မျိုးကင်းအောင်, ရှုပ်းလင်း သုတေသနာင်ရုံသတည်း။

မြိုပ်ရင်း ဆရာဝတ်ဘုရား၏
သုတေသန ၄ ပါး အကျဉ်း

မသိလျှင်—တွယ်, သိလျှင်—ပြယ်,
တွယ်လျှင်လည်း ဘေး, ပြယ်လျှင် အေးး

အခို့ပါယ်။ မြိုပ်ရင်း ရုပ်နာမ် ခန္ဓာနှင့်တက္က အပြင်ပ အာရုံတွေ့ကို ခုက္ခမှန်း မသိကြသောကြောင့် တဏော သမုဒယဖြင့် တွယ်တာ၍၏ နေကြသည်။ ခုက္ခမှန်း သိတတ်သော မဂ္ဂသစ္ာ ညောက် ပေါ်လာလျှင်ကား ထို တွယ်တာမှု တဏောသည် အလုံးလုံး ပြယ်သွားလိမ့်မည်။ တဏောသမုဒယဖြင့် တွယ်စာ

၄၆

၁၅၈၀၊ ကမ္မာနာန်

နေသမျှ အေးလုက္ခဏ္ဍာ ပိုင်းပိုင်း လည်၍ နေကာ နှဂုံးယဉ်ဘာ
အမှန်ဖြစ်၍၊ တူယ်တာမူ ပြီယိုမုံသာ နှိမ်ရောခ နှိမ်ဘန်၍
အာရုံပြု၍ အေးအေးမြှမြှ နေရလိမ့်မည်။

ဘဟရကန္တာရုံ အစုတော်ဘုရားကြီး၏
၂၁၀၂ ကမ္မာနာန်

ချို့— သေ၊ ပြစ်—ပျက်၊ ရာ—ကုန်၊ ဆုံး—ကဲ၊ ပူဆင်းလှို့၊
မလွှဲ ဒိဋကမ္မာန်းထဲ။

ဇလာဘကြီးလျှပ် ဓုက္ခကြီး၏၊ ဇလာဘနည်းလျှင်
အုက္ခနည်း၏၊ ဇလာဘမရှိလျှင် အုက္ခမရှိ။

အသာနာတက်လရား ဇလျာဘက်ထားရှုက်
၌၊ ပြီး၊

နောက်ဆက်တွဲ

ဝိနိဒ္ဒယွေးနှင့် ဝိနိဒ္ဒယွေးပေးအောင်
ခြေကျင်ရှိက်း၏ စိုးစိုးချက်နှင့်
နည်းလမ်းညွှန်ပြချက်
မာတိကာ=ခခါင်းဝါ

၁။	စိစစ်ဖို့ရန် စည်းဝေးကြခြင်း	—	၇၇
၂။	အသိဓလေဟာရနွေရရ စံကင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ထွေဝါခေတ်	—	၇၀
၃။	ဝိနိဒ္ဒယွေးများနှင့် သက်ခိုင်ရာကို ပါဂိုလ်တော် အမြဲကထာတိမှ ထုတ်ယူကြခြင်း	—	၈၂
၄။	ဝိနိဒ္ဒယွေးပေးကို ဝိနည်းတော်နှင့် နှီးနှောကြခြင်း	—	၉၂
၅။	ခြေကျင်ရှိက်းက ဝိနိဒ္ဒယွေးကိုလိုသာ လက်ခံ၍၊ ဝိနိဒ္ဒယွေးနှင့် သက်ခိုင်များအကြောင်း	—	၉၃
၆။	ဂိုဏ်းပေါင်းစုလက်ခံနိုင်မည့် စည်းမျဉ်းကို အကြံပေးကြခြင်း	—	၉၇
၇။	ခုတိယစည်းဝေးခြင်းနှင့် ဆရာတော်ကြီး၏ အမိန့်တော်	—	၁၀၀

၁။ စိစစ်ဖို့ရန် စည်းဝေးကြခြင်း

- (က) ၁၃၂၂-ခုနှစ်၌ ဝိနိဒ္ဒယွေးနှင့် ဝိနိဒ္ဒယွေးအက်ဗျာပေးကို
စိုးစိုးပြင်ဆင်ရန်အတွက် နိုင်ငံတော်အစိုးရသည် ဆရာတော်
များနှင့် လူကြီးများပါဝါစ်သော ကော်မီတီတစ်ရပ်ကို
နှုံးခဲ့ပါသည်။

- (ခ) ထိုအဖွဲ့မှ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းမှ အနီးစခန်းဆရာတော်နှင့် ဆရာတော် ဥုံးလာနေယျဗုံးစွဲတွေ ပါဝင် ရွှေးနှေးကြပါသည်။
- (ဂ) ထို ဆရာတော်များသည် အစည်းအဝေးကို ရက်ရှုသု ရပ်
ထားချိန်ဝယ် ရှင်ကုန်မှ ပြောကြတဲ့၍ ငါးကြံခဲ့သယျေ
အကြောင်းအရာကို တပေပါ်းလဆင်း ၁၄-ရက်နှင့် ရွှေ
ကျင်ဂိုဏ်း၏ ဥက္ကဋ္ဌ မဟာနာယက အဘိုးမေးယာရှုကြရှု
စံက်း ဆရာတော်ဘုံးကြီး အမျှူးပြုသော သံလာတော်
များအား လျှောက်ထားကြပါသည်။ [ထိုအစည်းအဝေး၏
ရွှေကျင်နိုကာယ ခုံးတို့ယွက် မဟာနာယက ပြောင်းမြှု
ဆရာတော်နှင့် တက္က၊ မဏီလေး-စစ်ကိုင်း-မင်းကွန်း-အမရ
ပူရမှ ဝန်ဆောင်ဆရာတော်များနှင့် ကျောင်းထိုင် ဘုံး
တော်ကြီးများ ပါဝင်ကြပါသည်။]
- (ဃ) ထိုအစည်းအဝေး၏ အဘိုးမေးယာရှုကြရှု စံက်း ဆရာ
တော် ဘုရားကြီးသည် ရေးဦးစွာ ဉာဏ်ပေးတော်များ၏
ထိုးပဇ္ဇိများကို စိစစ်ကြဖို့ရန် အမိန့်ပေးပါသည်။

၅။ အဘိုးမေးယာရှုကြရှု စံက်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ဉာဏ်ပေးတော်များ

- (က) ဥပဇ္ဇိစ်ရေးအဖွဲ့တွင် ပါဝင်သော အနီးစခန်းဥုံးပလ္လိတ်
နှင့် ဥုံးလာနေယျဗုံးစွဲတွေ လျှောက်ထားချက်ကို ကြေားရ

သဖြင့် ယခုအခါစည်းဝေးကြသောတာဘန် ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်
များအား ဥပဒေစိစစ်ရှားယ် ဒိတ်ချင်း စေတနာရင်း
ကောင်းကောင်းထားကြဖို့ သဘီပေးလိုသောဆန္ဒ် ဖြစ်
ပေါ်လာသည်။

- (ခ) “ကေပူဂူလော ဘိက္ခဝေ လောကေ ဥပ္ပါဒမှာနော ဥပ္ပါဒတိ
ဗဟိုဇန်ဟိတ် ယ ဗ ဘဇန်သူရ အါယ” စသော မကကနိပါတ်
အဂ္ဂတ္ထိရုပ် ပို့ဗတ်မြတ်နှင့်အညီ ကျိုသတ္တေလောကကြီးထဲ၌
ဖြစ်တောင်းဖြစ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ပါး ဘုရားတစ်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်
တော်မူလာလျှင် ရှုပ်လူအများ စီ.ပွားချမ်းသာ မဂ်ဖို့လု
နို့မြာန်တိုင်းအာင် မဂ်လာကို ရရှိနိုင်ကြပေသည်။
- (ဂ) ဗြို့မြတ်စွာ၏ ကိုယ်စားတော်သဖွှယ် ဖြစ်ပေသော သာသ
နာဇတ်သည်လည်း ပြည်ထောင်စုအစိုးရနှင့်တက္က တိုင်းသူ
ပြည်သား လူအများ၏ ကုည်းစောင့်ရောက် ပုံထောက်မှု
ကြောင့် ကျိုပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ဝယ် တင့်တယ်
စုံ တည်နှုնပေရကား ကျိုနှုնင်းသူ နှုնင်းသား ရှုပ်လူအများ
၏ စီးပွားချမ်းသာ မဂ်လာအကျိုး ပွားတိုးဖို့သာ ဖြစ်သင့်
ပေသည်။

- (ဃ) ထို့ကြောင့် ယခုစည်းဝေးကြသော ဝန်ဆောင် သံစား
တော်များနှင့် ဂိုဏ်းအသီးအသီးဝယ် သာသနာ့တာဝန်ကို
အားသွေ့နှင့် ပြီးပမ်း ထမ်းဆောင်တော်မူလျက် ရှိကြပေ

သာမာ ဆရာတော် သံသာတော်ယူးသည် သာသနာတော်
ကို ဖို့ပြု ဇန်နဝါရီသံသာတော် ကြိုးပွားခြင်း၏ ကြိုးပွားဖို့ရင်
“သာသနာတော်သည် ငါ့မြို့”ဟုလည်းကောင်း၊ “ငါကို
အကြောင်းပြု၍ သာသနာတော်ကို စည်ပင်စေမည်” ဟု
ကြိုးဝါးကာ “ငါလည် သာသနာတော်ဖို့” ဟုလည်း
ကောင်း၊ ဤသာသနာတော်ကို အကြောင်းပြု၍ သာသနာ
ဒါယကာ ဖြစ်ကြသော ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံသားတို့
၏ ကြိုးပွားရေးကို မြှုပ်ဆတ္တားကာ “သာသနာတော်သည်
နိုင်ငံတော်ဖို့”ဟုလည်းကောင်း ကိုယ်စိုက်ယင် အခိုးနှင့်
ကာ ဤ ပို့နှုန်းကို ပိန္တည်းတော်နှင့် အလျော်ဘုံးထဲ့
ဖြစ်အောင် နည်းလမ်းညွှန်ပြုသင့်ပေသည်။

- (c) သာသနာတော်ကို မြှုပ် ပိုင်း လောကကြိုးပွားရေးကိုသာ
မြှုပ်တွေးလျက် “သာသနာတော်သည် ငါ့မြို့”ဟု ယူဆ၍
ဤ ဤ စွဲယက် ပိုင်းလျှင်ကား “ မှ ရို ဘွဲ့တော်စင်ယူး
ငော်မှ ဇန်နဝါရီဘာအတွက် တိမ်းပါး ယိမ်းပါး ပြုတတ်
ပါသေးသည်” ဟု အောင် ပေါ်ပေးတော်မြှုပြုးလျှင် သူ့နှင့် ပိုင်း
ဟောမဝတယုတ္တု လာသော ဆရာတော် J-ပါးကို ညွှန်ပြ
တော်မြှုပြုးလျှင် ရွှေကျော်ရိုက်း၏ ဝန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်ရှား
လည်း “ သာသနာတော်သည် ရွှေကျော်ရိုက်းဖို့” ဟုသာ
သဘောမထားဘဲ “ ရွှေကျော်ရိုက်းသည် သာသနာတော်ဖို့
ရွှေကျော်ရိုက်းသည် ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံဝါရို့” ဟု
သဘောထားလျက် ရှင်တော်ဘုရား၏ ပို့နယ်ဥပဒေးဘာ။
နှင့် ညီယွှန်အောင် ပိုင်းကြော်ရှုံး သတိပေးတော်မူသည်။

နှုတီအျက်။ ၂၅ ကသေပသူရားရှင် ပရီနိဗ္ဗာန် စံဘော်လူပြီးနောက် ရဟန်းငါးမျိုး အမြဲအရရှိသော သီလဝန္တ်ပံ့ဗုက္က ၃ ၆၆ အောင် ဖြောကြရုံမက၊ စိနည်းအဆုံးအဖြတ်၏ ကျွမ်းကျင် သုတေသနကြောင့် အမှုသည်အများပင် စေးစွာသောွာနမှ အဆုံးအဖြတ်ခံဖို့ရန် လာကြရသော ဆရာတော် ၂၂ ပါး ရှိလေအည်း အဓိတ်ပါး၌ အပြုံရှိသော ရဟန်း ဟစ်ပါးသည် သက္ကာန်း သပိတ် ပရီက္ကရာများကို ထူး၍ (လာသံသိုး၌) ထို ဆရာတော် ၂၂ ပါးအထံ တပည့်ခံလေ သည်။ ထို့နောက် ဆရာတော်များနှင့် အဆတ် ရမ်းနှီး စာသာအခါး “မသုသည်အရပ်မှ စောဒက ပုဂ္ဂိုလ်က အမှု တက်သွင်းလာလျှင် လက်မခို့ရန်” အသန်တန် လျှောက် ဖြောင်း အမှုကို လက်မခံဖို့ တာဝန်ယူလိုက်ကြလေသည်။

ထို့နောက် ထို့ အမှုသည်ရဟန်းသည် စောဒကလုပ်၍ အမှု လုပ်မည့် ရဟန်းထံ သွားပြီးသွေး “ငါ၏ အမှုဟာ ဝိနည်းဓို့ရှိ ဆရာတော်များအထံ၌ ပြီးခဲ့ပါ” ဟု မခံချင်စရာ စကားကို ပြော လေသော်၊ စောဒကလုပ်မည့် ရဟန်းလည်း မခံချင်သောကြောင့် ထို့ဆရာတော်များထံ သွား၍ “အရှင်ဘုရားတို့သည် သာများနာ စောတ်ကို စစောင့်ရှောက်၊ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုသာ စောင့်ရှောက်ကြအည်၊ ဒီကနေ့မျှဝါ၍ အရှင်ဘုရားတို့ တရားဆုံးဖြတ်ဖို့ မဆောင့်စတာ့ပါ၍ ယနေ့မှပင် မြတ်စာဘုရားပရီနိဗ္ဗာန်စံတော်မူတာ အစစ်ပါဘူ” ဟု ဝမ်းနှီးပမ်းနဲ့ ငို့ကြေးကာ ပြန်သွားရှုံးလေသည်။ ထို့ဆရာတော် ၂၂ ပါးလည်း ထို့ကိုစွာအတွက် ကြီးစွာ နောင်တရာ့၍ ပုံတေသေ

အခ ၁ သံလ ပညာ အလိုအားဖြင့် အထက် နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ထိုက်
သော်လည်း ထို အဂတိလိုက်မှုကြောင့် အထက် နတ်ပြည်၌ ဖြင့်
ဘဲ တစ်ပါးသည် ဟိမဝန္တာ၌ ဖောမဝဝ နတ်သိလူး၊ တစ်ပါး
ကား သာတာဂိရိတောင်၌ သာတာဂိရန်တိလူး ဖြစ်လေသည်။】

၃။ ဝိနိုဒ်ယဉ်ပဇ္ဈားနှင့် သက်ဆုံးနှင့်
ပါ့်ကြတော် အငွေကထာတို့မှ ထုတ်ယူကြခြင်း

(က) ဝိနှယ်ဓရအမည်ရ ပုဂ္ဂိုလ် ၂ ဖျိုး

၁။ “ဝိနှယ်ဓရ” ယဒီဒံ ဥပါလီ” စသော အဂုဏ်တွေရ တေအင့်
ဝင် ပါ့်ကြတော်စသည်ဝယ် ဝိနည်းအရှင် ကျွမ်းကျင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ကို “ဝိနှယ်ဓရ” ပုဂ္ဂိုလ်ဟု ခေါ်သည်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်
သည် ဝိနည်းဆုံးဖြတ်မှု မပြုသော်လည်း “ဝိနှယ်ဓရ”
အမည်ရသည်။

၂။ “သငေ အနိုင်ကော တုဝန္တီ သငေ တဲ့ သံသမင္ဂား
မြတိဖဲ့ အမိကရကဲ ဝိနိုဒ်တဲ့ နိသိမ္မား င်နှယ်ဓရော”
ဟူသော ပရီဝါအငွေကထာ၊ ဒုတိယ ဂါတာ သံကိုက
အဖွင့်နှုကား တရားဆုံးဖြတ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း “ဝိနှယ်
ဓရ”ဟု သုံးစွဲ၏ ဤ ဝိနှယ်ဓရကို “အနိုင်က” ဟူလည်း
ခေါ်၏။

(၁) အနုဝင်ကပိနည်းပိုင် ဂုဏ်ဆင်၏ ၁၀ ပါး

[အနုဝင်က ပိနည်းပိုင် ပုဂ္ဂိုလ်သည် မူလ ဝိနည်းခုံပုဂ္ဂိုလ်ထက် ပိုမို၍ တတ်သိဖို့ လုံကြောင်းမှာ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူအပ်သော စူွေဝါပါ့ဌီတော်၊ သမထွာနက (၂၂၃)၌ ယာသော ဆင်၏ ၁၀ ပါးကိုကြည့်၍ သိသာ ပါသည်။]

- ၁။ သို့လဲသိကွာနှင့်လည်းကောင်း၊ အကျင့် ကျက်စားစာအရပ် နှင့်လည်းကောင်းပြည့်စုံ၍ ထော်သာအပြစ်ကိုပင် (မကျူးလွန်မြို့အောင်) ကြီးကျယ်သော အပြစ်ဟု ရှုလေ့ရှိခြင်း။
- ၂။ ပို့ဗောက ၃ ပုံကို သင်ယူ၍ ကြေားနာအပ်သမျှ ကိုလည်း ဆောင်ယူ မှတ်သားနှင့်၊ စုံဆောင်းနှင့်ခြင်း။
- ၃။ “ ဒွေးမာတိကာ ” ဟု ခေါ်အပ်သော ပါတီမောက်ကို အကျယ် ဝိဘင်းနှင့်တက္က နှုတ်ရ ဆောင်နိုင်ခြင်း။ [ကြို အင်္ဂါကိုကား ယခုအခါကျမ်းစာအုပ်များ ရှုံးနေ၍ ကျမ်းစာ ကြည့်လျှင် အနက်ထင်၊ အဓိပ္ပာယ်သိခြင်းဖြင့် ပြည့်စုံ စေကြရသည်။]
- ၄။ အခြား ပို့ဗောကထက် ဝိနည်း၌ အထူး ကျမ်းကျင့်၍ (အမိ ပျိုးယူအဆုံး) သွေ့ဆောင်ရာသို့ မပါခြင်း။

- ၅။ အမှုအတိက် ဆန္ဒကျင်ဖက် ဖြစ်နေကြသော စောဒက် ငှါ်
တက တိုက် နားလည် နှစ်ထားစေနိုင်ခြင်း၊ အဓမ္မ စသည်
ကို အခမဲ့ယူ ဉာဏ်ပြုင့်ရှုစေ ကြည့်စေနိုင်ခြင်း၊ ကြည့်လင်
စေနိုင်ခြင်း၊ [ဤအင်္ဂါကား အမှုသည်ကို အကဲခတ်တတ်
ပါးနံပါး ပြည့်စုံပေါ်ခဲ့မည်။]
- ၆။ အခိုက္ခရုံး ဖြစ်သရုက္ခို ပြိုးစေမှု နည်းလမ်း၏ ကျင်း
ကျင်ခြင်း။
- ၇။ အခိုက္ခရုံး ငါ ပါးကို သိခြင်း။
- ၈။ အခိုက္ခရုံး ဖြစ်ခြင်း၏ အဓကြောင်း (သောကရဝါး
စသည်) ကို သိခြင်း။
- ၉။ အခိုက္ခရုံး၏ ပြိုးစေးကြောင်း (ဓမ္မ၊ ဝိနယ်၊ သာသန) ကို သိခြင်း။
- ၁၀။ အခိုက္ခရုံး၏ ပိုးစေးခြင်းသိုး ရောက်ကြောင်း (သမတ
၂-ပါး) ကို သိခြင်း။

(၅) အခိုက္ခရုံး လက်ခံပုံ အခြင်း ဘဏ်

- ၈။ “အခိုက္ခရုံး”ဟု ခေါ်အပ်သော ဆုံးဖြတ်ပွဲယ် အမှုဘဝ်၏
ခုသည် သံယာ့အထံသို့ ငရာက်လာလျှင် ထိုအမှုကို ဆုံးဖြတ်
ဖည့်ပုဂ္ဂိုလ် အချင်းချင်း တိုင်ပင်ရှု (ပြီးပြတ်အောင်)
ဟုံးဖြတ်နိုင်ပုံရမှ လက်ခံရမည်။ ဓမ္မဝိနယ်နှင့်အညီ ဆုံးဖြတ်

၍ ပြီးပြတ်ပုံမရလျှင် လက်မခံရ”ဟု စူးစွာ ပါ ပါ၏တော် အမိ
ကရဏ ရူပသမန သမထ(J.J.J)၏ ဘုရားရှင် မိန့်တော်မူ
ပါသည်။

- (၂) ပင်မခုံပေါ် ဘယ်ကတ္တာပုံစံ အွဲကထားလည်း ဤသို့ မိန့်ဆို
ထား၏၊ မိန့်ဆိုပုံကား၊ သံလူအလယ်သို့ စောဒနာမူ
(အကြောင်းဝတ္ထု)သက်ရောက်လာလျှင် စောဒကစိုးက
(J-ဖက် အမှုသည်)တို့ကို။
- (၃) “ငါတို့ အဆုံးအဖြတ်ဖြင့် ကျေနပ်ကြမည်လား” ဟု မေး
၍ “ကျေနပ်ကြရပါမည်” ဟု လျောက်ကြမှ ထိအမှုကို လက်ခံ
ရမည်။
- (၄) “ဆုံးဖြတ်ကြသေးတာပေါ့ ဘုရား၊ တပည့်တော်တို့ နှစ်
သက်လျှင် နာယူကြရ မှာပေါ့” ဟု မာရ် မာနသံဖြင့်
လျောက်ကြမှုကား ထိအမှုကို လက်ခံသေးဘဲ “ကိုယ်
တော်တို့သည် စေတီတော်တို့ကို ရှိခိုးချေကြပ ပြီး”စသည်
ဖြင့် စကားကို ပြောင်းလဲ၍ (ကြီးရှည်ရည်ဖြင့် လွှတ်ထား
သကဲ့သို့)အမှုကို ကြန့်ကြာအောင် ဆိုင်းင့်ထားရမည်။
- (၅) ထို့နောက် ကာလကြာ၍ အမှုသည်တို့၏ ဘက်သား ရဟန်း
များတို့ အရပ်တစ်ပါးသို့ ထွားကြသောကြောင့် အမှုသည်
ရဟန်းတို့သည် မာနမာန လျောချု၍ “အဆုံးအဖြတ်ခံလို
ပါကြောင်း” ထပ်လောင်း တောင်းပန်သော်လည်း သုံး
ကြိမ်တိုင်တိုင် ပြုးဆိုပြီးမှ ထိုအမှုကို လက်ခံခဲ့းဖြတ်ရမည်။

(ယ) အဓိကရှင်း ဆုံးဖြတ်ပုံ

(၁) အပိုဒ်၌ အမှုလက်ခံပုဂ္ဂို ပြခဲ့ပြီ၊ ထိုအစီအစဉ်အားဖြင့် တရားဆုံးဖြတ်မည့် အနုံငွေကဝိနည်းခိုရပုဂ္ဂိုလ်က ပိုင်လောက်မှု လက်ခံပြီးသောအခါ J-ပက် ပရီသတ်ကို အကဲးတ်ရ, စဉ်းစားရ ဦးမည်၊ ထိုသို့စဉ်းစားသောအခါ။

၁။ ပရီသတ်၌ အလုပ်ပုဂ္ဂိုလ်တွေများနေလျှင် (အာပတ်သင့်ရ မှာလည်း မပြောက်, အကတိလိုက်ရမှာလည်း မပြောက် တတ်သူကို ဤနေရာ၏အလုပ်ဟု ခေါ်ပါ) များစုလိုက်၍ ဆုံးဖြတ်ခြင်းဖြင့် တရားမှန် မဖြစ်နိုင်သောကြောင့် ဥပ္ပာ ဟံ့ကာသမျှတိဖြင့် ဂက်အဂ်၏၁၀-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အနုံငွေကဝိနည်းခိုရ J-ပါး, ၃-ပါး ရွှေးချယ်ရမည်၊ ထို ရွှေးချယ်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် “အခြား သူများ ဝကား မပြောရ” ဟု တားမြစ်၍ ထိုပရီသတ်၌လည်း ဆုံးဖြတ်နိုင်၏၊ ပရီသတ်မှုခွဲ၍ သင့်တော်နဲ့ အရပ်၌လည်း ဆုံးမှတ်နိုင်သည်။ [ဂိနည်းခိုရ၏ အဂ်၏၁၀-ပါးကို ရွှေ့နှုန်းပြခဲ့ပြီ၊ ထိုဝိနည်းခိုရကို ရွှေးချယ်၍ လမ္မားတိပေးခြင်းကို “ဥပ္ပာ ဟံ့ကာ သမျှတိ” ဟု ခေါ်သည်။]

၂။ ပရီသတ်၌ ဗာလပုဂ္ဂိုလ်တွေ များနေလျှင် (မိမိဘုံအမှုကို စပ်အေးသောအခါ ငရေရ လည်လည် မပြောတတ်, တပ်ပက်အမှုသည်ကို ပြန်၍ မမေးတတ်, မချေးပတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို “ဗာလ” ဟု ဤနေရာ၏အုပ် ခေါ်ပါ) ထိုဗာလဘုံကို

စင်ဆေး မေးမြန်းဖို့ ငါယဉ်းသောကြောင် “အသင်တိုင်း”
သာဘာတူသော ဝိနည်းဓရပုဂ္ဂလှုပျော်ကို ရှာကြပါ့”
ဟဲ တိုက်တွန်းပြီးမှ ထိုရွှေဆောင်ရွှေရွှေက် ဝိနည်းဓရများကို
မေးမြန်း၍ ဆုံးဖြတ်ရသည်။ [ဤနည်းသည် ယခုအခါ
လွှဲတာများ၏ ရွှေနေရာမြိုင်း၊ ဝိန္ဒြယ်ခံဥပဒေ့ခြိမ်
တဲ့ နှစ်သက်ရာ ဝိနည်းဓရကို ရှာရခြင်းနှင့် တစ်ထပ်တည်း
တဗုံး၏။]

- ၃။ အလို့သည်းမများ၊ မာတလည်းမများသော ပရီသတ္တု
ကား နှင်းလာသော အနှံကို ထိပို့သတ်တွင် ထင်ရှား
သော ဝိနည်းခိုင်ပုဂ္ဂိုလ် ဆုံးဖြတ်ရုံသာ။

- (c) မကျေနပ်၍ အဆင့်ဆင့် အဆုံးအဖြတ်ခံပုံ

၄။ ရွှေဝါပါဌီတော် သမထက္ခနကု၌ “သာဝဏ္ဏပြည် သံသာ
တော်များက အမိကရှင်း ဆုံးဖြတ်ပြီးသောအခါ မကျေ
နပ်၍ အခြားကျောင်းတိုက်၌ ရှုံးသော ဝိနည်းခိုင်ပုဂ္ဂိုလ်
အများထံ အဆုံးအဖြတ်ခံပုံ၊ ထိပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဆုံးဖြတ်ထံနှင့်
သာဝဏ္ဏ သံသာတော်များ၏ ဆုံးဖြတ်ပုံသည် ထပ်တူကျ
ဘဖြင့် မကျေနပ်၍ အခြားကျောင်းတိုက်၌ ရှုံးသော ဝိနည်း
ခိုင် ၂-ပါးထံ အဆုံးအဖြတ်ခံပုံ၊ ထို့အတဲ့ မကျေနပ်ပြန်၍
၂-ပါးအထံ၌ လည်းကောင်း၊ တစ်ပါးအထံ၌ လည်း
ကောင်း အဆုံးအဖြတ် ခံပုံများကို”ပြေတော်များ။

၂။ ထို့ကြံးကြုံသူ၏ အားလုံးလည် ထပ်ဘုက္ခန်သောနှုတ်၊ မကျော်သော၏ ဘုရားရှုံးအထံဘော်သို့ နေက်လာသော အား ဘုရားရှုံးည် “အမိကရှုက်း ကောင်းစွာ ထုံးဖြတ် ပြီ၊ ငြုပ်းအေ ပြီးပင် ဖြစ်၏၊ သို့သော ထို ရဟန်းတွေ့ကို ကျော်ပေါ်တော်း၏ စာရေးတဲ့ ယူဆစွုံး များနာလိုက်ပါး ဆုံး ပြတ်ကြုံလ”ဟု မိန့်ဘာ့မူးသည်။ [“များနာလိုက်”ဟုရှိ စာရေးတဲ့ဝေသာ ပုဂ္ဂိုလ်သည် မေ့ဝါဒီပုဂ္ဂိုလ်ပျား အောင် စာရေးတဲ့ကို ပါးနပ်စွာ ဝေရပါသည်။]

(၁) အဆုံးဆင့် အထုံးနဖြော်ခံရှိုးထုံး

ယာသနာဘော်းယ် ဒီးည်းဆုံးဖြတ်ရန်းပို့ရှုံးပုဂ္ဂိုလ်သည် မေတ္တာကျော် ကြိုးမှား၍ ဝိသက္ကပုဂ္ဂိုလ်အပေါ်မှာ အပြုံ့ပုဂ္ဂိုလ် စေလိုသော ဆန့်ပျော်ပြုစွာ ရှိစေချိုးဖြစ်ပါသည်၊ ပစ္စည်းဝါယျာ ဆုံး ပြတ်ရာသွေ့သည်။ ပို့ခေတ်နား လွှာစွာရှိုးသား၏၂၂ ဖက်လုံး မအစ် နား ဝေလိုးသာ အန်းရှုံးပါသည်၊ အားတို့လျှင် လုံးဝ ရှောင်ကြုံ ရပါသည်၊ လုံးကြောင့် မိမိအထုံးနဖြတ်ပြု့ မကျော်ပေါ်သေားသူကို မဆိုယားသီး၊ မိမိသုံးပျော်ပြု့ နှင့်နာမည် ထင်ရသူကို အခြား ပို့နည်း ပို့ရှုံးအထံသို့ ဝေသွာတ်ရှိုးရှိုံးပါသည်။ [ပဋိမပါနာင်က အင့်ကယာ (၂၀၀) ပို့နယ်ခုလက္ခဏာကို ကြည့်ပါ။]

(က) အူရှုံး၏ အကူအညီတင်းမှမည်

အ။ ဖီစီတိပါဒီတော်၊ ဘိက္ခုနိုဝင်ဘ်း၊ ဥဇာဒါသီတသီက္ခုသု၍ ဖြေ “သား ၂-ယယာကိရိုအသာ ဥပါသကားတစ်ယယာက် သည် သူ၏ သွားသားမှ တိုက်ကို ဘိက္ခုနိုသံလာအား ရွှေပြီး၍ စုတေသွားသောအခါ သွွှဲတရား မရှိသာ သားက လွှဲပြီးသာဏ္ဍာတိုက်ကို မလျဘူးဟု ပြုး၍၊ ထိုသာဏ္ဍာ ဘိုက်ကို ရလို့အကြောင်းဖြင့် လွှဲပြီး၍ တရားစွဲပုံကို” ဖြေထား ပါသည်။

ဤ။ တရားသွေးများက ၁၇၉၇ ကိုယ်စားလှယ် ဘိက္ခုနို တစ်ပါး သွားသည်။ တရားသွေးတို့က “လွှဲသွားအကြောင်း မှက်ဆေ ဘယ်သူရှိသလု”ဟု မေးသောအခါ “အလူကို သက်အောင်သားခဲ့ လွှဲတယ်လို့ တစ္ဆေးးကြေားဟွာသလား” ဟု ဘိက္ခုနိုက ပြန်၍ မေးလေသည်။ ထိုအခါ “ဘိက္ခုနို ပြောတာ မှန်ပေတယ်၊ သက်သေနှင့် လွှဲတယ်လို့ ဘုံးစံ မရှိဘူး” ဟု ဆို၍ ဘိက္ခုနိုသံလာအား အနှစ်ပေးလိုက် ပါသည်။

၃။ ထိုအခါ အမှုသည်ကဲ ဘိက္ခုနိုတိုက် မတရား ကဲရဲ့ သော ကြောင့် တရားသွေးတို့ကို တိုင်ဆော်သောအခါ တရားသွေးများ များက ထိုယောကျိုးကို အက်တပ်၏ ထို့နောက် ထို ယောကျိုးက ဘိက္ခုနိုကျောင်း အနီး၌ တံ့ဖြေကျောင်း ဆောက်၍ တို့တို့ကို မြောက်ပေးသောအကြောင့် တရား သွေးတို့ကို တိုင်ပြန်ဆော်သောအခါ ထို့နှဲကို မေး၏ ထို ၁၂ (မယာဂ္ဂာရံဝေပ)

အ၏အရပ်ကဝိုင်း၌ ထိသိက္ခာ့နှင့် ကဲ့ရဲ့မြှုံးသောင်ကြောင့်
“လူရုံး၏ တရားဟစ္စာ”ဟု ပညတ်တော် ပုပါသည်။

၄။ ထိသိုံး တရား မစွဲကောင်းသော်လည်း မိမိကို ဖြစ်ပေ၊
ကျောင်းသံယာကို ဖြစ်ပေ အငွောက်အရှင် ပြုသူယျား နှင့်
“ဝောင့်ရှာ်ပေးဖို့ရန် အကုအညီ အတာဝိုးကော်း
၏”ဟု ထိသိက္ခာပုံးမှု့ဗုံးပင် နှင့်ပြုတော်မှုပါဘည်။

၅။ ထိသိုံး အကုအညီ တော်းနှင့် ငနှောက်ရှုံးကုပ်သူကို
“မည်သူ မည်ဝါ”ဟု နာမည်မဖော်ပြု၊ နာမည်ဖော်ပြု၍
ထိသူ့ကိုခြေပြီး အကြောင့် တပ်လျှော် အငောင့်အရှောက်
တော်းသော ရဟန်းမှာ ထို့က်ငွောက် အစား (ဘဏာ
စား) ပေးရ၏၊ သို့သော တရားသူကြီးက မိမိကားကို
လိုက်နာရ၍ “အကြောင်းပါဘူး” ဟု ဝန်ခံမှုရားနားမည်
ကိုလည်း ဖော်ပြုသော်းပါသည်။

၆။ ဤသိုံး အစိုးရယျားထံ အကုအညီ တော်းမှုကို ဘုရားရှုံး
သည်ပင် ပြုခဲ့ရဘူးပါသည်။ [ဘုရား ပုဂ္ဂိုလ်မှုနှင့် နှင့်
ပေါင်း အလွန် မကြောသေးသော အခါး၌ တိုက္ခိုတိုးသည်
ပုဂ္ဂိုလ်ဘာကို “ဘူးနှင့်သန် ပြေကောင်း ပြေမှုနှင့်သော
ကြောင့် တန်ခိုး ကြိုးရသည်”ဟု ပုဂ္ဂိုလ် ကောသလမင်း
ထံ ငွေတော်သိုံး လာသိတိုးလျှက် အတော်ကျော်း
တော် အနုံးအပါးကျော်းနှင့် ယူကြသည်။ မြဲ

မြတ်စွာသည် တားမြစ်ပေးဖို့ရန် ကောသလမင်းထံ သံ ၁၁
တော်များကို လွှာတ်တော်မူ၏၊ ရှင်ဘုရင်က အတွေ့မျှ မခဲ့
ချေ၊ အဂ္ဂဆာဝက ၂၂ ပါးကို လွှာတ်တော်မူပြန်၏၊ အတွေ့
ပင် မခဲ့၏ (“ဉ်ကိစ္စကြောင့် ဉ်မူရ်းသည် မိမိ၏ နေပြည်၌
သေဆုပ် မဟတ်” ဟု မိန့်တော်မူပြီးလျှင်) ဘုရားရှင်
ကိုယ်တော်တိုင် ကြတော်မူရှု တရားကေား မိန့်တော်မူမှ
တံ့ဖို့တိုကို တားမြစ်ပေးလေသည်။]

(၁) အစိုးရကထည်း ကူညီသင့်ပုံ

၁။ ရုတ်နှီး သံသာတော်က အကုအညီ တော်းသောအား အစိုးရပင်းများလည်း တရားသောနည်းလမ်း၌ အကုအညီ
ပေးခိုးထံးစံ ရှိပါသည်၊ ပါ့ဌ္ဇာတ်များဝယ် (သာမည့်
ပလသုတ် စသည်၌) ဓမ္မာရက္ခာ ဝရကရတ္တိ — တရားနှင့်
ဓမ္မာရသာ စောင့်ရွှောက်ခြင်း၊ တားမြစ်ခြင်း ဟူသော
လုံခြုံမှု စီစဉ်ပေးခြင်း ” ဟူသည် မတော်းဘဲပင် ပေးရ^၁
သော အကုအညီပိုင်တည်း။

၂။ ထို့ကြောင့် အစိုးရက တာဝန်ကြေအာင် လုံခြုံမှုပေး
ထားပါမှု သူတော်ကောင်းများ၌ တော်တော် တန်တန်
ပြင် အဓကရရှုက်းမှုများ ဖြစ်နိုင်စရာ မရှိပါ။

မှုက်ချက်။ ။ [တတိယ စံဂါယနာတင်ခန်း၌ ဓမ္မာသောက
မယာဏှာသည် ဘုရားအလိုတ် သံအောင် နာယူပြီး

ယျင် တို့ဘဝမှ သက်း ဝတ်လာရသာ ရဟန်းအော်
ခြောက်သောင်းကို သူ့ရှိယ်တို့ ဝင်သားရှိ လူဝယ်လဲ
ကော် သာသနာဆာ့ ဘန်းရှင်းဇားရှင် ၁၁၄၆၂၈၁၅
နှုံးပါသည်။]

၃၁ ဝိဒီဒ္ထယဉ်ပဇ္ဈားကို ဝိနှည်းဇက်းရှုံး
နှုံး၊ အော်ကြော်း

ဝိနိစ္စယဉ်းဆိုင်ရာ ပါ့ဌီတော် အငွကတာ စကားရပ်ပျားကို
ရွတ်ယူပြီးနော်၏ ဝိနှည်းတော်နှင့် ဥပမာ ၂ ရပ်ကို ယူ၍ ပုံး
အော်ကြော်အသာအသာ

၁။ ဝိနိစ္စယဉ်ပဇ္ဈား ဝိနှုံး (ဘားရှိုံး) အဖွဲ့ကို ပြု
တော်၏ ဖွဲ့စည်းတားပြုကို ကို အဆတ် ကျော်ဝိုးစွာ ၃၇
ခုအားလုံး ဘုရားရှိုင်း ဝိနှည်းတော်ဝိုး ထို့ ညူး
ပြုသားသား ဝိနှည်းတော်ကို ဖေတွေ့ရပါ။

၂။ သံသုအထံသို့ပြုရသော ပုံးရှိုံးအလိုသို့ပြုရင် အားကျော်း
သုသံး ထံလာသည် ည်ကြေားအောကာ ပုံးပြု၍ ၂ ပါး
၁ ပါး အများက ၂၃ ပုံးပြုသို့ပြု။ အများသံး အားကျော်း
သံသုသာ ဝိနှည်းနိုင်တော်ပါးက ၃၇ ပုံးပြု၍ ရှိုံးကိုသာ ၄၇
ပုံးပါသည်။

- ၅။ ဝိနိစ္စယွေးနှင့်ခုံဥပဒေဝယ် ၂-ဖက်အမှုသည် ဘုံး အလိုရှိရာ ဝိနည်း
ဓိရိတစ်ပါးစီ တင်မြောက်၍ တတိယမြောက် ဝိနည်းဓိရိ
တစ်ပါးကိုလည်း တင်မြောက်ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသည်
(ယ)အခန်းအပိုင်(၂)နှင့် တိုက်ရှိက်ညီညာတ်ပါသည်။
- ၆။ ဝိနိစ္စယွေးနှင့်ခုံဥပဒေဝယ် အပိုင်ကြီး (၃၆)၌ “နယ်ပိုင်တရားမှ
ရုံးတွင် စွဲဆုံးရမည်”ဟူသော စကားပါရှိ၏၊ ထိုစကားကို
ကား “နယ်ပိုင်တရားမှ ရုံး၌ အကူအညီတောင်းရမည်”ဟု
စကားအသုံး ပြုင်ဆင်၏၊ ထိုတရားသူကြီးသည် တရားဆုံး
ဖြတ်ဖို့ တာဝန်မရှိ၊ ကူညီ၍ ခုံးဖြူပေးဖို့သာ တာဝန်ရှိပါသည်။

၇။ ရွှေကျင်ဂိုဏ်းက ဝိနိစ္စယွေးနှင့်ခုံဥပဒေကိုသာ လက်ခံ၍
ဖိနိစ္စယွေးနှင့် ဥပဒေကို ကော်မံခြင်းအကြောင်း

- (က) ရွှေကျင်ဂိုဏ်းကို အုပ်ချုပ်တတ်မူကြသော ဆရာတော်
အဆက်ဆက်တို့သည် အမြှေအားဖြင့် ကိုစွဲနည်းပါးမှုကို ရွေး
ရှုတတ်မူကြပါသည်၊ ဂိုဏ်းအတွင်းမှာလည်း အခိုကရာက်းမှု
အဖြစ်နည်းပါး ပါသည်၊ အကယ်၍ ဖြစ်ပေါ်လာလျှင်
ဂိုဏ်းအုပ်၊ ဂိုဏ်းဓယာက်များနှင့် ပြီးစေကြ၏၊ ထိုသို့မပြီး
နှင့်၍ မဟာနာယက ဆရာတတ်ကြီးများထံ ရောက်လာ
သောအခါ ပြီးရသည်သာ များပါသည်။

- (၁) ထို့ပြင် “ပါဉီတော်၏အမိကရှင်း ငှ-မျိုး”ဟု ခွဲယား သေားကြောင့် အမှု အ-ဖိုးအစားတွေ အသုန် ယျားဝန် ရှိ သည်” ဟု တွေးကင်စရာ ရှိပေ၏၊ သို့သော် “အမိကရှင်း” ဟူသောပါဉီပျော်စကားသည် “ဆိုင်စာ သမထူးပိုင့် ပိုင်း စေအပ်သော အရာ” ဟု အခို့ ပို့ရ၏။ [လူယျား ရန်ဖြစ် သောအခါ တိပါး ပုံတ်ခုတ်၍ ရှုံးရင်းဆင်ခတ် ပြုသလို “အထိကရှုံး” ဟူသော အခို့ပို့ရ၏ကို မပြုပါ။]
- (၂) အမိကရှင်း ငှ-ပါးတဲ့ ငံ “ကိစ္စာမိကရှင်း”ဟူသည် ယူ အခါ ရဟန်းခံ ကိစ္စာ၊ သုမ္ပဏီတ် ကိစ္စာ စသော သံယူကိစ္စာ ယျားတည်း၊ “ရဟန်းခံ ကိစ္စာ” ဟူသော ကိစ္စာမိကရှင်းသည် ရဟန်းခံ ကိစ္စာ ပြီးသောအခါ ပြိုင်းသွား၏၊ အာပတ္တာ မိကရှင်းဟူသည် အာပတ်သင့်ခြင်းတည်း၊ ထို အာပတ္တာ မိကရှင်းလည်း ငောသနာကြားခြင်း ဝသော အာပတ်ဖြေ နည်းဖြင့် ဖြေဖြိုးသောအခါ အမိကရှင်းပိုင်းသွား၏၊ ဓမ္မ ကို အမေးဟု ပြင်းခြင်း၊ အမေးကို ဓမ္မဟု ပြင်းခြင်းဝသော ဝိဝင်္ဂါမိကရှင်းမှာ ယခုအာခါ မရှိသလောက်ပင် ပြုပါ သည်။
- (၃) ယခုအာခါ ပြုသတ်သော အမိကရှင်းကား တပ်ပါးက တပ်ပါးကို ပါ၏နိုင်ပြင့် ရွှေပုံခြင်း၊ ကျောင်းဝသော ပုံည်းကို သူပိုင်ထိုက်၊ ပါပိုင်ထိုက်ဟု ပြင်းခံဗုံးသူတည်း၊ ထိုအမှုယျားလည်း လွှာတရားရုံးယျားကဲ့သို့ နောက်ပိုင်ပါး

- (က) မန္တလေးမြို့ပတ်ဝန်းကျင်၌ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံသံသာ ၁ ဧည့်၏
ခန့်ရှုံးသည့် ဆိုဒီးတော့၊ ထိုတစ်သာရ်းတွင် ကျော်းထိုင်
မဟုတ်သော စာသင်သားတို့သည် ၉-၈တာရ်ခန့်ရှုံးရှုံးရှုံး။
ထိုစာသင်သားတို့အတွက် လပေါင်းများစွာ ကြောသော
လည်း မည်သည့်ဂိုဏ်း၌ ထိုအဓိကရှုက်းမျိုး မဖြစ်တတ်
ပါ။ ကျော်းထိုင်ပုဂ္ဂိုလ်များတွင်လည်း နာခိုင်နှင့် ၉၀-
မျှ၌ ဖြစ်လိမ့်မည့် မဟုတ်ပါ။ [လက်နည်မှုစသော ရှင်ဝတ်
မှု များမှာ သံသာတော်များ ဆုံးဖြတ်ခွင့် မရှိ။]
- (ခ) ထို့ကြောင့် အလွန်နည်းပါးသော အဓိကရှုက်းအမှုများ
အတွက် လူတရားသွော်းများကဲ့သို့ အမြှေရထူးဖြင့် နေခြင်း
ကိုလည်းကောင်း၊ အမြှေလခပေး၍ စာရေး-မင်းစေ ခန့်
ထားခြင်းကို လည်းကောင်း ရွှေကျင်ဂိုဏ်းဝင်များ၌ မလို
တော့ပါ။
- (၁) တစ်ရုံတစ်ခုမှသာ စီရင်စရာရှိသော အဓိကရှုက်း အနည်း
ငယ် အတွက် ရွှေးရွှေး ဆန်တော်ကြီးများသည် မိမိဘွဲ့
တပည့်သည်းမှ အရည်အချင်းရှိသူများကို အဓိကရှုက်း ဆုံး
ဖြတ်သောအခါ စာရေးမှတ်သားဖို့ ခိုင်းစေကြပါသည်။
ထိုသို့ ခိုင်းစေခြင်းကြောင့်လည်း ထိုတပည့်များသည် ကြီး
သောအခါ တရားဆုံးဖြတ်တတ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ
ဖြစ်ခြင်းအကျိုး ရှိပါသည်။

- (၅) ရွှေးရွှေးက ထိကဲသို့တစ်င့်တစ်ခါ ဆုံးဖြတ်ခွင့်ကြုံဟာယူဝါယူမှုများ စုနှင့် စုရုတ်များကို ဆိုင်ရာ မြို့ရှာ ဒါယကာ ဒါ ဒါ ကာမတ္တုသည် လိုသည်ထက် ပို့ဆောင်ပင် ရွှေ့ဆောင်ပေး နှင့်ကြပါသည်၊ ထို့နကြား ဝိနည်းဓမ္မရှိန် သူ့သာစရိတ် လည်း ပလိုတေသူပါ။
- (၆) သာသနူ ညန်ကြားရေးဝန်ကြီး လျှော့က်ထားစား၏ ထံမှ ဝိနိုဒ်ယ ရုံးပေါင်း (၁၄၀) ဟု ထွေ့ရမ်း၊ ထို ရုံးများ၏ စောရေး မင်းစေများ အပြည့်အစုံထားရသူများ (သို့မဟုတ် ထားပြီး ဖြစ်လျှင်) ထို ရုံးအမှုထပ်း (၂၀၀)ရှိမှမည်ဖြစ်၍ တစ်လလျှင် ရုံးလခ (ဝိနိုဒ်ယရုံးသို့ ဝိနည်းဓမ္မရှိများ ကြလာ ရသော စရိတ်ပါ) မည်မျှ ကုန်ကျဖွေ့ယ ရှိမည်နည်း၊ ထို့ဟု ကြိုးလေးသော ဘဏ္ဍားတော်တာဝန်နှင့် သာသနူ အကျိုး ပကို နှိမ်းဆော် ကြည့်သင့်ပါသည်။
- (၇) မြန်မြတ်စွာ၏ ဝိနည်းတော်သည် “အပွဲသန္တာနဲ့ ပသာဒါယ၊ ပသန္တာနဲ့ သံယော ဘာဝ ပါယ” နှင့်အညီမကြည်ညိုသေးသူ များကို ကြည်ညိုစေရန်၊ ကြည်ညိုပြီးသူများကို သုခွဲ စိုးပွား စေရန် ဖြစ်ရကား လူများ၏ အစိုးရရုံး၊ အဆင့်ဆင့်ကဲ သို့ “မြို့နယ်ရုံး၊ ခရိုင်ရုံး၊ နှိုင်ငံတော် ဝိနိုဒ်ယရုံး” တို့၏ ရုံးထိုင်၍ “အစိုးရ၏ ဝိနည်းဓမ္မရှိ” ဟူသော နာမည်ကို ခံယူခြင်း ထက် အမိမိရှုက်းဖော်ခြုံမှု သံလှာတော်က ရွှေးချယ် အပ်သော ဝိနည်းဓမ္မသည် လူအများ၏ ကြည်ညိုမှုကို သာ၍

ခံရဖွယ် ရှိပါသည်၊ ဤပြခဲ့သော အကြောင်းများကြောင့်
ရွှေကျင်ဂိုဏ်း ဆရာတော်များသည် ဝိနိစ္စယွောနကို လက်
မခဲ့ခဲ့ကြပါ။

- (န) ဝိနိစ္စယံကိုကား (၁၀၂:၁၄၃ ရ, သ, ပိုဒ်ခဲ့ J-၅၇ ပြခဲ့
သော) ခုံးပေအေသာသံကွားပုစ် အငွက်ထာနှင့် ညီညာတ်သော
ကြောင့် လည်းကောင်း၊ ဝါဒချင်း မတူသော ပုဂ္ဂိုလ်ချင်း
အဓိကရှုဏ်းဖြစ်သောအခါ မိမိဘက်က တရားအမှန် ကျ
အောင် ပြောဆိုနိုင်သော ဝိနည်းခိုရှု ၃-ပ ါးစိကို ကေန်
လိုလားအပ်သောကြောင့် လည်းကောင်း (လိုလို မယ်မယ်
သဘောထားရှု) လက်ခဲ့ခဲ့ကြပါသည်။

၆။ ဂိုဏ်းပေါင်းစုံ လက်ခံနိုင်မည့် စည်းမျဉ်း

ဝိနည်းတော်၌ လာသော အနာဂတ်က ဝိနည်းခိုရှုပုဂ္ဂိုလ်များ
သည် တရားဆုံးဖြတ်ဖို့ရန် တာဝန် ကြီးလေးတော်မူရကား အမှု
သည်များကို မြစ်တို့ဆီသို့ မရောက် ရောက်အောင် သေးဆောင်
ခေါ်ယူဖို့ကိုမဆိုထားဘို့ ရောက်လာသော အမှုကိုပင် မလျှောင်းရွှောင်
သာ၍ ဆုံးဖြတ်တော်မူကြရပါသည်၊ ထို့ကြောင့်—

- (က) သံသူအထံသို့ အဓိကရှုဏ်း ရောက်လာသောအခါမှ ထို့
သံသာတော်တို့ ဝိနည်းအကျမ်းကျော်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကို အရွှေ
ပို့က ဝိနည်းခိုရှုအဖြစ်ဖြင့် ရွှေးချယ်စေလိုပါသည်။ [နှစ်
အေသာသံကွားပုစ်၌ ရွှေးချယ်ပုံကို မြှုပါ။]
၁၃ (မဟာဂန္ဓာရုစာပေ)

- (၉) J-ပါး, ဂ-ပါးစသော ပုဂ္ဂိုလ်များအထံသို့ ဖြစ်စေ၊ ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ပါးအထံသို့ ဖြစ်စေ အဲမှုသည်တို့က ယုံကြည်အားကို ၍၍ ဆုံးဖြတ်ပေးရန် လျောက်ထားလျှင်လည်း ထို အဓိကရှင်းကို ဆုံးဖြတ်ခွင့် ရှိစေလိုပါသည်။
- (၁၀) ထိုဝိနည်းဓိရိများ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကို မကျေနပ်၍ နောက် ထပ် အခြား သံသာ, ဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ်အထံ အဆုံးအဖြတ်ခံလို လျှင်လည်း ခံစေလိုပါသည်။ [ရှုံးဝါပါဉိုတော်လာ အဓိကရာဏ် ရူပုလုပ်သမထ(၂၂၁။၊ ကို မြှုပါ။)]
- (။) စုစုတက စောဒကတို့ J-ဖက် သဘောကျွိနည်းဓိရိရှာ့၍ ဆုံးဖြတ်ခံလိုက်လည်း ဆုံးဖြတ် ခံစေလိုပါသည်။ [ခုံး အေးသိုက္ခာပုံး အငွေကထာကို မြှုပါ။]
- (၎) သံသာတော်များထံ လူညွှန်စည်၍ အဆုံးအဖြတ်ခံပြီးသော အမှုကို လူဝေတြက်သို့ရုံးတွင် မည်သည့်ရုံးကမျှ ထပ်မံ၍ မစိရင် စေလိုပါ။
- (၏) သံသာ, ဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ် ဝိနည်းဓိရိများက အကူအညီတောင်း သောအောင် အစိုးရရုံးက တရားသော နည်းလမ်းပြင့် အကူအညီကိုသာ ပေးစေလိုပါသည်။ [ဘိက္ခာနှင့် - ဥဇ္ဈားသိတ် သိုက္ခာပုံးကို မြှုပါ။]

- (၈) ဤအကျဉ်းချုပ်နည်းလမ်းညွှန်ပြချက်များကိုပြင်ဆင်ရေးကော်မတီက လက်ခံ၍ လိုအပ်သော အနုစိတ် ထည့်သွင်းဖွယ်ကို ထည့်သွင်းလိုက်လျှင် ဂိဏ်းပေါင်းစုံ လက်ခံနိုင်သော ဥပဒေတစ်ရပ် ဖြစ်လာနိုင်ပါသည်။
- (၉) ထိုသို့လက်ခံခြင်းကြောင့် ဝန်ည်းခိုင်မှုရှိလျက်များမှာ ဝန်စွဲယဉ်စုံများအတွက် တာဝန်ပေါ်သွား၍ စာပေပို့ချမှုခြင်း၊ အချင့်ချွတ်ခြင်း၊ စုံတက်စောင်းမှုလည်းကောင်းသော အခွင့်အရေးများ ပိုမိုရရှိခြင်း၊ အစိုးရှုံးဝန်စွဲယောက်ကုန်ကျေမှုညွှန် ဘဏ္ဍာတော်ငြေကို ပရိယတ်၊ ပတိပတ်ထားနာအတွက် ပိုမိုသုံးစွဲခွင့်ရခြင်း၊ အစိုးရရုံးတရားသူကြီးများက သာသန့်အဆုံးအဖြတ်ကို စွဲက်ပက်စရာ မလိုကော့သုံးဖြင့် တာဝန်အသီးသီးရှုံးလင်းပြီး ဖြစ်ခြင်း ဤသို့စသော အကျိုးများ ရရှိနိုင်ပါသောကြောင့် ထုတ်ဆောင်ပြဆိုအပ်သော ဝန်ည်းတော်နှင့်အညီ တာဝန်ဆောင် ပုဂ္ဂိုလ်များက လျောက်ထား အကြံပေးကြပါသည်။

၂။ ဓုတိယ စည်းဝေးခြင်းနှင့်
ဆရာတော်ကြီး၏ အမိန့်တော်

- ၁။ တာဝန်အပေးခံရသော ဝန်ဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်များ၏ ဝိနိုဒ်ယ
စိစစ်ချက်ကို ၁၃၂၂-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်ကျော် ၁၄-
ရက်နေ့ ဓုတိယ အစည်းအဝေး၌ တင်ပြသောအခါ သံသာ
တော် အားလုံး သဘောတူညီကြုံးပါသည်။
- ၂။ အားလုံး သဘောတူသောအခါ “အဘိဓာ မဟာရမြိုဂု”
စံက်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် နိဂုံးချုပ် ဉာဏ်ကို မိန့်
တော်မူပြီးလျှင် ဤ စံစစ်ချက် စာတမ်းကို ပို့သင့်နဲ့ ငြာန်
များသို့ ပို့ကြဖိုရန် အမိန့်ပေးတော်မူပါသည်။

နောက်ဆက်တွဲ
ပြီးပြီး။

